1304

ளியீடு—௬௦௧

சிறுவர்க்கான

ஷேக்ஸ்பியர் கதைகள்

ஐந்தாம்
புத்தகம்

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS
18 SEP 1941
MADRAS

திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய
சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட்,
திருநெல்வேலி & சென்னை.

விலை அணா 10.

கழக வெளியீடு—௬0௬

: சிறுவர்க்கான :

ஷேக்ஸ்பியர் கதைகள்

ஐந்தாம் புத்தகம்

2065

: விளக்கப் :
படங்களுடன்

திரு. K. அப்பாதுரைப் பிள்ளை,
எம்.ஏ., எல்.டி.
எழுதியது.

894.8113

திருநெல்வேலி தென்னிந்திய
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக்
கழகம் லிமிடெட்
திருநெல்வேலி & சென்னை.
விசு—ஆவணி

First Edition

[Copyright]

Published by

THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTA WORKS
:: PUBLISHING SOCIETY, TINNEVELLY, LTD., ::
TIRUNELVELI :: MADRAS.

August 1941

The Jupiter Press, G.T., Madras.

முன்னுரை

ஷேக்ஸ்பியர் ஆங்கில மாகவி என்பதும் உலகறிந்த பெரும் புலவர் என்பதும் யாவரும் அறிவர். அவர் தம் நாடகங்கள் நவில்தொறும் நயம் பயப்பன.

அந்நாடகங்களுள் வெனிஸ் வணிகன் (The Merchant of Venice), விரும்பிய வண்ணமே (As you Like it), மாக்பெத் (Macbeth) என்னும் மூன்று கதைகள் முதற் புத்தகத்திலும் ; புயற் காற்று (The Tempest), லியர் மன்னன் (King Lear), ஹாம்லெத் (Hamlet) என்னும் மூன்று கதைகள் இரண்டாம் புத்தகத்திலும் வெளிவந்திருக்கின்றன.

நடுவேனிற் கனவு(Midsummer Night's Dream), ஸிம்பலின்(Cymbeline), கார்காலக் கதை (The Winter's Tale), ஒதெல்லோ (Othello) ஆகிய நான்கு கதைகளும் மூன்றும் புத்தகத்திலும் ; பன்னிரண்டாம் இரவு (Twelfth Night), சிறு பிழையால் நேர்ந்த பெருந்தொல்லை (Much Ado About Nothing), சரிக்குச் சரி (Measure for Measure), ரோமியோவும் ஜூலியட்டும் (Romeo and Juliet) ஆகிய நான்கு கதைகளும் நான்காம் புத்தகத்திலும் வெளிவந்திருக்கின்றன.

இவ் ஐந்தாம் புத்தகத்தில் ஜூலியஸ் ஸீஸர் (Julius Caesar), கோரியோலானஸ் (Coriolonus), அந்தோணியும் கிளியோப்பாத்ராவும் (Antonio and Cleopatra) ஆகிய மூன்று கதைகளும் வெளிவருகின்றன.

எஞ்சிய கதைகளின் சிலவும் ஆறும் புத்தகமாக வெளியிடப்பெறும் என்பது அறிந்து மகிழ்தற்குரியது. இவை

இளைஞர்கள் மனத்தைக் கவரும் வகையில் எளிய இனிய நடையில் எழுதப்பெற்றிருக்கின்றன. ஆதலின் இவற்றைப் படிக்கும் மாணவர் அறிவு வளர்ச்சியுடன் மொழித் தேர்ச்சியும் பெறுவர் என்பது திண்ணம். பலகலைக்கழக வகுப்பில் ஆங்கிலத்தில் ஷேக்ஸ்பியர் நாடகங்களைப் படிக்கப் போகும் மாணவர்கள் கதைப்பொருளை எளிதிலே அறிந்துகொள்ள இவ் வெளியீடுகள் நன்கு உதவும்.

இத்தனை கதைகளும் இதுகாறும் தமிழ் மொழியில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வெளிவரவில்லை என்பது அறியத் தக்கது. அக்குறையினை இப்போது கழகம் நீக்கிவிட்டது. எனவே தமிழ் மக்கள் இவ்வெளியீடுகள் அனைத்தையும் வாங்கிப் படித்து இன்புறுவார்களாக!

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார்.

பொருளடக்கம்

1. ஜூலியஸ் ஸீஸர்

		பக்கம்
க.	குடியரசும் முடியரசும்	1
உ.	கிளர்ச்சித் திட்டம்	6
௩.	ஸீஸர் வீழ்ச்சி	12
ச.	ஒட்டகத்துக்குக் கொடுத்த இடம்	18
ரு.	சொல்லாண்மையா ? வில்லாண்மையா ?	24
சா.	மறைந்துநின் றழிக்கும் பழி	32

2. கோரியோலானஸ்

க.	வெற்றியும் செருக்கும்	41
உ.	வணங்கா முடிமன்னன்	50
௩.	வெஞ்சினமும் பழியார்வமும்	60
ச.	கும்பலைக் கெடுத்த கோவிந்தாக்கள்	65
ரு.	வீரத்தாயும் வீரமகனும்	72
சா.	முடிவு	79

3. அந்தோணியும் கிளியோப்பாத்ராவும்

க.	வென்றி வீரனையும் வென்ற மெல்லியலாள்	83
உ.	மணமும் அரசியலுறவுகளும்	88
௩.	பிரிவும் பிரிந்தவர் கூடலும்	94
ச.	காதலுக்கு வீரம் பலியாதல்	99
ரு.	இறுதிப் போர்	102
சா.	முடிவு	107

சிறுவர்க்கான

ஷேக்ஸ்பியர் கதைகள்

ஐந்தாம் புத்தகம்

---

1. ஜூலியஸ் ஸீஸர்[1]

க. குடியரசும் முடியரசும்

ரோம்[2] இத்தாலி[3]யின் தலைநகரமாகும். இத்தாலி பண்டைக் காலத்தில் ஒரு குடியரசு நாடாக இருந்தது. ஆனால் பெயரளவில் அதன் ஆட்சி பொது மக்கள் சார்பா யிருந்தபோதிலும், உண்மையில் பத்ரீஸியர்[4] என்று வழங்கப்பட்ட பெருமக்களே அங்கே எல்லாவகையான உரிமைகளையும் கை யாண்டு வந்தனர். பொதுமக்கள்[5] வரவர விழிப் படைந்து தொகையிலும் ஆற்றலிலும் மிகுந்து வந்த போதெல்லாம் இவ்விருதிறத்தினரிடையே அடிக்கடி பூசலும் போட்டியும் நிகழ்ந்துவந்தன.

ரோம்நகர் நாளடைவில் இத்தாலியையும் அந் நாளைய நாகரிக உலகின் பெரும் பகுதியையும்

---

1. Julius Caesar. 2. Rome. 3. Italy. 4. Patricians. 5. Plebians.

வென்றடக்கி உலகப் பேரரசாக விளங்கிற்று. அப் பேரரசை நிலைநாட்ட உதவிய பெரிய வீரர்களுள் ஜூலியஸ் ஸீஸரே முதன்மையானவர். அவர் **கல்லியா**,[1] **பிரித்தானியா**[2] முதலிய பல நாடுகளை வென் றடக்கி அவற்றின் குறுநில மன்னர்களைச் சிறை பிடித்ததோடு அவர்களிடமிருந்து கணக்கற்ற பொருளைத் திறையாகவும் பெற்றார்.

அவர், தம் வெற்றிகளைப் பகட்டாகக் கொண் டாடியும், பொதுமக்களுக்கும் அவர்கள் தலைவர் களுக்கும் தாம் திறையாகப் பெற்ற பொருளை வாரி இறைத்தும் அவர்கள் மனத்தைக் கவர்ந்தார். இவ் வகையில் அவருக்கு உடனிருந்து வலக்கை என உதவியவன் **மார்க்கஸ் அந்தோணி**[3] என்பவன். இவ் வந்தோணியும் நண்பர்கள் இன்னுஞ் சிலரும் பொது மக்களின் துணைகொண்டு ஸீஸரைப் பேரரசராக்கி முடிசூட்டவேண்டுமென்ற முயற்சியில் முனைந்தனர்.

இங்ஙனம் பொதுமக்கள் துணை ஸீஸருக்கு மிகுந்து வரவர, அவர், பெருமக்கள்பால் அசட்டை யாயிருக்க இடமாயிற்று. முன் இருந்த தலைவர்களைப் போல் அவர் அவர்களுக்குத் தனி உயர்வும் தனி உரிமைகளும் கொடுப்பதில்லை. இதைக் கண்டு அப் பெருமக்களுட் பலர் அவரை வெறுத்தனர். சிலர் அவருடைய வெற்றிகளையும் புகழையுங் கண்டு அவர்மீது பொறாமை கொண்டனர். அத்தகைய பகைவருள் **காஸியஸ்**[4] என்பவன் ஒருவன். அவன்

---

1. Gallia *i.e.*, France. 2. Brittannia *i.e.*, England.
3. Marcus Antonius. 4. Cassius.

மக்களின் நடையையும் உள்ளப் போக்கையும் அறிவதிலும் அவர்களை இயக்கி நடத்துவதிலும் அருந் திறனுடையவன். ஆகவே அவரை யார் யார் வெறுப்பவர்கள் என்று கண்டு, அவர்களை அவன் ஒரு கட்சியாகத் திரட்ட முயற்சி செய்துவந்தான். ஆண்டுதோறும் அந்நகரில் நிகழ்ந்துவந்த நகரக் கால்கோள்விழா இவ்வகையில் அவனுக்கு மிகவும் உதவியாயிருந்தது.

அவ்வாண்டு விழாவின்போது ஸீஸர் அந்தோணியுடன் கவலையற்று அவ்விழாக் கூட்டத்தைச் சுற்றிப் பார்வையிட்டுவந்தார். அந்தோணி ஒருவனே அன்று அவருடன் நெருங்கி உறவாட முடிந்தது. பிறரையெல்லாம் **காஸ்கா**[1] என்ற ஒருவன் அவர்பக்கம் வராதபடி அடித்துத் துரத்தினான். அதுகண்டு பலருக்கும் முகம் சிவந்ததைக் காஸியஸ் கவனித்தான்.

அவன் பார்வை சிறப்பாக **மார்க்கஸ் புரூட்டஸ்**[2] என்பவன் மீதே சென்றது.

மார்க்கஸ் புரூட்டஸ் ரோமின் மிகப் பழைய பெருங்குடி ஒன்றைச் சேர்ந்தவன். ரோமில் முடியாட்சியை வீழ்த்திக் குடியாட்சியை நிறுவிய பெருந் தலைவனாகிய ஜூனியஸ் லூஸியஸ் புரூட்டஸின் வழி வந்தவன். ஸீஸரும் அவனும் தமக்குள் அன்பும் மதிப்பும் வைத்திருந்தனர். அப்படியிருந்தும் ஸீஸருடைய அரசியலின் போக்கில் அவனுக்கு விருப்பமில்லை. எழுநூறாண்டுகளாக நிலைபெற்

1. Casca.   2. Marcus Brutus.

றிருந்த குடியாட்சியை அழித்து அவர் முடியரசை நிறுவ முயல்வது அவனுக்குத் தாங்க முடியாத துயரைத் தந்தது. எனவே நட்பு ஒருபுறமும் கொள்கை ஒருபுறமுமாக அவன் மனத்தகத்தே போராடின.

விழாநாளன்று அவன் ஸீஸரது தற்பெருமையையும், அவரூர் நண்பர்களது சிறுமையையுங் கண்டு, தனது களங்கமற்ற முகத்தில் வெறுப்பும் ஏளனமுந் தோன்றப் புன்முறுவல்கொண்டு நின்ருன்.

இதனைக் கூர்ந்து கண்டு கொண்ட காஸியஸ் அவன்பக்கம் வந்துநின்று பேச்சுக் கொடுத்து, ஸீஸரைப் பற்றியும், நகராட்சி முறையைப் பற்றியும் அவன் கொண்டிருந்த கருத்துக்களை நயமாக உசாவி அறிந்துகொண்டான். அதன்பின் அவன் 'என் அரிய நண்ப, நானும் அன்பர்கள் பலரும் இது பற்றியே உன்னுடன் கலந்தாராய வேண்டுமென்று நெடுநாளாகக் காத்துக்கொண்டிருக்கிருேம். ஆனல் நீயோ சாம்பவான் மாதிரி உன் உயர்வையோ, பிறர் உன்னைப்பற்றி எண்ணிக்கொண்டிருக்கும் எண்ணங்களையோ அறியமாட்டாதவனய் இருக்கிருய்! ரோம்நகர மக்கள் ஸீஸரின் கொடுங்கோன்மையைத் தாங்க முடியாது வருந்துகிருர்கள். குடியாட்சிக்கொரு குலதெய்வமாகிய புரூட்டஸின் குடும்பத்திற் பிறந்த நீதான் இதில் அவர்களுக்கு வழிகாட்டியாய் நிற்கவேண்டு மென்று அவர்கள் எதிர்பார்க்கிருர்கள்' என்ருன்.

புருட்டஸ்: நான் எங்ஙனம் வழி காட்டுவது? ஸீஸரோ என் அன்பார்ந்த நண்பராவர். அவர் ஒப் பற்ற வீரமும் பெருந்தன்மையும் வாய்ந்தவர். ரோம் நகரருக்கே—ஏன், உலகிற்கே பேரொளி போன் றவர். அப்பேரொளியே புகையடைந்து விட்டால் அதனை எதைக்கொண்டு விளக்குவது?

காஸியஸ்: என்ன புருட்டஸ்! நீயே இப்படிக் கூறினால் பின் அறியாதவர்கள் என்ன சொல்லமாட் டார்கள்? அவர் நண்பரானால் என்ன, வீரர் ஆனால் என்ன? அதற்காக நாம் நம் ஆண்மையையும் நாட்டின் நலனையும் அவருக்குப் பலி கொடுக்க வேண்டுமா?

புருட்டஸ்: உண்மை, நீ சொல்வது உண்மை. அவரிடம் நான் பற்றுடையவனே யாயினும் அப் பற்றினும் தாய்நாட்டினிடம் மிகுந்த பற்றுடை யேன். அவரிடம் எவ்வளவு அன்புடையேனாயினும் அதற்காகத் தன்மதிப்பை விட்டுக்கொடுக்கமாட் டேன். ஆனால், இவ்வகையில் நாம் என்னதான் செய்யக்கூடும்?

காஸியஸ் விடை பகருமுன், விழாக் கூட்டத் தின் பக்கமிருந்து 'கொல் கொலோ கொல்' என்ற பேராரவாரம் கேட்டது. அதுகேட்டுப் புருட்டஸ் 'நான் கேள்விப்பட்டபடியே ஸீஸருக்கு அவ்வந் தோனியின் முயற்சியால் முடி அளிக்கப்பட்ட தென்றே அஞ்சுகின்றேன்' என்றான்.

காஸியஸ்: இப்படி நாம் செயலற்று அஞ்சிக் கொண்டிருப்பதனாலேதான் ஸீஸர் நமது பொது

வாழ்வை அவமதித்து மிதிக்க முடிகிறது. அதனால் இன்று அவர் உலகளந்த பெருமாளாக மண்ணும் விண்ணும் தொட்டுநிற்கிறார். நாமும் அவர் காலடியில் நின்றுகொண்டு அவர் முழந்தாள்களை அண்ணாந்து பார்க்கும் நிலையில் இருக்கிறோம். இது யார் குற்றம்? அவரவர் விதிக்கு அவரவர் ஆயின், மதிதான் காரணமேயன்றிப் பிறர் காரணமாவரா? அவரும் நாமும் பிறந்தபோது ஒன்றுபோல் மனிதராகத்தானே பிறந்தோம்? பின் அவரை மனிதராக நடக்கச் சொன்னவர்களும் இல்லை, நம்மைப் புழுக்களாய் அவர் காலடியிற் கிடந்து நெளியச் சொன்னவர்களும் இல்லை. இதோ பார்! நீதான் இருக்கிறாய்! நீ புரூட்டஸ், அவர் ஸீஸர்! புரூட்டஸுக்கும் ஸீஸருக்கும் என்ன வேற்றுமை? ஆனால் நீ புரூட்டஸாக நடந்துகொள்ளவில்லையே!

புரூட்டஸ் மனத்தில் இச்சொற்கள் பசுமரத்தில் கூரம்புகள் பாய்வது போற் பாய்ந்து பதிந்தன. அவன் ஒன்றிரண்டு விநாடிகள் செயலற்று நின்று, பின் 'சரி, காஸியஸ், நீ கூறியதை மறவேன். அதைக் குறித்து மீண்டும் கலந்து ஆராய்வோம். இதோ ஸீஸரும் அவர் கூட்டத்தாரும் வருகிறார்கள்' என்று கூறிவிட்டு அப்பாற் சென்றான்.

உ. கிளர்ச்சித் திட்டம்

ஸீஸர் திரும்பி வந்தபோது காஸ்கா முன்போல் கூட்டத்தை அடித்துத் துரத்திக்கொண்டு

முன்னால் வந்தான். ஸீஸர் அப்போது அந்தோணி யின் தோள்கள்மேல்—ஓட்டப் பந்தயத்திற்கென ஆடையின்றி அரைக் கச்சையுடன் வரும் இளைஞனாகிய அந்தோணியின் தோள்கள்மேல் கை போட்டுப் பேசிக்கொண்டே வந்தார்.

அச்சமயம் அவரது உடை பேரரசர்க்குரிய கருஞ்சிவப்பு உடை; அவர் கண்பார்வை உலகெலாம் தனதெனப் பார்க்கும் பார்வை.

அவர் வாழ்க்கையின் கோள் உச்சநிலையை அடைந்த நேரம் அது. உலகத்தை ஆளும் ரோம் நகர் அவர் காலடியிற் கிடந்து அவர் ஆணைக்குக் காத்து நின்றது. அந்தோணி அவருக்குப் பொது மக்கள் சார்பாக உலகின் மணிமுடியை அளித்தது. சற்றுமுன்தான் அதனை அவர் மேற்போக்காக மறுத்தும் அது பேராரவாரத்தினிடையே மீண்டும் மீண்டும் வற்புறுத்தி அவருக்கு அளிக்கப்பட்டது. அவர் இனி அதை அடைவது உறுதி. அடைவது என்று என்பது தெளிவாக வேண்டியது ஒன்று தான் குறை. அதுவும் பெரும்பாலும் அவ்வாண்டின் மார்ச்சுத் திங்கள் நடுநாள் (மார்ச்சு ஐந்தாம் நாள்) கூடவிருக்கும் அரசியல் மன்ற[1]க் கூட்டத்தில் வைத்து நிறைவேற்றக்கூடுமென்று அவர் நண்பர்கள் கூறிக்கொண்டார்கள்.

ஆனால் ஊழின் போக்கை யாரே மதிப்பிட்டறியக்கூடும்? அவர் வாழ்க்கையின் வெள்ளி உச்ச

1. Senate.

நிலையை அடைந்த அதே நேரத்திலேதான் அதன் தூமகேதுவும் வானில் எழுந்தது என்னல் வேண்டும்!

பெருமக்களும் மன்னரும் அவரை அணுக அஞ்சிய அந்த நேரத்தில், ஆண்டி ஒருவன் எப்படியோ எல்லோரையுங் கடந்துவந்து அவர்முன் நின்ருன். முதற்பெரும் பூதங்கள்கூடக் கேட்க அஞ்சிய அவரது பெயரை அவன் கூசாது உரக்கக் கூவுகிருன்! 'ஸீஸர், ஏ ஜூலியஸ் ஸீஸர்!' என்ன அடம்!!

அவன் உடல் ஒடுங்கியிருப்பினும் இருப்புலக்கைபோல் உறுதியுடையதாய் இருந்தது. அவன் உடுத்திருந்த உடை தாறுமாருகக் கிழிந்த அழுக்குக் கந்தைகளேயாயினும் அவை காற்றிலசைந்து அவன் உரமிக்க உடலை வெளிப்படுத்தும்போது, அவை அவன் உடல்வலியை எடுத்துக் காட்டும் வீரக் கச்சையோ என்னும்படி விளங்கி யிருந்தன.

அவன் அச்சமற்றுத் துணிகரமான குரலில், 'ஸீஸர், ஏ ஜூலியஸ் ஸீஸர்! உன் பெருமையெல்லாம் மார்ச்சு நடுநாள்[1] என்னுகிறது பார்!' என்று அதட்டிக் கூறி மறைந்தான். அவன் போய்ச் சிறிது நேரம்வரையில் ஒருவருக்கும் தன் உணர்வு வரவில்லை. ஸீஸரது பெருமிதமும் அவரைச் சுற்றி வந்தவரது களிப்பும் மீளுதற்கின்றி மறைந்தோடின. அவர்க ளனைவரும் சூனியக்காரியின் பின் செல்லும் பேயுருக்கள் போல ஸீஸரைப் பின்பற்றிச் சென்றனர்.

---

1. Ides of March.

ஸீஸருடன் வந்த அவர் மனைவி கல்பூர்ணி யாவோ ஓந்தியைக் கண்ட மயிலென நடுங்கிக் கணவன் தோள்களைப்பற்றி அதன்மேற் சாய்ந் தாள். அவளது இதயத் துடிப்பு அவர் தோள்களி லும் துடித்தது. அவரும் உள்ளூரச் சற்றே துணுக் குறினும், தம் மனைவிக்கும் பிறர்க்கும் ஊக்கமளிக் கும் வண்ணம் வலியப் புன்முறுவலை வருவித்துக் கொண்டு ‘அவன் ஒரு பித்தன் போலும்! அவன் சொற்களை ஒரு பொருட்டாக எண்ணுவார்களா’ என்றார்.

காஸியஸ் அக்கூட்டம் தன்னைக் கடந்து செல் லும் அந்நேரத்திலேயே, அதனிடையே முன்னைய

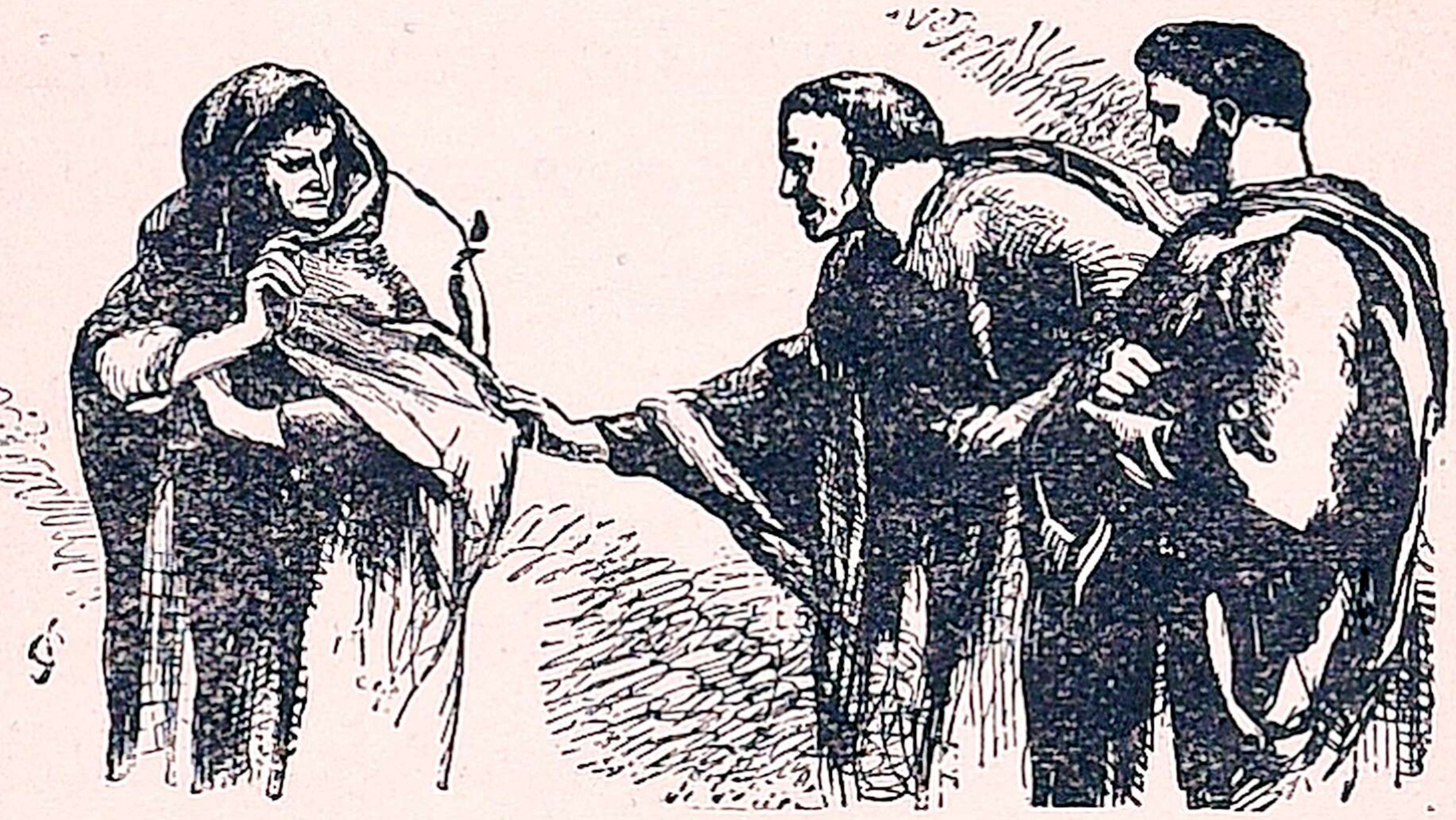

புருட்டஸூம் காலாடியஸூம் காஸ்காவிடம் கலத்தல்

எழுச்சியின்றி ஒதுங்கி நடந்துவரும் காஸ்காவைத் தன்பக்கமாகச் சட்டையைப் பிடித்திழுத்து நிறுத் திக்கொண்டான். அவன் மூலமாகக் காஸியஸ் அன்று கூட்டத்தில் நடந்தவையனைத்தையும் அறிந்து கொண்டதன்றி, அவன் ஒரு நல்ல சமயம்

என்பதை உணர்ந்து அவனிடம் பக்குவமாகத் தன் எண்ணங்களைத் தெரிவித்துத் தனது கிளர்ச்சித் திட்டத்துக்கு அவனை உடந்தையாக்கிக் கொண்டான்.

விழாக் கழிந்த சில நாட்களுக்குள்ளாக அவ் விருவர் முயற்சியாலும் **திரேபோனியஸ்,[1] தேஸிமஸ் புரூட்டஸ்,[2] ஸின்னு,[3] மெதேல்லஸ் ஸிம்பர்[4]** முதலிய இளைஞர் பலர் அவர்களுடன் சேர்ந்தனர். இவர்கள் அனைவரும் காஸியஸ் குறிப்பறிந்து துணிகரமாக எச் செயலையும் செய்ய இறங்குபவர்களே. ஆயினும் பொதுமக்கள் மதிப்பையும் அன்பையும் பெறும் வகையில் காஸியஸாயினும் சரி, அவனைச் சேர்ந்தவர்களாயினும் சரி, மிகவும் குறைபாடுடைவர்களாகவே யிருந்தனர். ஆகவே எப்பாடு பட்டாயினும் புரூட்டஸின் தலைமைக்காக உழைக்கவேண்டுமென அனைவரும் முடிவு கட்டினர்.

ஆனல் தன்னலமும் வகுப்பு வேற்றுமை உணர்ச்சியும் அழுக்காறும் நிறைந்த அக்கிளர்ச்சிக் காரரது திட்டத்தில் ஒழுக்க நெறியாளனுகிய புரூட்டஸைச் சேர்ப்பது எப்படி? நாட்டுப்பற்று, விடுதலைப்பற்று ஆகிய இருபேருணர்ச்சிகளின் உதவியாலேயே அவனை இயக்க முடியும் என்று அவர்கள் அறிந்துகொண்டனர். அதன்படியே அவர்கள் அவனது தலைமையை நாடிப் பொதுமக்கள் எழுதியதுபோல் பலகை யெழுத்துக்களில் பல மொட்டைக்

1. Trebonius. 2. Decimus Brutus. 3. Cinna.
4. Metellus Cimber.

கடிதங்கள் வரைந்து அவன் வீட்டிலும் தோட்டத்தி லும் அவன் நடமாடும் இடங்களிலுமாக அவன் கண்களில் படும்வண்ணம் போட்டு வைத்தனர். நேரிலும் அவர்கள் தொடர்பற்றவர்கள்போலத் தனித்தனி வந்து அவன் மனத்தைக் கரைத்தனர். இறுதியில் புரூட்டஸ் அவர்கள் கட்சிக்குத் தலைவ ஞக நின்றுழைக்க ஒப்புக்கொண்டான்.

அவர்களது முதல் நடைமுறைக் கூட்டம், புரூட் டஸின் வீட்டுக்குப் பின்புறமுள்ள தோட்டத்தில் இரவில் கடையாமத்தில் நடைபெற்றது. அச்சமயம் உலகியல் அறிவு நிரம்பப் பெற்ற காஸியஸ் தனது வெற்றிக்கான பல கோரிக்கைகள் கொண்டுவந் தான். அவற்றுள், கட்சித் திட்டப்படி நடப்பதாக ஆணையிடல், ஸீஸரோடு அவரது கட்சிக்கு ஆணி வேரான அந்தோணியையும் அகற்றவேண்டுவது, அன்றைய ரோம் உலகின் தனிப்பெருஞ் சொற் பொழிவாளரான ஸிஸரோவையும் கிளர்ச்சிக்காரர் குழுவில் சேர்த்துக்கொள்ளுதல் ஆகிய இவை தலைமையானவை.

உலகியல் அறிவைவிட நேர்மையையும் கலப் பற்ற தூய உண்மையையுமே உயர்வாக மதித்த புரூட்டஸ், அவற்றுள் ஒவ்வொரு கோரிக்கையையும் தக்கதன்றென மறுத்துவிட்டான். ஆணையிடல் ரோமனது வாய்மொழியின் மதிப்பை அவமதிப்ப தென்றும், அந்தோணி கேளிக்கைகளைமட்டுமே பெரிதாக நாடித் திரியும் பட்டுப்புழுவே யென்றும், ஸீஸருக்குக் கைக்கருவி அல்லது வாலே யாவான்

என்றும், ஸிஸரோ வெறும்பகட்டுக்காரன் என்றும் அவன் கொண்டான். இம்மூன்று இடங்களிலும் காஸியஸின் பக்கமே முன்னறிவும் தொலைநோக்கமும் இருந்தன என்பதில் ஐயமில்லை. புரூட்டஸ் அரசியல்வாழ்வு சூழ்ச்சிவாழ்வு என்பதனை அறியாது, அதனிலும் ஒழுக்கமுறைமையே வெற்றி பெறும் என்று நம்பினன்.

௬. ஸீஸர் வீழ்ச்சி

கிளர்ச்சிக்காரரது திட்டம் எவ்வளவு மறைவாய் இருந்தபோதிலும், அதனல் ஏற்பட்ட பரபரப்பு அந்நகரெங்குந் தாக்கியது. எங்கும் மக்கள் மனத்திற் குழப்பமும் கலவரமும் நிறைந்திருந்தன. பலர் தாம் கொண்ட நிலையை உறுதிப்படுத்தும் தீக்குறிகளையும் தீக்கனக்களையும் கண்டு மனம் பதைத்தனர். அன்று நகர மண்டபத்தின்மீது பட்டப்பகலில் ஆந்தை கூட வந்திருந்து கூவிற்றும். இன்னேரிடத்தில் ஓர் அடிமையின் உடலைச் சுற்றி அவனையும் அறியாமல் தீ எரிந்ததாம். போதாக் குறைக்கு அன்றிரவு புயலும் மழையும் மின்னலும் இடியும் அதுவரை எவரும் கண்டுங் கேட்டும் அறியாத வரையில் கலந்துகொண்டு கலங்காத நெஞ்சினரையுங் கலங்க வைத்தன. அவற்றிடையே நாய்போன்றும் நரிபோன்றும் கூகைகள்போன்றும் காளிகளும் கூளிகளும் குறளிகளும் மயிர்க்கூச்செறியும்வண்ணம் ஊளையிட்டுக் கத்தினவாம். அறிவிலும் ஆராய்ச்சியிலும் சிறந்த அறிஞர்கள்கூட இவற்றைப் பார்த்து

விட்டு, 'இவை ஏதோ பெரிய உலக மாறுதல்களுக்கு அறிகுறியாகத்தான் இருக்கவேண்டும்' என்று கருதினர்கள்.

மிக நுண்ணிய இயக்கங்களும் கற்புடைய மாதரின் மனத்தில் அதிர்ச்சியை உண்டாக்கும் என்பர். அதன்படி புருட்டஸின் மனைவியாகிய போர்ஷியாவும் ஸீஸரின் மனைவியாகிய கல்பூர்ணியாவும் அன்றிரவு தீக்கனுக்களால் துயிலின்றி வருந்தினர். போர்ஷியா புருட்டஸைப் போன்றே ஒப்பற்ற நாட்டுப் பணியாளராகிய கதோ[1]வின் புதல்வியாவள். ஆகவே அவள் தான் பெண்ணாயினும், வீரர் புதல்வி என்ற முறையிலும் வீரர் துணைவி என்ற முறையிலும் புருட்டஸின் மனத்தை அரிக்கும் உண்மைகளை அறிந்து அவன் கவலைகளில் பங்குகொள்ள வேண்டுமென்று வாதாடினள். புருட்டஸ் அவளுக்கு இணங்கி, அன்று நிறைவேற்ற இருக்கும் தன் திட்டத்தை அவளுக்குக் கூறினன்.

ஆனல் கல்பூர்ணியாவுக்கு அதுபோலத் தன் கணவனைத் தன் மனப்படி திருப்ப முடியவில்லை. அவள், தன் கணவன் உருவத்தின்மீது பல ரோமப் பெருமக்கள் உடைவாளாற் குத்தி அவர் குருதியிற் கைதோய்த்தனர் எனக் கனுக்கண்டு அலறி எழுந்து, அரசியல் மன்றத்திற்குப் போகப் புறப்பட்டு நிற்கும் அவரை அன்று எங்கும் வெளியே போக வேண்டாமென்று தடுத்தாள். விதி வழியே செல்லும் அவர் மனம், அவள் வேண்டுகோளை

1. Cato.

ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. ஆயினும் அவளுக்கு அமைதி கொடுக்கும் வண்ணம், நகர்க் கோவிலுக்கு ஆடு ஒன்று பலியிட்டு நற்குறி யறிந்து வரும்படி ஓர் ஆளை அனுப்பினர். இதுவும் அவருக்கு நற்குறி தரவில்லை. பலியிட்ட ஆட்டில் இதயம் காணப்படவில்லை என்று கூறப்பட்டது. தனது காரியத்திற்கேற்ப அவர் அதற்குப் பொருள் கொண்டு, 'வானவர் இன்று நான் இதயமற்ற கோழையாய்விட்டேன் எனக் கேலி செய்கின்றனர்போலும்' என்றார்.

சற்று நேரத்திற்குள் கிளர்ச்சிக்காரருள் ஒருவனாகிய தெஸிமஸ் புரூட்டஸ் அங்கே வந்து, அவர் அன்று வெளியே போவதைக் கல்பூர்ணியா தடுப்பதையும் அவர் தயங்குவதையும் கண்டதே, அவர் மனம் சுறுக்கென்னும்படி 'பாராளும் ஸீஸர் ஒரு பாவை சொல்லுக்கிணங்கி அரசியல் மன்றத்தில் தன் கடனாற்ற மறுத்தால் உலகம் சிரிக்கும்' என்றான். அதுகேட்டு ஸீஸர் கல்பூர்ணியா பக்கம் பாராமலே அவள் பிடியை உதறிக்கொண்டு புறப்பட்டார்.

அன்று பின்னும் இரண்டு தடவை அவரது பழைய நல்வினை அவருக்கு எச்சரிக்கையாக வந்தது. ஆனால் அவரது தீவினையே அதனினும் மேம்பட்டு நின்று அவருக்குத் துணிவைத் தந்தது என்னல் வேண்டும். முதலாவது, வழியில், விழாவன்று வந்த ஆண்டி மீண்டும் வந்து நின்றான். ஸீஸர் அவனைப் பார்த்து 'உன் நடுநாள் வந்துவிட்டதே, உன் முன்.

னறிவு இப்போது என்னுவது?' என்று கேட்டார். அவன் அமைதியுடன், 'ஆம், நடு நாள் வந்துவிட்டதுதான்? ஆனல் அது போய்விடவில்லையே' என்றான்.

ஸீஸரின் நண்பர் அவரை முடிமன்னராக்கக் குறித்து வைத்திருந்த கூட்டமே, அவர் எதிரிகளால் அவரைக் கொலைசெய்து ரோமக் குடியரசைக் காக்கவுங் குறித்துவைக்கப்பட்டிருந்தது. இதனை எப்படியோ அறிந்தனர் ஸீஸர் நண்பர்களுள் ஒருவரான அர்த்தெமிதோரஸ் என்ற வழக்கறிஞர். ஸீஸருக்கு அதைச் சொல்ல நேரமும் இடமும் வாய்க்காமல், இக்கூட்டத்திலேயே அவரிடம் அதனைக் கடித வாயிலாகத் தெரிவித்துவிட வேண்டுமென்று கருதிக்கொண்டு வந்திருந்தான்.

ஸீஸரை அண்டிக் குறையிரப்போர் ஒவ்வொருவராக வந்துகொண்டிருந்தனர். அவருள் கிளர்ச்சிக்காரருள் ஒருவனுன மெதெல்ஸ் ஸிம்பரும் இருப்பதை அவன் கண்ணுற்றான். இவன் நாடுவிட்டுத் துரத்தப்பட்ட தன் உடன்பிறந்தானை மீண்டும் அழைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று வேண்டப் போனுன். அப்படி வேண்டும் சமயத்தையே கிளர்ச்சிக்காரர் தம் கருத்தை நிறைவேற்றும் நேரமாக முன்னேற்பாடு செய்திருந்தது, அர்த்தெமிதோரஸுக்குத் தெரியும். ஆகவே, மெதெல்லிஸ் ஸிம்பருக்கு முந்தவேண்டும் என்ற பரபரப்பில் அர்த்தெமிதோரஸ் முன் கூட்டியே ஸீஸரை நோக்கி, 'ஆண்டகையீர், என் கடிதம் தம்மையே

குறிப்பது; மிகவும் விரைவில் அறியவேண்டுவது; அதனை முந்திப் பெற்றருள்க' என்றான்.

ஊழ்வினை முந்துறுத்துதலின் ஸீஸர் இதனையும் தன் பெருந்தன்மையைக் காட்டுமிடமெனக் கருதி, 'எம்மைக் குறிப்பதை யாம் இறுதியிற் பார்ப்போம்'

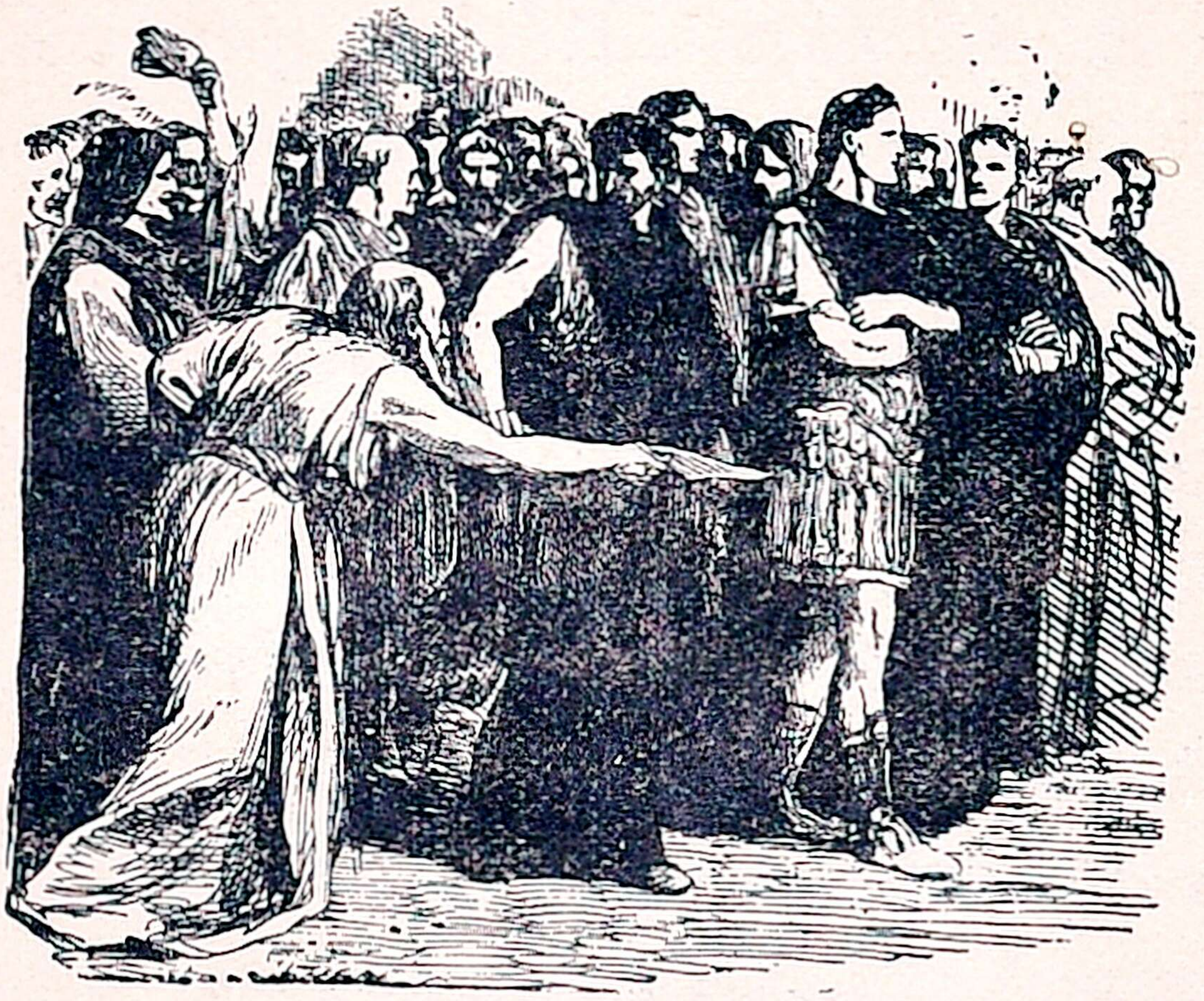

ஸீஸர் ஸெனட் செல்லல்

என்று கூறி அவனைக் கடைசியிற் போகும்படி கூறிவிட்டார். அவர் விதிக்கேற்ப அன்று அவரது நன்மதியே அவருக்குத் தீமதியா யமைந்தது.

இதற்குள் அந்தோணி, ஸீஸருடைய இணை பிரியா நண்பனுதலால், திரெபோனியஸ் முன்கருத்துடனே அவனைத் தக்க சாக்குக் கூறி அவ்விடம் விட்டு அகற்றிக்கொண்டு போய்விட்டான்.

கிளர்ச்சிக்கார ரனைவரும் முன்னமே வந்து ஸீஸரைச் சுற்றி நாற்புறமும் கூடியிருந்தனர். இப்போது அவர்கள் ஸீஸரை வளைத்து மெல்ல மெல்ல நெருங்கினர்.

மெதெல்லஸ் ஸிம்பர் தன் குறையைக் கூறத் தொடங்கியதே அவன் வழக்கின்னதென அறிந்த ஸீஸர் அவனை நோக்கி, 'வேண்டாம், வேண்டாம், நீ கேட்க வேண்டுவதில்லை. உன் வேண்டுகோள் செல்லாது' என்றார்.

'கெஞ்சுதலாலும் பல்லிளித்தலாலும் ஸீஸர் போன்றவர்களை அடைத்துவிட முடியாது. பிற விண்மீன்கள் தன்னை விசுபுலத்தான அழலாது நிற்கும் வட (துருவ) மீனை ஒத்த உறுதி யுடையவர் அவர்' என்ற இறுமாப்பு மொழிகள் ஸீஸர் நாவினின்று அப்போது எழுந்தன.

அவ்வேண்டுகோளுக்குத் தாமும் வந்து துணை தருபவர்போலக் காஸியஸும், புரூட்டஸும் சற்று நெருங்கி முன்வந்தனர். அப்போதும் எவ்வகை ஐயமும் இன்றி அவர் 'புரூட்டஸ்கூட இச்சிறு செய்திக்குத் துணையா? ஆயினும் என்ன? நடுநெறி பிறழாத ஸீஸர் தீமையைச் செய்வதுமில்லை; செய்தபின், பின்வாங்குவதும் இல்லை. அவர் செய்தது செய்ததுதான். ஆளுக்காக அது மாறுவதில்லை. உயர்குணமுடைய புரூட்டஸ் சொல்கூட அதன்முன் வந்து பயனற்றுப் போவதுபற்றி வருந்துகின்றேன்' என்றார்.

அதன்பின் ஸின்னவும் தெஸிமஸ் புரூட்டஸும் வந்து பணிந்தனர். ஸீஸர் சற்றுப் பொறுமையிழந்து சினங்கொண்ட பார்வையுடன், 'மேருவை அசைத்தாலும் ஸீஸரை அசைக்கமுடியாது; அப்பாற் செல்க. மார்க்கஸ் புரூட்டஸ் சொல்லுக்குக்

கூட இங்கு விலையில்லை என்பது உங்கள் கண்களுக்குத் தெரியவில்லையா?' என்றார்.

இதுவே தக்க சமயம் எனக் கண்டு பின் நின்ற காஸ்கா 'ஆயின் விலையுடையது இதுவே' என்று கூறிக்கொண்டு, தன் உடைவாளால் அவர் முதுகிற் குத்தினன். அவனையே முதற்குறியாகக் கொண்டு காத்திருந்த கிளர்ச்சிக்காரர் அனைவரும் ஆளுக்கு ஒரு பக்கமாக அவர்மீது பாய்ந்து குத்தினர்.

காஸ்கா குத்தினபோது ஸீஸர் திடுக்கிட்டுப் பின்னல் திரும்புமுன் மற்றக் குத்துக்கள் விழவே, அவர் உடல் பதைபதைத் தெழுந்தது.

ஆனல் அதற்குள் மார்க்கஸ் புரூட்டஸ் அமைதியுடன் அவர்முன் வந்துநின்று, உடைவாளை ஓங்கிக் கொண்டு, 'ரோமின் பகைவன் வீழ்க, விடுதலையின் பகைவன் வீழ்க' என்ற மொழிகளுடன் அவர் நெஞ்சில் குத்தினன்.

ஸீஸர் அவனைக் கண்டதுமே திகைத்து, 'என்ன, நீகூடவா, புரூட்டஸ்' என்றார்.

அவர் நெஞ்சிற் குத்திய குத்தினல் அவர் இதயம் வெடித்துக் குருதி புரூட்டஸ் மீதே பீரிட்டுப் பாய்ந்தது. சில நொடிக்குள் அவர் கீழே சாய்ந்து உயிர்நீத்தார்.

௫. ஒட்டகத்துக்குக் கொடுத்த இடம்

இதுவரை கிளர்ச்சிக்காரர் திட்டத்திற்குக் கலப்பற்ற வெற்றியே கிடைத்துவந்தது. ஆனல் அவர்

இறந்த பின்புதான், ரோம் நகரத்திற்கு அவரது ஆட்சிமுறை எவ்வளவு இன்றியமையா ஏற்புடையது என்பது விளங்கலாயிற்று. தமது திட்டம் நிறைவேறியதும் அவ்வரசியல் மன்றத்தார்க்குத் தன் கட்சியின் கொள்கைகளை விளக்கி அவர்கள் உதவியால் குடியரசை நடத்தவேண்டும் என்பது புருட்டஸின் ஏற்பாடு. ஆனல் ஸீஸர் கொலையுண்டது கண்டு திடுக்கிட்ட அரசியல் மன்ற உறுப்பினர், அவரது குருதியில் தோய்ந்த உடைவாள்கள் பின்னுஞ் சுழல்வது கண்டு இன்னும் யார் யார் உயிர்க்கு இடையூறு வருமோ என்று அஞ்சி மூலைக்கொருவராக ஓடிவிட்டனர்.

அதுகண்டு புருட்டஸ், தம் நண்பர்களை நகரெங்கும் அவ்வுடைவாள்களைச் சுழற்றிக்கொண்டு 'ஸீஸர் வீழ்க, கொடுங்கோலன் வீழ்க, ரோம் வாழ்க' என்று கூவி மக்களை ஊக்கும்படி அனுப்பினன்.

அவர்களும் அவ்வாறே செய்தனர். 'ரோம் வாழ்க, புருட்டஸ் வாழ்க, விடுதலை வாழ்க' என்று அவர்கள் எங்கும் தொண்டை கிழியக் கூவிக்கொண்டு திரிந்தனர்.

ஆனல் நகரின் பரபரப்பு இதனல் இன்னும் மிகுந்ததே தவிர வேறன்று. உருவிய உடைவாள்களைக் கண்டஞ்சி ஓடி ஒளித்தபேர் பலர் கலவரத்தை மிகுதிப்படுத்தினர். முந்தின நாளே தீக்குறிகளைக் கண்டு அஞ்சிய நகரம், இன்று நிலைகொள்ளாது அல்லோலகல்லோலப்பட்டுக் குழப்பமுற்றது.

திரெபோனியஸுடன் வெளியே சென்றிருந்த மார்க்கஸ் அந்தோணி நகரின் குழப்பத்தைக் கண்டு நடந்த செய்தியைக் கேள்விப்பட்டதும், உடனே தன்னையுங் கட்டாயங் கொல்வர்; அதற்குள் தானே நகரைவிட்டு ஓடிவிடவேண்டும் என்று விரைந்தான்.

ஆனால் இம்முயற்சியிலீடுபட்டுத் தலைமை தாங்கியிருப்பவன் புருட்டஸ் என்பதைக் கேள்வியுற்றதும், கணவன் இறந்தது கேட்டு உயிர் துறக்க எண்ணிய கற்புடை மனைவி அவள் கைக்குழவியைக் கண்டு எண்ணம் மாறுவது போல 'ஆ, அப்படியானால் இனிப் பழி வாங்கும் வாய்ப்பு உளது' என்று கருதித் தன் வீட்டுக்குச் சென்று ஒளிந்துகொண்டு, நம்பகமான ஒரு பணியாளின் வாயிலாக 'ஸீஸர் கொலையுண்டதன் காரணத்தை அந்தோணி அறிகிறான். நண்பன் என்ற முறையில் அவர் உடம்பை அடக்கஞ்செய்ய மட்டும் அவன் விரும்புகிறான். புருட்டஸின் திருவுளமறியக் காத்திருக்கிறான்' என்று எழுதிய ஒரு கடிதத்தைப் புருட்டஸுக்கு அனுப்பினான்.

காஸியஸ், புருட்டஸினிடம் 'அந்தோணி பசுப் போலிருந்து புலிபோற் பாயும் இயல்பினன். அவனுக்கு இடந்தர வேண்டாம்' என்று வற்புறுத்தினன். புருட்டஸ் 'காஸியஸ், நீ ஏன் இங்ஙனம் எதைக் கண்டாலும் அஞ்சுகிறாய் அவன் நம்மிடம் வேறெதுவுங் கேட்கவில்லையே. ஸீஸர் உடலை அடக்கம் செய்யத்தானே உரிமை கேட்கிறான். ஸீஸரது செத்த உடலுமா நமக்குப் பகை?' என்று கூறி

விட்டு,'அந்தோணி உடலை அடக்கஞ் செய்யவரலாம்' என்று பணியாளனிடம் சொல்லி யனுப்பினான்.

புரூட்டஸின் இணக்கத்தை அறிந்ததே, திகிலும் இருளுஞ் சூழ்ந்து வாடிய அந்தோணியின் முகம், கதிரவனைக் கண்ட தாமரை என அலர்ந்தது. அதுமுதல் அவன் உடலில் ஸீஸரின் உயிரே புகுந்த தென்னலாம்.

ஸீஸரின் பக்கத்தில் ஒரு விளையாட்டுக் கருவி போன்று ஓடியாடிய அவ்விளைஞன், அதுமுதல் மக்களுடைய மனத்தையும் அறிவையும் கொள்ளை கொண்டு அவர்களைத் தான் நினைத்தபடி ஆட்டும் மந்திரவாதியானான்.

அவன் வந்ததும் என்ன செய்வானோ என்ற கவலையுடன் அவனை எதிர்பார்த்து நின்றனர் கிளர்ச்சிக்காரர். ஆனால் அவன் அவர்களையோ புரூட்டஸையோ கூட எதிர்பார்த்ததாகக் காணவில்லை. தாயை இழந்த கன்றேபோல் அவன் நேராக ஸீஸர் உடல் கிடந்த இடஞ் சென்று அவ்வுடலை மூடிய திரையை நீக்கிவிட்டுக் கோவெனக் கதறி அழுதான். இங்ஙனங் கால்நாழிகை சென்றபின் கண்களைத் துடைத்துக்கொண்டு சரேலென்று கிளர்ச்சிக்காரர் முன் வந்துநின்று, தனது மேலுடையை அகற்றி உட் சட்டையையுந் திறந்து நெஞ்சைக் காட்டிக் கொண்டு, 'ஐயன்மீர்! ஸீஸரின் குருதியால் உங்கள் உடைவாளின் விடாய் தீரவில்லையாயின், என் நெஞ்சையும் பிளந்துகொள்க. அவரிடம் நட்புக் கொண்ட பழி எனக்கும் உண்டு. அவருடன் சாவ

தைவிட உயர்ந்த பேறு எனக்கு வேறில்லை' என்ருன்.

அவனுடைய கண்கள் அப்போது கலங்கிக் கொவ்வைப் பழங்கள்போற் சிவந்திருந்தன. அவன் உதடுகள் துடித்தன.

அவனது நடிப்பை மிகவும் வெறுத்த காஸியஸும் கிளர்ச்சிக்காரர் பிறருங்கூட அப்போது அவனிடம் கனிவு கொண்டனர். உண்மையும் அன்புமே உருவெடுத்து வந்த புருட்டஸைப் பற்றியோ கேட்கவேண்டுவதில்லை. அவன் நீர் ததும்பிய கண்களுடன் 'என் அரிய உடன்பிறப்பாள, ஸீஸரை நேசிப்பது ஒரு பழியாயின், அதில் உன்னைப்போல் எனக்கும் ஒரு பங்கு உண்டு. நாங்கள் ஸீஸரைப் பகைக்கவில்லை. அவர் ஆட்சி முறையையே பகைத்து அதனுடன் இரண்டறற்று நின்ற அவரையும் கொல்ல நேர்ந்தது. உன்னிடம் எங்களுக்கு எவ்வகைப் பகையும் இல்லை' என்ருன்.

காஸியஸ் இப்போது இடையில் வந்து 'அது மட்டுமன்று அந்தோணி; உனது நட்பையும் நாங்கள் முழுமனதுடன் வரவேற்கிருேம். நீ எங்களுடன் சேரின் உன் விருப்பங்களுக்கு முழு மதிப்புத் தருவோம் என்பதை நீ உறுதியாக நம்பலாம்.' என்ருன். அந்தோணி காஸியஸ் பேச்சை முறித்து, 'ஐய, ஸீஸரது அடிச்சுவட்டில் மிதித்துநிற்குந் தகுதியுடையவர் குழுவிற் சேரும் பெருமை எனக்கு வேண்டாம். அவர் நண்பன், அவருக்காக அழுகின்ற உரிமைகொண்ட நண்பன் என்பதே என்

நிலை. ஆனால் நான் உங்களுக்கும் நண்பனே' என்று கூறி அவர்கள் ஒவ்வொருவருடனுங் கைகுலுக்கிக் கொண்டான்.

அந்தோணி பின்னும் ஸீஸர் பக்கம் சென்று உரக்க 'ஆ புல்வாய்களுக்கு இறையாகிய கலையரசேபோல் விழுந்துகிடக்கும் என் தலைவனே! நீ கிடக்கும் நிலைகாணப் பொறுக்க முடியவில்லையே! ஆ, நின் குருதியில் தோய்ந்து நின்னை வேட்டையாடிக் கொன்ற 'மன்னர்'ரிடையே நீ கிடக்குங்கிடை' என்று கண்ணீர் வடித்தான்.

அந்தோணி தம்மை மறைமுகமாகக் குறை கூறுகின்றான் என்பதைக் கண்டுகொண்ட காஸியஸ் அவனைத் தடுத்து, 'நாங்கள் உனக்கு இடந்தருமுன் உன் நிலையை அறிய விரும்புகிறோம். நீ எங்களுடன் சேர்கிறாயா, அல்லது தனித்து நிற்கிறாயா?' என்று கேட்டான்.

அந்தோணி புரூட்டஸ் பக்கமாகப் பார்த்து, 'நண்பர் என்றுதான் உங்களை அண்டினேன். நண்பர் என்றுதான் உங்களுடன் கைகுலுக்கினேன். ஆனால் உங்களுடன் ஒருவனாக நான் இருப்பதெப்படி? ஸீஸரின் உடலை அடக்கஞ் செய்து என் நட்புக்கடனாற்றுவதைத் தவிர வேறெவ்வகையிலும் நான் உங்கள் வழிக்கு வரேன்' என்றான்.

பதிவுபோலவே காஸியஸின் தடங்கலைப் பொருட்படுத்தாமல் புரூட்டஸ் அவனுக்கு அக்கடனாற்ற இணக்கந் தந்தான். அதன்பின் அந்தோணி, 'உங்களைத் தாக்காமல் ஸீஸரை நண்பர்

என்ற முறையில்மட்டும் புகழ்ந்து என் நட்பை—நட்பின் கடனை ஆற்றலா மன்றோ' என்று கேட்டான்.

புருட்டஸ் அதற்கும் இணங்கி, 'முதன் முதவில் என் கட்சியின் நிலையை நானே யாவரும் அறிய விளக்கி விடுவேன், அதன்பின் நீ பேசலாம்' என்று கூறினான்.

காஸியஸ், அப்போதே தன் திட்டம் உலைந்து விட்டதென முனகினான். ஆனால் புருட்டஸை எதிர்ப்பது எப்படி? அதுவும் அந்த நேரத்தில்!

ரு. சொல்லாண்மையா வில்லாண்மையா?

புருட்டஸ் மேடையிற் சென்று, அங்குக் கூடியிருந்த பொதுமக்கள் முன் நின்று பேசினான்:—

'பகுத்தறிவுடைய என் நாட்டு மக்களே, எங்கள் செய்கை உங்கள் அறிவுக்குச் சரி எனப் பட்டால் ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள். அல்லாவிட்டால் நீங்கள் தருந் தண்டனையை ஏற்க நாங்கள் காத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

எங்களுக்கும் பகை யாரும் இல்லை. ஜூலியஸ் ஸீஸரைப் பற்றியமட்டில், அவர் என் ஆருயிர் நண்பர். அவர் இறந்ததற்காகக் கண்ணீர் விடுபவருள் நானும் ஒருவன். அப்படியாயின் அவரை நான் ஏன் கொன்றேன் என்ற கேள்வி எழலாம். அதற்கு விடையாவது, அவரிடம் என் அன்பு குறைவானது என்பதனாலன்று, நாட்டினிடம் அன்பு மிகுதியானது என்பதனாலேயேயாம்.

நாட்டுக்குப் பகைவர் யாராவது உளரென்றால் அவர் மட்டுமே எங்களுக்குப் பகைவர்! அப்பேர்ப் பட்டவர் யாராவது இருந்தால் கூறுக! உங்கள் விடைக்கு நான் காத்திருக்கிறேன்.'

கூட்டம்: யாருமில்லை.

'விடுதலை வேண்டாம்; அடிமை வேண்டும் என்று கூறுபவர் யாரேனும் இருந்தால் அவர்களுக்குமட்டுமே நாங்கள் பகைவர். அப்பேர்ப்பட்டவர் யாராவது இருந்தால் முன் வருக!'

கூட்டம்: யாருமில்லை.

'அப்படியாயின், எங்கள் செய்கை உங்கள் நண்பர் செய்கை. அதன் நன்மை தீமை உங்களுடையது. உங்கள் பேரால் உங்கள் விடுதலைக்குத் தடையாயிருந்த பெரியார் ஒருவரது உயிரை நாங்கள் அகற்றினோம். இனி நீங்களே ஆட்சி புரிக.'

கூட்டம்: ஆம்; ஆம்.

சிலர்: இனி நீரே தலைவர். நீரே ஸீஸர்.

இன்னும் சிலர்: உம்மையே இனி அரசராக முடி சூட்டுவோம்.

புரூட்டஸ் கூட்டத்தின் பொருந்தா உரைகளைக் காதில் வாங்கிக்கொள்ளாமல் அவர்களை விட்டு அகன்றான்.

நூலறிவும் ஆராய்ச்சியும் நிரம்பி உலக அறிவுக்கிடமில்லாத அவன் மனத்தில் ரோமப் பொது மக்களின் அறியாமையோ பெருமக்களின் தன்னலமோ தென்படவில்லை. அவற்றை அறிந்து

நடத்தும் ஆற்றல் வாய்ந்த காஸியஸுக்குத், தான் செய்யுந் தீங்கையும் அவன் உணரவில்லை.

புரூட்டஸ் பேசிக்கொண்டிருக்கையிலேயே அந்தோணி ஸீஸருடலின்பக்கம் சென்று அதனை வணங்கி, 'எம் அரசே, உமது உடலின் நிலை கண்டும் உம்மைக் கொன்ற கொலைகாரப் பாதகர்கள் நின்ற நிலை கண்டும், சீற்றத்தை உள்ளடக்கி, அவர்களுடன் நகைத்துக் கைகுலுக்கும் எனது சிறுமையை மன்னித்தருள்க' என்று கூறிக்கொண்டே அவ்வுடம்பின் இறுதிப் பயணத்துக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்தான்.

பின், சில பணியாளருதவியுடன் அவ்வுடம்பைத் தானும் தாங்கி எடுத்துக்கொண்டு புரூட்டஸ் பேசிக்கொண்டிருந்த இடத்தினருகில் வைத்துவிட்டு, மேடையினின்று இறங்கிவரும் புரூட்டஸை வணங்கித் தழுவிக்கொண்டு அந்தோணி மேடையேறினான்.

சிறந்த நாடகக்காரன் போலத், தன் நிலை, தன் மாற்றார்நிலை, தன்முன் நிற்கும் மக்கள் நிலை என்னும் மூன்றையும் நன்கறிந்து அவற்றிற்கேற்பப் பேசி அவன் மக்கள் மனத்தைப் படிப்படியாகத் தன் பக்கம் திருப்பத் தொடங்கினான்.

முதலில் அவன் தான் புரூட்டஸின் நண்பன், காஸியஸின் நண்பன், அவர்கள் கூட்டத்தாரின் நண்பன் என்பதனை வற்புறுத்தி அவர்கள் உயர்வையும், ஸீஸர் இறுதிக் கடனை ஆற்றத் தனக்கு உரிமை கொடுத்த அவர்கள் பெருந்தன்மையினையும் புகழ்ந்து அதன்பின் அவர்கள் இணக்கத்தால்

தான் எடுத்துக்கொண்ட கடமை ஸீஸரைப் புகழ்வ தன்று, ஸீஸரின் இறுதிக்கட னாற்றுவதே என் றும் முன்னுரையாகக் கூறிவிட்டு, நேரடியாக ஸீஸரைப் பற்றிப் பேசத் தொடங்கினான்.

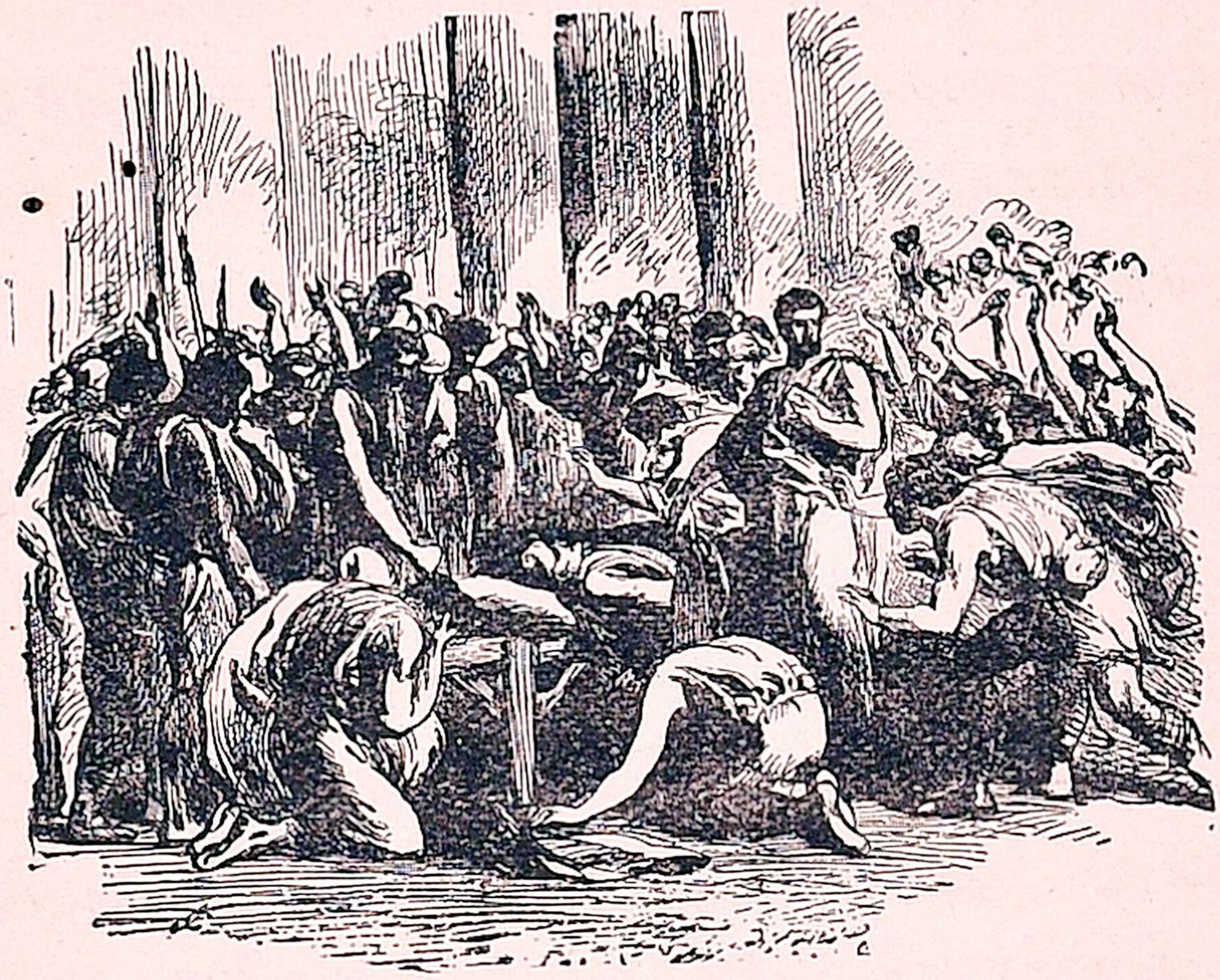

மார்க்கஸ் அந்தோணி பேருரை

'ஒருவர் செய்த நன்மையை மறப்பது எளிது. அவர் செய்த தீமையை மறப்பது எளிதன்று.'

'ஸீஸர், தாம் செய்த தீமையினாலேயே இறந் திருக்கவேண்டும்.'

'அவர் செய்த தீமை என்ன ?'

'புரூட்டஸ் கருத்துப்படி அவர் பேராவல் உடை யவர் என்று சொல்லப்படுகிறது. (புரூட்டஸ் சொல் வது சரியே. அது தப்பாயிருக்க முடியாது. புரூட் டஸ் போன்ற அறிவாளிகள், காஸியஸ் காஸ்கா போன்ற அறிவாளிகள் சொல்வது தப்பாயிருக்க முடியாது.)

ஸீஸர் என் நண்பர். என்னிடம் மாறா உறுதி யுடையவர். ஆனாலும் அவர் பேராவலுடையார் என்பதில் ஐயமில்லை.'

'அவர் பேராவல் கொண்டது எதில்?'

'அவர் பெரிய போர்வீரர். அவர் வென்ற அரசர்கள் உங்கள் முன் ஊர்வலமாகச் சென்றதை நீங்கள் கண்டிருக்கிறீர்கள். அவர் கொண்டுவந்த திறைகளால் உங்கள் கருவூலம் நிறைந்தது. உங்கள் கைகளும் நிறைந்துள்ளன. ஆயினும் அவர் பேரா வலுடையவரே. இவ்வெற்றிகளால், இம்மன்னர் திறைகளால் அவர் மனம் நிறைவடையவில்லை யன்றோ?'

'அவர் பேராவல் இதனுடன் நின்றதா? நான் விழாவன்று அவருக்கு மணிமுடியும், அரசிருக்கை யும் வழங்கினேனே? அவர் அதனை ஏற்றாரா? இல்லை. மும்முறை மறுத்தார் என்பதை நீங்களே அறிவீர்கள். ஏன்? அவருக்கு அந்த மணிமுடியை நான் கொடுத்தது போதவில்லை. உங்கள் ஒவ்வொரு வரிடமிருந்தும் உங்கள் உள்ளமாகிய ஓர் அரசிருக் கையையும் உங்கள் அன்பாகிய ஒரு மணிமுடியை யும் பெற எண்ணினர். இது பேராவலன்றோ?'

இங்ஙனம் ஸீஸரைப் பழிப்பதுபோல அவரது பெருமையையே கூறிப் பின்னும், ஏழைகளிடம் அவர் கொண்ட கருணையையும், பொதுமக்கள் அவர் வெற்றிகள் அடைந்தபோதும் கொடைகள் அளித்த போதும் அவரை ஆரவாரத்துடன் புகழ்ந்த புகழை யும் எடுத்துக் காட்டினன்.

'நீங்கள் அனைவரும் அவர் காலடிகளைக் கண்களில் ஒற்றிக்கொள்ளும் ஒருநாள் இருந்ததன்றோ?'

'அவர் மீது எறிந்த செண்டுகூட உங்கள்மீது முள்ளாகத் தைத்த காலம் ஒன்றிருந்ததன்றோ? அன்று அவர்மீது உங்களுக்கு அன்பு இருந்தது. இன்று அவர் இறந்தவுடன் உங்கள் அன்பு எங்கே போயிற்று? உங்கள் அன்பும் அவருடன் போய்விடவா செய்தது? நம் நண்பர் இறந்தால், நம் வீட்டில் ஓர் அடிமை இறந்தால்—ஒரு மாடு இறந்தால்கூட நம் கண்ணில் நீர் வருகின்றதே; நம்மைப்போன்ற ஒரு மனிதர்-அதுவும் அரசருக்கு ஒப்பானவர், ஒப்பற்ற வீரர், பெருந்தன்மையானவர், உங்களுக்காகவே வாழ்ந்தவர், உங்களையன்றித் தமக்கெனப் பொருள் தேடாதவர்; அப்பேர்ப்பட்ட ஸீஸர் இறந்தபோது மட்டும் உங்கள் கண்ணில் நீர் வராததேன்?'

'நீங்கள் அறிவற்றவர்களா? இல்லை; பின் ஏன் ஸீஸரின் பெருமையை எண்ணிப் பார்ப்பதில்லை?'

'நீங்கள் அன்பற்றவர்களா? இல்லை; பின் ஏன் உங்கள் தாய்போன்ற, உங்கள் உயிர்போன்ற ஸீஸர் இறந்தபோது உங்கள் கண்கள் கனியவில்லை?'

'உங்கள் கண்களை, உங்கள் உள்ளங்களை மறைப்பது எது? அட கடவுளே, நீ கொடுத்த அறிவை, நீ கொடுத்த அன்பை இந்த மக்கள் ஏன் பயன்படுத்தமாட்டேன் என்கிறார்கள்.' என்று

கூறி மீண்டும் ஸீஸரின் உடல்மீது விழுந்து அழு தான்.

'ஏட்டுச் சுரைக்காய் போன்ற புருட்டஸின் மொழிகள் எங்கே, பொறி புலன்கள் அத்தனை யும் வசப்படுத்தி உள்ளத்தைக் கொள்ளைகொள்ளும் இம் மாயாவி எங்கே! புருட்டஸின் சொற் கேட்டு நாவைப் பறிகொடுத்து நின்றவர்கூட இப்போது உள்ளத்தையும் உணர்வையும் பறிகொடுத்து உயிரையும் ஸீஸரின் புதிய புகழுடம்பிற்காகப் பறி கொடுக்க முன்வருகின்றனர்' என்று உருக்கமாகக் கூறினான்.

இவ்வளவும் போதாதென்று அவன் இது வரையிற் காட்டாது வைத்திருந்த கடைசி துருப்பு ஒன்றை—கிளர்ச்சிக்காரர் கட்டிய இராவணக் கோட்டையை அழிக்கத் தகுந்த இறுதி 'இராம பாணத்தை' எடுத்து வீசினான்.

'இதுவரையிலும் நான் கூறியது கேட்டே நீங் கள் கண் கலங்குகிறீர்கள்; உங்களை அறியாமல் உங்கள் கண்கள் அழுகின்றன; ஆனால் அவற்றின் காரணத்தை நீங்கள் அறியமாட்டீர்கள்!'

'நீங்கள் அவருக்காக இப்போதுகூடப் பதை பதைக்கிறீர்கள். அவருக்கு நேர்ந்த தீங்குக்காக, அதற்கு விடை தருதற்காக உங்கள் உள்ளம் துடிக்கிறது. ஆனால் அவ்வளவு அன்பு உங்கள் உள்ளத்தில் எழுவானேன்?'

'உண்மையில் உங்கள் அன்பு காரணமற்ற தன்று. அவர் உங்களுக்காகவே பொருள்

தேடினார் என்பதை—சேய் நலனை நாடி உயிர்விடுந் தாய்போல் உயிர்விட்டார்' என்பதை நான் உங்களுக்குக் காட்டமுடியும்.

'ஆனால், ஏற்கெனவே நீங்கள் அழுகிறீர்கள். ஏற்கெனவே நீங்கள் அவரைக்கொன்ற கொலைஞர் மீது, பகைவர்மீது சீற்றமடைந்திருக்கிறீர்கள். அவர் கடைசியாக உங்களுக்கும்—அவர்கள் பேச்சைக் கேட்டுக் கை கொட்டும் உங்களுக்கும், உங்கள் ஒவ்வொருவருக்கும்—தன்னை வென்றவருடன் கை குலுக்கும் எனக்கும் வைத்துவிட்டுப் போன உடைமையை நீங்கள் அறிந்துவிட்டால், தலைகால் தெரியாது சாடிவிடுவீர்கள்! பெரியோர்களான—எனக்குப் பேச இணக்கம் தந்தவர்களான புரூட்டஸ் முதலியோர்களுக்கு நான் கொடுத்த உறுதியை நீங்கள் குலைத்துவிடுவீர்கள்' என்று தீர்மானமாய்க் கூறினான்.

பொதுமக்கள் இது கேட்டு வியப்பும் எழுச்சியுங் கொண்டு 'அதைக் கூறுக, கூறுக' என்று துடித்த உள்ளத்துடன் கூவிக் கேட்டனர். அந்தோணி வேண்டா வெறுப்பாகக் கூறுபவன்போல, ஸீஸர் தான் இறந்தபின் குடிகள் தனது பொருட்குவை முற்றும் அடையவேண்டுமென்றும், தன்வீடு தோட்ட முதலியவற்றைப் பொதுவிடமாகக் கொள்ளவேண்டுமென்றும் எழுதியிருப்பதை அறிவித்ததோடு, அவ்வப்போது ஸீஸரது உடலிற் பட்ட படுகாயங்களையும், அவர் கொலையுண்ட வகையையும், கொலை செய்தோரையும் பற்றி உருக்கிவிட்ட இருப்புப்

பிழம்பு போன்ற அனல் மொழிகளால் இயைபு படுத்தி அவர்கள் மனக்கண்முன் உயிர் ஓவியமென வரைந்து காட்டினன். இறுதியில் எல்லா நடிப்பையுந் துறந்து, அவர்கள் கிளர்ச்சிக்காரருடைய வீடுகளை எரித்து அவர்களையும் அவர்கள் நண்பர்களையும் உயிருடன் பொசுக்கி ஸீஸர் கொலைக்குப் பழி வாங்குமாறு உறுதியாய்த் தூண்டினன்.

௯. மறைந்துநின் றழிக்கும் பழி

"பாம்பறியும் பாம்பின் கால்" என்றபடி அந்தோணியின் உட்கருத்தையும் ரோமின் பொதுமக்கள் நிலையையும் அறிந்து, வரப்போகும் புயலை முன் கூட்டி உணர்ந்த காஸியஸ், புரூட்டஸை எதிர்பாராமலே அவனையுங்கூட அவன் விருப்பத்திற் கெதிராகச் சேர்த்துக்கொண்டு நகரைவிட்டு வெளியேற வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து வைத்திருந்தான். அதனல் அந்தோணியின் தலைமையிற் பொதுமக்கள் புயற்காற்றுட் பட்ட காட்டுத் தீயெனச் சீறிக்கொண்டும் தன்னகத்துள்ள எரிமலையின் எழுச்சியால் கொந்தளிக்குங் கடல்போலக் கொந்தளித்துக் கொண்டும் வருவதை அறிந்ததுமே, அவர்கள் ஓடி நெடுந்தொலைவு சென்று 'ஆந்தியம்' என்னுமிடத்தில் தங்கித் தம்மைப் போருக்கு ஆயத்தமாக்கிக் கொண்டனர்.

அதுமுதல் ரோம் நகர் மீகாமன் இல்லா மரக் கலம்போல் ஒழுங்கான அரசியலின்றிக், குழப்பத்

துள்ளும் உள்நாட்டுச் சண்டையுள்ளும் ஆழ்ந்தது. பொதுமக்கள் அனைவரும் அந்தோணி பக்கமே நின்றனர். ஆயினும் பெருமக்கள் அனைவரும், அவர்கள் கைப்பட்ட படையும் கிளர்ச்சிக்காரர் பக்கம் நின்று அவர்கள் கட்சியை வலுப்படுத்தினர். பொதுமக்கள் ஆற்றலாற் கிளர்ச்சிக்காரர் நகரத்துட் புக முடியவில்லையாயினும், படையில்லாமல் அந்தோணிக்குப் பேரரசைக் கைக்கொள்ளவும் முடியவில்லை.

இந்நிலையிற் கள்ளன் வீட்டிற் குள்ளன் புகுந்ததுபோல், அந்தோணிக்குப் போட்டியாக ஸீஸரின் மகனாகிய அக்டேவியஸ் என்னும் இளைஞர் தோன்றினர். இவர் ஸீஸரை ஒத்த வீரரல்லரெனினும், ஒப்பற்ற சூழ்ச்சித் திறனும் அமைந்த தோற்றமும் உடையவர். அந்தோணியின் துணையின்றிக் கிளர்ச்சிக்காரரை வெல்ல முடியாதாதலால் அவர் அந்தோணியினிடம் மிகுந்த பற்றுடையவர்போல நடித்து அவனை வசப்படுத்திக்கொண்டார். ஆனால் அந்தோணி, படையில்லாமற் பொதுமக்களையே நம்பியது சரியன்றெனக் கருதிக் கொஞ்சங்கொஞ்சமாக ஒரு சிறிய படையைத் திரட்டினர்.

மேலும் கிளர்ச்சிக்காரரிடமிருந்து பெருமக்கள் துணையைப் பிரிக்கவும் படைப் பயிற்சிக்கான பணம் பெறவும் அவர் இன்னொரு சூழ்ச்சியுஞ் செய்தார். கிளர்ச்சிக்காரருடன் சேராமல் நின்ற பெருமகனும், பெருஞ் செல்வனுமான **லெப்பிதஸ்**[1] என்பவனை அந்தோணிக்குப் போட்டியாகக் கிளறிவிட்டு

1. Lepidus.

அவனிடமிருந்து பணமும், பெருமக்கள் துணையும் பெற்றதன்றி அவன்வாயிலாக அந்தோணியின் செல்வாக்கையும் மட்டுப்படுத்தினர். அவர், நாளடைவில் அவர்கள் ஒருவரை ஒருவர் பகைக்கும்படி, தூண்டி அழிக்கும் எண்ணமுடையவராயினும், கிளர்ச்சிக்காரர் அழியும்வரை அவர்கள் துணையைப் பெற எண்ணி அவர்களுடன் பேரரசை ஆளும் உரிமையைப் பங்கு கொள்வதாகப் பேசி 'மூவர் உடன்படிக்கை' என ஒன்றை ஏற்படுத்திக்கொண்டார்.

மூவர் படை ஒருபுறமும் கிளர்ச்சிக்காரர் படை ஒருபுறமுமாக இரண்டும் ஓயாத சண்டைகளில் ஈடுபட்டன. ஆனால் உண்மையில் மூவரிடையே ஒற்றுமையில்லை; அதுபோலவே கிளர்ச்சிக்காரரிடையிலும் ஒற்றுமையில்லை. காஸியஸின் சூழ்ச்சிகளும், வருவாய்க்காக ஏழை மக்களைக் கசக்குதலும் புரூட்டஸுக்குப் பிடிக்கவில்லை. ஆனால் இதற்கு மாறாகப் புரூட்டஸுக்குச் செலவுசெய்யத் தெரியுமன்றிப் பொருள் அடையும் வழிதெரியாமையின் காஸியஸினிடம் அடிக்கடி பணங் கேட்டு வந்தான். இப்படி ஒழுங்குமுறைகள் பேசித் தன் வருவாயை ஒருபக்கம் கெடுப்பதன்றி அடிக்கடி செலவையும் உண்டுபண்ணும் புரூட்டஸின்மீது காஸியஸ் சீறிவிழுந்தான். நாளடைவில் இருவரும் கீரியும் பாம்பும் போலாயினர்.

இவ்வொற்றுமைக் கேட்டால் அக்டேவியஸ் நாளடைவில் தன் கட்சியையும் தன்னையும் வன்மைப்

படுத்துவது கண்டு, காஸியஸ் புரூட்டஸுடன் ஒத்துப்போக எண்ணி, அவனை நட்பு முறையிற் காணவிரும்பினான். இருவரும் தம் படைகளுக்கு அமைதியாயிருக்க ஆணை கொடுத்துவிட்டுத் தம் படைவீட்டிற் கலந்து நட்பாடலாயினர். அப்போது அவர்கள் ஒருவருக்கு ஒருவர் மனம் விட்டுத் தம் குறைகளைக் கூறிக்கொண்டனர்.

காஸியஸின் இடர்களையும், அவனுக்குத் தான் அறியாது கொடுத்த துயரையும் எண்ணிப் புரூட்டஸ் வருந்தியதோடு தான் அவனுடன் பொறுமையிழந்து சீறியதற்காக மன்னிப்புங் கேட்டுக்கொண்டான். மேலும், தான் பொறுமை யிழந்ததற்கு ஒரு காரணமும் உண்டெனக் கூறித், தன் மனைவி போர்ஷியா தன் கட்சியின் தோல்வியையும் தன் துன்பங்களையுங் கேட்டுத் தாங்கமுடியாது இறந்ததையும் அதுமுதல் தான் தோற்றத்தில் மனிதனாயிருந்தும் உண்மையிற் பேயாகவே நடந்துவருவதையுங் கூறினான்.

அது கேட்டுக் காஸியஸும் கண் கலங்கினான். புரூட்டஸ் தன்னை அறியாவிடினும் தான் புரூட்டஸையும் அவன் உயர்வையும் அறிந்திருந்ததனால் அவனிடம் பொறுமை காட்டாததைமட்டுமே எண்ணிக் காஸியஸ் மனமுருகினான்.

இப்போது காஸியஸ் மனத்தில் தன் கட்சி தோற்றதைப்பற்றிய எண்ணமே யில்லை. விரைவில் அவன் இறக்கப்போவதும் அவனுக்குத் தெரியும்; ஆயினும் அதைப்பற்றியும் அவனுக்குக் கவலை

யில்லை. புரூட்டஸின் உயர்வு ஒன்றே அவன் கண் முன் நின்றது. அவன் குற்றங்கள் மனிதன் குற்றம்—உலகை யறியா மனிதன் குற்றம்; அவன் பெருமையோ கடவுள் பெருமை—கடவுள் தன்மை மிக்க பெருமை. அதனைக் கண்டறிந்தபின் தன் வாழ்வின் பயன் நிறைவேறியதாகவே காஸியஸ் கருதினன். இனி அவன் இறக்க அஞ்சவில்லை. பழைய தன்னலத்தின் நிழல், அழுக்காற்றின் நிழல் இன்று பொசுக்கப்பட்டுவிட்டது. அவனது உலகியல் அறிவோ புரூட்டஸின் புகழொளிக்கு நெய்யாகப் பயன்பட்டது.

மறுநாள், மூவருள் முதல்வனை—நாளடைவில் மற்ற இருவரையும் விழுங்கிப் பேரரசின் முழு முதல்வனாய் விளங்கிய அக்டேவியஸ் ஸீஸரது படை ஒரு புறமும், காஸியஸ் புரூட்டஸ் என்னும் இருவர் படைகள் மறுபுறமுமாகக் கைகலக்கும் நாள். காஸியஸ் அன்று அவன் படைவீட்டுக்குச் சென்றுவிட்டான்.

புரூட்டஸுக்குக் கண்கள் ஒரு நொடிகூடத் துயிலில் நிலைக்கவில்லை. போர்ஷியாவின் எண்ணங்களைத் துரத்திக்கொண்டு அன்றிரவு ஸீஸர் நினைவும்—அவர் இறந்தபோது அவர் தோன்றிய தோற்றமும் அவர் கூறிய பொன்மொழிகளும்—'புரூட்டஸ், நீயுங்கூடவா' என்ற நன்மொழியும் அப்படியே அவனுக்கு மீண்டும் நிகழ்வனவாகத்தோன்றின.

ஸீஸரின் உயர்வு அன்றுதான் அவனுக்கு நன்கு தென்பட்டது. அவர் குற்றம் உண்மையில் அவர் குற்றமன்று; பொதுமக்கள் குற்றம். தான்

அவரைக் கொன்றது ஏன்? இப்போது விளங்குகின்றது. கிளர்ச்சிக்காரர் அவரைக் கொன்றது விடுதலை வேட்கைக்காக அன்று. காஸியஸ்கூட— ஆம், காஸியஸ்கூடத் தன்னலத்தைச் சாராதவன் அல்லன். ஆனல் புருட்டஸ் மனத்தில் அவன்மேற் சீற்றமில்லை. அவன் சிறு பிழைக்கு அவன் தன் அறியாண்மையாற் பட்ட தீமை போதும் என்று எண்ணினன்.

ஆனல் மன்னிக்க முடியாத குற்றம் தன்னுடையதே. ரோமின் பேரொளியை—ஆம், தன் மொழிப்படியேகூட, உலகின் பேரொளியைத் தன் அறியாமையால் அழித்துத், தன்னையுங் கெடுத்துத், தன் மனைவியையுங் கொன்று, தன் நண்பர்களையுந் தன் நாட்டு மக்களையுங் கெடுத்த பழி தன்னதே என்று கருதினன். அவன் மனம் கழிவிரக்கத்தாற் கலங்கிக் கண்ணீர் சிந்தியது.

அவன் அழுததால் துயின்றனே, துயிலினல் அழுகை நின்றதோ கூறவியலாது. ஆனல் அவ்வரைத் துயிலில், காய்ந்தும் முற்றிலுங் காயாத அக் கண்ணீர் வழியாக ஸீஸரின் உருவம் அவன்முன் வருகின்றது. அவன் உடல் மயிர்க்கூச்செறிகிறது. அவன் கை கால்கள் நடுங்குகின்றன. ஆனல் அவன் உள்ளம் நடுங்கவில்லை. 'எல்லாம் என் குற்றம், என் குற்றம்' என்ருன் அவன்.

ஸீஸர் உரு 'ஆம். நாளை உனக்கும் உன் நண்பர்களுக்கும் இறுதிநாள். என் பழியை நீங்கள் அடைவீர்கள்' என்றறிவித்தது.

மறுநாள் பிலிப்பி[1] என்ற இடத்தில் நடந்த அப் போரிற் கிளர்ச்சிக்காரர் படை நிலைகுலைந்தழிந்தது. கிளர்ச்சிக்காரர் ஒவ்வொருவராக ஓடிவிட்டனர்.

புருட்டஸ்முன் ஸீஸர் உருத் தோற்றம்

காஸியஸ் இனித் தனக்கும் புருட்டஸுக்கும் இவ்வுலகம் இல்லை எனக் கண்டு, தன் புருட்டஸ் இறக்குமுன்—தன் புருட்டஸ் தோல்வி என்ற சொல்லைக் கேட்குமுன்—தான் இறக்கவேண்டுமென நினைத்துப்

1. Philippi.

பணியாள் பிடித்துக்கொண்ட வாள்மீது வீழ்ந்து இறந்தான்.

அவ் வீர முடிவைக் கேட்ட புருட்டஸ் தனக்கும் முடிவு வந்ததை உணர்ந்தான். போரில் ஸீஸர் உருவமே எதிரியுடன் எதிரியாய் நின்று தன் கட்சி யாரைக்கூடக் கொன்று வென்றதை அவன் கண் டான். இறுதியில் தன்னை நாடி அக்டேவியஸ் படை வீரர் வருவதையுங் கேள்வியுற்றான். 'ஸீஸர்! உன் பழி தீர்க' என்று கூறி அவனும் தன் வாளை நட்டு அதன்மீது வீழ்ந்திறந்தான்.

புருட்டஸ் முடிவு

ஸீஸரால் ரோமின் அரசியற் பெருமை போயிற் றெனில், புருட்டஸால் அதன் அறிவியல் ஒழுக்க இயல் பெருமை போயிற்றெனக்கொண்டு அவன் வாழ்வையும் மாண்பையும் போற்றாதார் இல்லை.

உணர்ச்சி வசப்படும் இயல்பற்ற அக்டேவியஸ் ஸீஸர்கூட 'ரோமின் பெருமை யனைத்தும் திரண் டெழுந்த பெரியோய்! இழந்த ஸீஸரையும் மறந்து நின்னை இழந்த இழப்பே இழப்பாக நின்ற எம் நாட்டுத் தாய்க்கு இனி யார்தாம் ஆறுதல் அளிப்பர்! ஸீஸரும் நீயும் வாழ்ந்த நாட்டில் வாழும் தகுதி யுடையவர் யாரே?' எனக் கையறுநிலையெய்தி அவல முற்றனர்.

பெரியவரான ஸீஸரின் பழியே பெரியோரா கிய புருட்டஸையுங் கொண்டுபோக, ரோம் பேரரசு கணவனையும் அவன் தந்த தனி மகனையும் இழந்த இளந்தாயெனக் கைமை நோன்பு நோற்பாளா யினள்.

---

2. கோரியோலானஸ்

க. வெற்றியும் செருக்கும்

கயஸ்மார்க்கியஸ்[1] என்பவன் ரோம் நகரத்தின் பழைய அரசர் குடியிற் பிறந்தவன். இளமையி லேயே அவன் தந்தை இறந்துபோனமையால், அவன் தாயாகிய **வலம்னியா**[2]வே அவனை வளர்த்து வந்தாள்.

வலம்னியா ரோம்நாட்டு வீரத்தாய்களுக்கு ஓர் இலக்கியமானவள். ஆகவே அவள் தன் மகனுக்கு உடற்பயிற்சி, வில்லாண்மை, வாள் வீச்சு முதலிய வீரருக்கான கல்விகளை முற்றிலும் பயிற்றுவித்ததுடன் அவன் பதினாறு ஆண்டு எய்திய தும் அவனைப் போர்க்கும் அனுப்பினாள். அவனும் ரோமின் பழைய கொடுங்கோலரசனும் ரோமக் குடி யரசின் முதற் பெரும் பகைவனுமான **தார்க்குவினை**[3] எதிர்த்து முறியடித்து, அவனைச் சார்ந்த வீரரிடம் அகப்பட்டுத் துன்புறவிருந்த ரோமனொருவனையும் காப்பாற்றி மீட்டுவந்தான். இவ் வீரச் செயலை அந் நகரத்தார் அனைவரும் வியந்து பாராட்டி, அவனுக்கு அந்நாட்டு வழக்கப்படி வாகை முடி சூட்டி மகிழ்ந் தனர்.

வீரமில்லா மகன் ஒருவன் வாழ்தலினும், வீர மிக்க மக்கள் பதின்மர் மாள்தலையே சிறப்பாகக் கருதி மகிழும் பெருந்தகைமையுடைய வலம்னியா,

---

1. Caiws Marciws. 2. Vulumnia. 3. Tarquin.

" ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்கும், தன்மகனைச்
சான்ருேன் எனக்கேட்ட தாய்"

என்பதற் கிணங்கத் தன் மகன் புகழ் கேட்டு மட்டற்ற மகிழ்ச்சி அடைந்தாள்.

கயஸ்மார்க்கியஸ் அவள் வளர்ப்புத்திறனுக்கோர் அரிய நற்சான்ருக விளங்கினுன் என்பதில் ஐயமில்லை. அவனை ஒத்த வீரம், பெருந்தன்மை, நேர்மை, கலங்கா மன உறுதி முதலிய உயர் குணங்

வெற்றிவீரனுன கயஸ் மார்க்கியஸ்

கள் படைத்தோர், வீரத்துக்குப் பேர்போன ரோம் நகரத்திற்கூட வேறெவரும் இல்லை எனலாம்.

வலம்னியா ரோம் மாதருக்கோர் இலக்கியமாக விளங்கியதுபோலவே, அவனும் ரோம் வீரர்களுக் கோர் இலக்கியமாக விளங்கினுன்.

ஆனல், குளிர்ச்சியும் ஒளியும் நிறைந்து விளங் குந் திங்களிற் கறை என்பதொன்று காண்பது போல, அவ்வளவு குணங்களுக்கும் ஒவ்வாத ஒரு குறை கயஸ்மார்க்கியஸிடமும் அதே தாயின் வளர்ப்பின் பயனுகக் காணப்பட்டது. அஃதாவது, அவள் வாயிலாக அவன் அடைந்த குடும்பச் செருக் கும் உயர்குடிச் செருக்குமேயாம். இக் குற் றங்கள் உண்மையில் ரோமப் பெருமக்கள் அனே வரிடமுமே யிருப்பினும், கயஸ்மார்க்கியஸ் களங்க மும் உலகின் சூதும் அறியாதவனுதலால், அவை அவன் பேச்சாலும் செயலாலும் பிறருக்குத் தெரி யும்படி வெளிப்படையாகத் தோன்றத்தக்கனவா யிருந்தன.

ரோம் அரசு, பெயருக்குக் குடியரசேயாயினும், அதனை உண்மையில் ஆண்டவர்கள் உயர் குடியிற் பிறந்த செல்வர்களாகிய பெருமக்களே யாவர். ரோம் வெற்றிகளிற் கிடைத்த பொருள் நகருக் குப் பொது உடைமையேயாயினும், அந்நகரின் அர சியல் ஏற்பாடுபடி அது பெருமக்களுக்குமட் டுமே உரியதா யிருந்தது. ஏழைப் பொதுமக்கள் அதிற் பங்கடையாதிருந்ததோடு, கடன் சுமையாலுந் துயருற்றனர். செல்வர்களான உயர்குடி மக்க ளின் பக்கமே வழக்கு மன்றங்களும் சட்டமும் நின்று ஏழை மக்களைக் குற்றுயிராக்கி வதைத்தன.

இந்த நிலையில், 'இனி அரசியலிற் பங்கின்றி ரோமின் சண்டைகளில் கலப்பதில்லை' என்று அவ்வேழை மக்களின் தலைவர்கள் தீர்மானித்தனர். இக்குழப்பத்தை ரோமின் பகைவர்கள் அறிந்து படையெடுத்துவரத் தொடங்கினர். இங்ஙனம் பெருமக்களுக்கு எதிராக வெளியிற் பகைவர் படையெடுப்பும், உள்ளே பொதுமக்கள் கிளர்ச்சியும் ஒருங்கே ஏற்பட்டன. தமது இக்கட்டான நிலைமையை உணர்ந்து பெருமக்களிற் பலர் வட்டிச் சட்டத்தையும் அரசியல் உரிமைகளையும் சற்றுச் சீர்திருத்த உடன்பட்டனர்.

கயஸ்மார்க்கியஸ் பெருமக்களைமட்டுமே மக்களாக மதித்து, அவர்கள் செய்யும் வழிவழிக் கொடுமைகளையோ ஏழைப் பொதுமக்களின் நிலைமைகளையோ எண்ணிப்பாராமல் பொதுமக்கள் நாட்டின் இடுக்கணைத் தமக்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுகிறார்கள் என்று மட்டுங் கருதி, அவர்களுக்கு ஓர் இம்மியளவு கூட விட்டுக் கொடுக்கக் கூடாது என முழங்கினான். மேலும் அவன் அவர்களைப் 'பதர்' எனவும் 'நாய்கள்' எனவும் நேரிடையாக வையவும் தொடங்கினான். அவனது ஒப்பற்ற வீரத்தைக் கண்டு முன் அவனைப் பாராட்டிய மக்கள், இப்பொழுது அவனை வெறுக்கும்படியாயிற்று.

அரசியல் மன்றத்தில் சீர்திருத்தக் கட்சியின் திட்டம் கயஸ்மார்க்கியஸின் எதிர்ப்பினால் தோற்றது. இதனைக் கேள்வியுற்றதே பொதுமக்கள் 'இனி இந்நகரில் இருத்தலாகாது' என வெளியேறினர்.

இப்போது பெருமக்கள் பாடு திண்டாட்டமாயிற்று. ஆடல் பாடலிலேயே வளர்ந்த பெருமக்கள், நாட்டு மக்கள் அனைவரும் போனபின் தனியேநின்று, என்ன செய்வது? அவர்கள் கயஸ்மார்க்கியஸின் நண்பனும் சீர்திருத்த விருப்புடையவர்களுள் ஒருவனுமான மெனெனியஸ் அக்ரிப்பா[1] என்பவனை அப்பொதுமக்களுக்கு நன்மொழிகள் கூறி அவர்களை அழைத்துவரும்படி அனுப்பினர்.

மெனெனியஸ் ஆண்டு முதிர்ந்தவன். சொல் நயமுடையவன். அவன் பொதுமக்களைப் பலவாருகப் புகழ்ந்து பேசினன். "ரோமப் பொதுமக்களே! நீங்கள் உடலைவிட்டுச் செல்லும் உயிர் போலும், ஒள்ளிய விளக்கை விட்டுச் செல்லும் ஒளி போலும் ரோமைவிட்டுப் போய்விட நினைத்தல் ஆகுமா? அங்ஙனம் போனல்தான் என்ன, உண்மையில் நீங்கள் சென்றுறையும் இடமெல்லாம் ரோமேயாதலின், ரோமைவிட்டு நீங்கள் செல்வது ஒருவன் நிழலைவிட்டுச் செல்ல முயல்வதுபோலுமன்றோ?

"மேலும் நீங்கள் யாரிடம் சினங்கொண்டு போவது? பணம் பெருமக்களிடம் இருந்தால் என்ன? உங்களிடம் இருந்தால் என்ன? அவர்கள் உங்கள் பணப் பைகள், உங்கள் உணவுப்பொருட் களஞ்சியங்களே! நீங்களெல்லாரும் ரோம் நகரத்தின் உறுப்புக்கள், ரோம்நகரத்தின் கைகால்கள் அல்லிரோ? ரோமின் வெற்றி, ரோமின் செல்வம் எல்லாம் கைகால்களாகிய உங்கள் உழைப்பால்

1. Menenius Agrippa.

வருவதுதானே? அவ்வுழைப்பால் வரும் உணவை வைத்திருந்து, வேண்டும்போது உயிர்தருங் குருதியாக உறுப்புக்களுக்குக் கொடுக்கும் வயிறன்றோ பெருமக்கள்? அவ்வயிற்றுடன் ஒத்துழைக்காவிட்டால் வருந் தீங்கு வயிற்றுக்குமட்டுமா? உங்களுக்குமன்றோ?" என்றிவ்வாறாக அவன் தேன் சொட்டப் பேசினான்.

அதோடு அவன் பின்னும் "அவ்வயிறு, இதுவரையில் தான் செய்த பிழையை உணர்ந்து வருந்துகின்றது. இன்றுமுதல் பெருமக்கள் உங்கள் வயிறார உணவும் பிற பொருள்களுந் தாமாகவே தந்துதவுவர் என்பதை உறுதியாகக் கொள்க" என்றான்.

அவன் பேச்சினாலும் அவன் காட்டிய குறிப்பினாலும் மக்கள் பெரிதும் மனமாறினர். ஆயினும் அவர்கள் தலைவர்களுள் ஐவர் முன் வந்து "இஃது இடுக்கண் வேளைக்கான கைத்திறனல்லது மனமார்ந்த அருள்மொழி அன்"றெனக் கூறி அதனை ஏற்கவேண்டாமென மக்களைத் தடைசெய்யலாயினர். இது கண்ட மெனெனியஸ் அவர்களை நோக்கிப் "பொது மக்கள் ரோமின் கைகள். ஆனால், நீங்கள் கையின் ஐந்து விரல்கள் போல்வீர்கள். கைக்கு நேர் வழி காட்டி எங்களுடன் ஒத்துழைப்பது உங்கள் கடன்" என்றான்.

அப்பொழுதும் அவர்களுள் ஒருவன் சீறி எழுந்து, "ஆனால் உங்களுடன் ஒத்துழைப்பதுதான் நேர்வழியோ" என்றான். அவன் குள்ளமான உருவும் தடித்த உடலும் உடையவன். மெனெனியஸ்

சட்டென அவன் பக்கம் திரும்பி "ஆம், அதுவே நேர் வழி; ஆனால் ரோமின் பெருவிரலாகிய நீ இதனை உணர்ந்து பிறர்க்கு உரைக்காததனாலே தான் அவர்கள் உணரவில்லை" என்றான். அவனைப் பெருவிரலென்று அவனுருவுடன் ஒப்புமை தோன்றக் கூறியதும் யாவரும் தம் நிலை மறந்து கொல்லென நகைத்தனர். நகைப்பில் பகை பறந்து போயிற்று.

எல்லாரும் ரோமுக்குத் திரும்பினர். நன்மை தீமைகளிற் கருத்தூன்றி அவ்வப்போது வேண்டுவனவற்றைச் செய்ய அவர்களே திரிபூணர்கள் அல்லது தலைவர்கள் ஐவரைத் தேர்ந்தெடுப்பதெனத் தீர்மானித்தனர்.

கயஸ்மார்க்கியஸ் இச் சிறு சீர்திருத்தங்களைக் கூட வெறுத்தான். ஆனால் விருப்பு வெறுப்பைக் காட்ட அங்கே நேரமில்லை. பகைவர்களாகிய **வால்ஷியர்கள்** [1] நகரவாயில்வரை வந்துவிட்டனர். அவர்கள் தலைவனே அந்நாளின் ஒப்புயர்வற்ற போர் வீரனான **துள்ளஸ் ஆபீதியஸ்** [2] ஆவான். அவ் வால்ஷியர்களை எதிர்க்கும்படி ரோம் அரசியல் மன்றத்தார், நகரத் தலைவர்களுள் [3] ஒருவனான **காமினியஸ்** [4] என்பவனை ஒரு பெரும் படையுடன் அனுப்பினர். கயஸ்மார்க்கியஸும் அவனுடன் சென்றான்.

வால்ஷியரை முறியடிப்பதற்குச் சரியான வழி அவர்கள் தலைநகரான கோரியோலியை முற்றுகை

---

1. Volsciaus. 2. Tullus Aufidius. 3. Consuls. 4. Cominius.

யிட்டழிப்பதே எனக் காமினியஸ் நினைத்துத் தீதஸ் லார்ஷியஸ்[1] என்பவனையும் கயஸ்மார்க்கியஸையும் படையின் ஒரு பகுதியுடன் அங்கே அனுப்பிவிட்டுத் துள்ளஸ் ஆபீதியஸை எதிர்க்கச் சென்றான்.

ரோமப் படையின் ஒரு சிறு பகுதி மட்டுமே தம்மை எதிர்க்க வருகின்றதென்று கண்ட கோரியொலி நகர மக்கள் துணிவுகொண்டு, நகர்வாயில் கடந்து வெளிவந்து ரோம் படையைப் பின்னிட்டோடும்படி துரத்தினர்.

கயஸ்மார்க்கியஸ் பின்னிடைந்த அவ்வுரோமர்களை நோக்கி ஏளனச் சிரிப்பும் வெகுளியுங் கொண்டு வீர முழக்கத்துடன் தானே தனியாக முன்னேறிச் சென்று நகர்வாயிலிற் புகுந்தான். வாயில் காவலர் உடனே வாயிலை மூடிவிடவே கயஸ் மார்க்கியஸ் உள் அகப்பட்டுப் பகைவர்கள் வாளுக்கும் அம்புமாரிக்கும் இடையே தனியே நின்று போராட நேர்ந்தது. அவன் துணிவைக் கண்டு பின்தொடர்ந்த ரோம வீரர் ஒருவரிருவரும் வெளியே நின்று, அவன் பகைவர்கள் கையகப்பட்டு இறந்தான் என்றே கருதிக்கொண்டு வருந்தினர்.

ஆனல் யானைக் கூட்டத்தில் அகப்பட்ட சிங்கவேற்றைப்போல அவன் உடலெல்லாம் குருதி பொங்கிவழிந்தும், விடாது போர்செய்து நாற்புறமும் இடம் உண்டுபண்ணி வாயிலை வந்து திறந்தான்.

---

1. Titus Lartius.

அவனது செயற்கருஞ் செயல் கண்டு வியந்த ரோமர் அவ் வாயில் வழியே உட்புகுந்து நொடிப் பொழுதில் அந்நகரைக் கைப்பற்றினர்.

காமினியஸ் தலைமையில் ஆபீதியஸை எதிர்க் கச் சென்ற ரோமப் படை அப் பெருந் தலைவனது தாக்குதலைப் பொறுக்கமாட்டாமல் திணறி, நாற் புறமுஞ் சிதறியோடத் தொடங்கிற்று. காமினி யஸூம் ரோம வீரர் சிலரும் பகைவரிடையில் அகப் பட்டுத் திண்டாடினர். அப்போது அவர்கள் ஒரு தூதனை அனுப்பிக் கயஸ்மார்க்கியஸினிடம் தமது நிலைமையைத் தெரிவித்தனர்.

கோட்டையைத் டீதஸ்லார்ஷியஸினிடம் ஒப் படைத்து விட்டு அவன் காமினியஸூடன் வந்து சேர்ந்து போர் புரிந்தான். அவனது ஒப்பற்ற திற மையால் இங்கும் வால்ஷியர் படை சிதறியோடிற்று. அதனிடையே கயஸ்மார்க்கியஸ் ஆபீதியஸை நேரில் எதிர்த்து வளைக்கலானான்.

தம் தலைவன் எங்கே சிறைப்பட்டு விடுவானோ என்றஞ்சிய வால்ஷிய வீரர், அவனை வலுவில் இழுத் துக்கொண் டோடினர்.

இதுவரையிற் போரிற் புறங்காட்டா வீரனா கிய ஆபீதியஸ் இவ்வவமதிப்புக்குக் காரணனாகிய கயஸ்மார்க்கியஸ் மீது பழிவாங்குவதென்று வஞ்சி னங் கூறி அகன்றான்.

கயஸ்மார்க்கியஸ் கோரியோலியை வென்ற அருந்திறல் வீரன் என்ற காரணத்தால் அன்று முதல் கோரியோலானஸ் என்று அழைக்கப்

பட்டதோடு, ரோமின் முடிசூடா மன்னனுகவும் அவன் விளங்கினுன். போருக்குப் போகுமுன் அவன் தம்மை நாய், பேய் என வைததைக்கூட மறந்து பொதுமக்கள் அவனைத் தெய்வமாகக் கொண்டாடலாயினர்.

ரோம்நகரம் அன்று அவன் காலடியிற் கிடந்தது. அதன் தலைமையோ அதன் பொருட்குவையோ எல்லாம் அன்று அவன் நாவசைவிற்கே காத்திருந்தன.

ஏழைகளும், செல்வர்களும், பெண்டிரும், பிள்ளைகளும், சமயத் தலைவரும், அடிமைகளும், யாவரும் வீரர் பெருந்தகையான அவனை அன்று காணக் கிடைக்காமல் கூட்டத்தை நெருக்கிப் பிசைந்து கொண்டு வந்தனர்.

தென்றல் காற்றுக்கூட நேரிடையாக முகத்தில் வீசியறியாத உயர்குல மாதர்கள், முக்காடின்றி வெயிலையும் பிறர் பார்வையையுங்கூடப் பொருட்படுத்தாமல் மாடியில் வந்து நின்று அவனைக் கண்டு மகிழ்ந்தனர்.

அன்று அவன் வெறும் ரோமன் அல்லன், ரோமர் வணங்கும் தெய்வமேயாயினுன் என்னல் வேண்டும்.

உ. வணங்காமுடி மன்னன்

ஆனல், பொதுமக்கள் கோரியோலானஸின் அவமதிப்பு மொழிகளையும் நடையையும் மறந்து விடினும் அவர்கள் தலைவர்களான

ஜூனியஸ் புருட்டஸும்[1] ஸிஸினியஸ் வெலுதாஸும்[2] அவற்றை மறக்கவில்லை. அவர்கள் அவன் புகழை அழித்துப் பழிவாங்கக் காத்திருந்தனர்.

அவ்வாண்டு, பெருமக்கள் அனைவரும் கோரியோலானஸையே தம் தலைவனுக்கவேண்டுமென்று முடிவுசெய்தனர். தலைவர் தேர்வு எப்போதும் பெருமக்கள் மனப்படியே நடப்பினும் தலைவராக விரும்புவோர் அவ்வொருநாள் பெருமக்கள் உடையையும் பெருங்குடிச் செருக்கையும் விட்டுவிட்டு எளிய உடையில் இரவலர்போல் நின்று பொது மனிதன் ஒவ்வொருவனிடமும் அவன் தருகின்ற இணக்கச் சீட்டுக்காக மன்ருடவேண்டுமென்பது அந் நகரத்தின் மரபு. போரிற் காயமடைந்தவர்கள் இத்தறுவாயில் அக்காயங்களைக் காட்டியுஞ் சீட்டிரப்பதுண்டு.

இத்தகைய வாழ்க்கைச் சடங்குகளிற் கோரியோலானஸுக்குப் பழக்கமுங் கிடையாது, அதில் அவன் மனம் செல்வதுமில்லை. தன் உயர்வு தன் வீரத்தினுலேயே யன்றி இத்தகைய மன்ருடல்களாலன்று என்று அவன் நினைத்தான். ஆதலால், இதனை ஒரு வெட்கக்கேடாகக் கருதி அவன் தன் நண்பர்களுடன் நகைத்தும் கேலிசெய்தும் அதனை வேண்டாவெறுப்புடன் நிறைவேற்ற எண்ணினுன்.

ஆனல் ரோமப் பொதுமக்களை ஒருவன், ஏமாற்றி அவமதிக்க முடியுமாயினும் எதிர்த்து

1. Junius Brutus. 2. Sicinius Velutus.

அவமதிக்க முடியாது என்பதை அவன் அன்று கண்டான். என்றும் ரோம் அரசியல் வாழ்வில் தெருத்தூசிக் கொப்பாகப் பெருமக்கள் தேர்க்காலடியிற் கிடந்து புரண்ட பொதுமக்களுக்கு அவ்வொரு நாள் தம் ஆற்றலையும் வெற்றியையும் அளந்தறியும் நாளாயிருந்தது.

எத்தகைய வீரனும் அன்று அவர்களுக்குப் பணிந்தே தீரவேண்டும். அன்று பணிந்து, வேண்டுமாயின் அடுத்தநாள் அவர்கள் தலையில் அச்சமும் இரக்கமுமின்றி மிதிக்கலாம். முழுப்பழி வாங்கலாம்; ஆனால் அன்று பணிந்தே தீரவேண்டும்.

ஒரு நாள் கழிந்தபின் அவர்களனைவரும் அஞ்சி வணங்குந் தெய்வமாயினும் என்ன, அன்று அவர்கள் கையால் உருவாக்கப்படவேண்டியதே யன்றி வேறில்லை.

ஆனால் கோரியோலானஸ் இதை அறிந்து பொருட்படுத்தினாற்றானே! வீரனாகிய தான், உலகினர் அஞ்சும் வால்ஷியரின் தலைமைப் பெருங் கோட்டையைப் பிறருதவியின்றித் தனியே நின்று வென்ற தான், ஒப்பற்ற வீரனாகிய ஆபீதியஸையும் கலங்கவைத்த தான், பந்திக்கு முந்தி படைக்குப் பிந்தியெனப் பதுங்கி ஓடும் இப்பதர்கள் முன் நின்றிரப்பதா என நினைத்தான் அவன். வணங்கா முடி மன்னனாகிய தான் வழி வழி அடிமைகளாகிய அவர்கள்முன் நின்று பசப்பு மொழி பேச வேண்டுமே யென்று நினைக்கும்போதே அவன் நாக்கு மேல்வாயிற் சென்று பதிவதாயிற்று.

போர் முழக்கத்தில் தேர்ந்த அவன் நாக்கு அன்று குழறிற்று. போரிற் கோட்டையினின்று பொழியும் அம்புமாரிகளினிடையே நின்று நிமிர்ந்து ஏறிட்டுப் பார்க்கும் அவன் முகம் அன்று வணங்க முடியாமற் குழம்பிற்று. முன்பின் அறியாதவரிடம் இன்றியமையா நிலையில் பேசும் மங்கையர் போன்று முகத்தைத் திருப்பிக்கொண்டு உணர்ச்சியற்ற குரலில், 'உங்கள் சீட்டைக் கொடுங்கள், நான் தலைவராகவேண்டும்' என்றான்.

உணர்ச்சியற்ற இம்மொழிகளைக்கேட்டு வெறுப்புற்றும், அவன் வீரத்தை எண்ணி அவர்கள் அவனுக்குச் சீட்டையளித்தனர். ஆனால் சீட்டளித்த பின் கூட்டத்திற் சென்று அவர்கள் முணுமுணுத்துக்கொண்டனர். தமது மரபுரிமையான மதிப்பை இழக்க அவர்கள் மனங்கொள்ளவில்லை. இம் மனப்பான்மையைக் குறிப்பாய் அறிந்த ஜூனியஸ் புரூட்டஸூம், ஸிஸினியஸ்வெலுதாஸூம் அவர்கள் முன் வந்து, 'நீங்கள் கோரியோலானஸைத் தெரிந்தெடுத்தது சரிதான்; ஆனால் அவன், முன் உங்களை அவமதித்தவன், இனி அவமதிப்பதில்லை என்று மன்னிப்பாவது கேட்கவேண்டாமா?' என்றனர்.

கூட்டம் தன் ஆற்றலை வலியுறுத்த வாய்ப்பு நேர்ந்தது கண்டு எழுச்சியுடன், 'ஆம், ஆம்; மன்னிப்புக் கேட்கவேண்டும்; பொதுமக்கள் விருப்பத்தை இனி மதிப்பதாக உறுதிமொழி கூறவேண்டும்' என்றது.

அவர்கள் உடனே, திரிபூணர்கள் என்ற முறையில், ‘நாங்களே அவனுக்குத் தலைமை நிலைக்குரிய சின்னங்கள் அளிக்கவேண்டும்; அப்போது உங்கள் சார்பில் இம்மன்னிப்பைக் கேட்போம்; நீங்கள் துணை நிற்க’ என்று கூறிவிட்டுப் பொது மன்றத்திற்குச் சென்றனர். கூட்டம் பின் தொடர்ந்தது.

கோரியோலானஸின் தேர்வு கிட்டத்தட்ட முடிந்ததெனவே நினைத்துப் பெருமக்களும் அவனும் அத்தேர்வை நிறைவேற்றுதற்கான விழாவிற்காக முன்னேற்பாடுகள் செய்துகொண்டிருந்தனர்.

அச்சமயத்தில் தலைவனாக விருக்கும் கோரியோலானஸ்முன் திரிபூணர் வந்து நின்றனர். அப்போது ஜூனியஸ் புரூட்டஸ் ‘கோரியோலானஸ்! தலைமை நிலைக்குரிய பெருமை உனக்கு முற்றிலும் உண்டு; ஆயினும் நீ தலைவனாகுமுன், பொதுமக்களை அவமதிப்பதில்லை என்றும், அவர்கள் விருப்பத்திற்கு இணக்கமாக நடப்பேன் என்றும் உறுதிமொழி கூறவேண்டும் என்று அவர்கள் விரும்புகிறார்கள்’ என்றனன்.

கோரியோலானஸ் சட்ட நுட்பங்களையும் மரபுரிமைச் சிக்கல்களையுங் கவனியாமல், அவர்களது சிறுமைத்தனமான இடையீட்டைக் கண்டு வெகுண்டு, ‘என் தலைமை நிலை பொதுமக்கள் கொடையன்றே, இத்தனை பணிந்து மன்றாட! வேறு தகுதியின்றி அவர்களைப் புகழ்ந்து திரியும் உங்களைப் போன்ற சொத்தைகள் அல்லவா அவர்களுக்குப்

பணியவேண்டும்? ரோமின் பகைவர்களை எதிர்த்து உயிர் கொடுக்கும் வீரர் மன்றாடவேண்டுவதேன்?' என்றான்.

பொதுமக்களும் அவர்கள் தலைவர்களும் பொதுப்படையான காலங்களிற் சிறுமையுடையரே யாயினும் இத்தறுவாயிற் பெருந்தீங்கு செய்யும் ஆற்றலுடையவர்கள் என்று கோரியோலானஸின் நண்பர்கள் கண்டு அவனைத் தடுத்துப் பணிய வைக்க விரும்பினர்.

ஆனால் அவனது வீரநெஞ்சம், கொசுக்கடிகள் போன்ற திரிபூணர்களின் மொழிகளை மதியாமல்

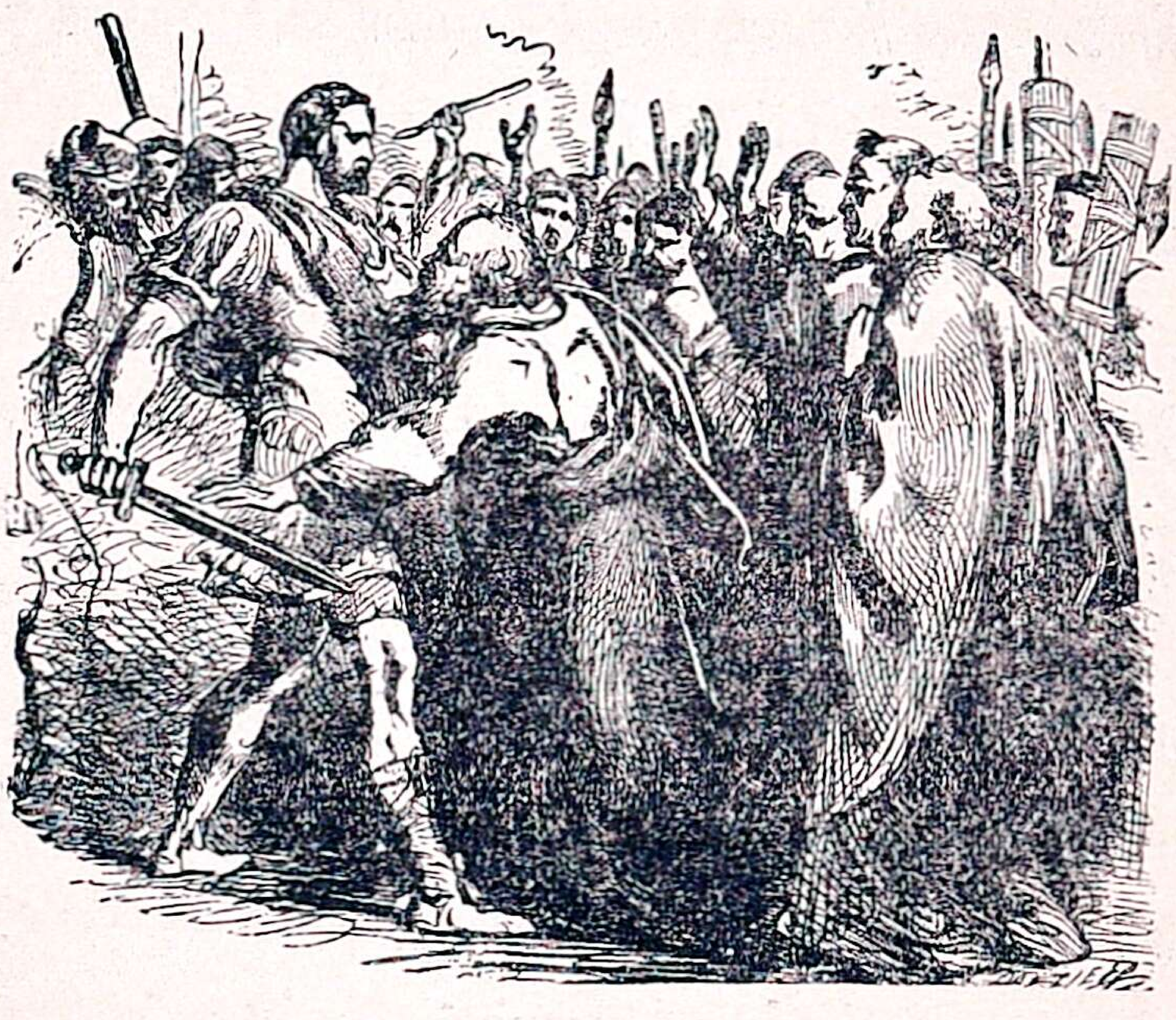

கோரியோலானஸும் பொதுமக்களும்

வெகுண்டெழுந்தது. உண்மையில் அவனை அழிக்கக் காத்திருந்த அத்திரிபூணர்கள் பேரிரைச்சல் செய்து மக்களைத் தூண்டிவிட்டனர். கைக்கெட்டியது வாய்க்கெட்டாமற் போனதுபோல்

கோரியோலானஸின் தலைமைநிலைத் தேர்வு நிறை வேறாது போயிற்று.

கோரியோலானஸுக்குமட்டும் இஃது ஒரு பெருங் குறைவாகத் தோன்றவில்லை. அவன் பெரு மக்களைப் பார்த்து இவையனைத்தும் உங்கள் ஆண்மையற்ற நிலைமையினால் வந்தன. இச்சிறுமை மிக்க நாய்களையும், இந்நாய்களின் தலைக்கோளா றுடைய தலைவர்களையும் பெருமை செய்துகொண்டு நீங்கள் பசப்புவானேன்? அவர்கள் என்ன பெரு வீரர்களா? போர் என்று கேட்டவுடன் ஆட்டுக் கூட்டம்போற் கலைந்தோடும் பேடிகள் அல்லரோ அவர்கள்? அவர்களுக்கு நீங்கள் வீண் சோறிட்டுப் பெருமைப்படுத்துகின்றீர்கள்' என்றான்.

இதைக் கேட்டதும் திரிபூணர்கள் கையையும் கைக் குட்டைகளையும் வீசிப் 'பொதுமக்கள் பகை வன் கோரியோலானஸ் வீழ்க' என்று கூக்குர லிட்டனர். மக்களை நோக்கி அவர்கள், 'இவன் கையில் நீங்கள் அடைந்த அவமதிப்பு என்றென் றும் அடைந்ததாகும். அவன் உங்களை நாய்க்கூட்டம் என்கிறான்; ஆட்டுமந்தை என்கிறான்; நீங்கள் மனம் வைத்தால் நாங்கள் அவன் செருக்கை அடக்கி அவன்மீது பழிவாங்குவோம்' என்று கூறி அவர் களைத் தூண்டினர்.

பெருமக்கள் இப்போது ஒன்றுஞ் செய்ய இயலாது திகைத்தனர். கடல்போல ஆரவாரித் தெழுகின்ற பொதுமக்கள் திரள் ஒரு புறம்; தீயையும் புகையையுங் கக்கி வீறிட்டெழும் எரிமலைபோற்

குமுறி முழங்கி நிற்கின்ற கோரியோலானஸ் ஒரு புறம். அவர்கள் பாவம் யாது செய்வர்!

தலைவர்நிலையை மறுத்ததுடன் அவர்கள் சீற்றந் தணியவில்லை. கோரியோலானஸைக் குற்றவாளியைப்போல் ஊர்மன்றத்தில் ஆராய்ந்து தண்டிக்க விரும்பினர். கோரியோலானஸ் இதற்கு இடங்கொடாமல் மீறலானுன். ஆனால், நண்பர்களும் பெருமக்களும் அவனை மிகுதியும் வேண்டிக்கொண்டு அப்பால் இழுத்துச் சென்றனர். ரோமரின் வழக்கு மன்றம் நகரின் புறத்துள்ள கொடும்பாறை ஒன்றின் பக்கம் இருந்தது. அதன் பக்க நோக்கிக் கோரியோலானஸைச் சூழ்ந்து கொந்தளித்துக்கொண்டு பொது மக்கள் கூட்டம் 'வெட்டுங்கள், கொத்துங்கள், நகரத்தின் பகைவனை, நகர மக்கள் களையை அகற்றுங்கள்' என்று கூவியவண்ணஞ் சென்றது.

மன்றத்திலும் கோரியோலானஸ் இவ்வவமதிப்பை ஏற்க மறுத்துச் சீறுகின்றுன். பெருமக்களும் நண்பர்களும் அவனைப் பணியும்படி வலிந்து மன்றுடி வேண்டுகின்றனர். அப்படி வேண்டியும் அவன் மொழிகள் உருக்கிய இருப்புப் பிழம்புபோற் கனன்று பாய்கின்றன. பொதுமக்களது சீற்றத்தின் முழு வன்மையும் அவன்மீது மோதியது. ஆனால் அவன் பெருவீரன் என்பதையும் அவன் எதிர்த்துவிட்டால் அவனை அடக்குதல் அரிது என்பதையுமட்டும் நன்குணர்ந்து, திரிபூணர் அவனுக்குக் கொலைத் தீர்ப்பு அளிக்காது நாடு கடத்தல் தண்டனையே அளித்தனர்.

கோரியோலானஸ் அப்போதும் நிமிர்ந்து நின்று, கொதித்துக் கொதித்து எழுங் குழம்புபோல் இரைந்தெழுங் கூட்டத்தை அசட்டையாய்ப் பார்த்து, 'வாய் புளித்ததோ மாங்காய் புளித்ததோ என்று தெரியாத அறிவிலிகளே! யார் யாரை நாடு கடத்தும் வன்மை உடையவர்கள் என்பதை உங்களுக்கு நான் காட்டவேண்டுமா? சரி, எப்படியும் நான் இல்லாமல் ரோம் வாழ்வதையும், ரோம் இன்றி நான் வாழ்வதையும் பார்க்கிறேன்' என்று கூறிவிட்டுச் சரேலென்று நகரெல்லை கடந்து செல்வானாயினான்.

தன் மகன் குற்றமே தன் குற்றமாதலின் அதனை **வலம்னியா** அறியாது, அவனை அவமதித்த அந் நன்றிகொன்ற மக்களைப் பழித்தாள். ரோம் மக்கள், அதாவது ரோம் பெரு மக்கள், வீர மிக்க தன் மகனை இப்பதர்கள் கையில் விட்டு அவர்கள் அவனைத் துரத்த ஏன் பார்த்துக்கொண்டு வாளா நிற்கின்றனர் என்று அவள் புலம்பினாள். கோரியோலானஸின் மனைவி **வர்ஜிலியாவோ**[1] யாரையுங் குறை சொல்லாமல் தன் ஊழ்வினையையே நொந்து கண்ணீர் ஆறாகப் பெருக்குகின்றாள். கோரியோலானஸ் வெளியே செல்கின்றான் என்று கேட்டதுமே அவ்விருவருந் தங் குலமதிப்பை மறந்து தலைவிரி கோலமாய் அழுதுகொண்டு அவனைப் பின்பற்றினர். அவன் உணர்ச்சியற்ற குரலில், 'நீங்கள் ரோம் மாதர்களாதலின், ரோமுக்கு வெளியே என் பின்வரல் தகாது' என்றான். அது கேட்டு அவர்கள் தம்

1. Virgilia.

விருப்பத்திற்கெதிராகப் பின்னிடைந்து நிற்க வேண்டியதாயிற்று.

அவன் வெளியேகுவது கண்டு, அவனுடன் நின்று போர் செய்த காமினியஸ்கூட அழுது, 'இஃதென்ன முறையோ, நாயும் பேயுங்கூடச்

கோரியோலானஸ் தாயிடமும் மனைவியிடமும் விடைகொள்ளல்

சட்டைபண்ணுத இத்துரும்புகள் பேரால் ரோமின் தனிப்பெரு வீரனை வெளியேற்றுவதா என்று நினைத்து மனம் பதைத்தவனாய்ப் பின் தொடர்ந்து வந்து கோரியாலானஸ் கண் மறையும்வரை வாயிலில் நின்றான்.

௫. வெஞ்சினமும் பழியார்வமும்

கோரியோலானஸ் மனத்தில் இப்போது ஒரே ஓர் எண்ணம். பழி! பழிக்குப் பழி! வீரத்திற்கு விலையின்றிக் கோழைத்தனத்துக்கு விலைதரும் ரோமிற்கு, உண்மைக்கு விலையின்றிப் பசப்பு மொழிகளுக்கும் பொய்ம்மைக்கும் விலை தரும் ரோமிற்கு, நகரைப் பாதுகாக்கும் ஆற்றலின்றி நகரத்தின் செல்வத்திற் பங்குகொள்ளமட்டும் வாய் பிளந்துகொண்டு நிற்கும் பேடிக்கூட்டத்தையுடைய இந்த ரோமிற்கு ஒரு பாடம் படிப்பிக்கவேண்டு மென்று அவன் மனம் துடித்தது.

பேடிகளான இந்நண்பர்களைவிட, நாட்டு மக்களைவிட, வீரசூரர்களான வால்ஷியரும், அவர்கள் ஒப்பற்ற தலைவனும் போர்ச் சிங்கமுமான ஆபீதியஸூம் எவ்வளவோ மேம்பட்டவர்கள் என்று எண்ணினான். எண்ணவே குறிப்பிட்ட நோக்கமின்றி நடந்த அவன் கால்கள் அவனை அறியாமலே அவர்கள் பக்கம் திரும்பின. ரோம் மறுத்த தன் வீரத்தின் மதிப்பை அவர்கள் பக்கம் போயிருந்து காட்டுவதே பழிக்குப் பழிவாங்க நல்லவழி என்று அவனுக்கு அப்போது தோன்றியது.

பல ஆண்டுகளாக இத்தாலி முழுமையும் நடுங்க வைத்த புறங்கொடா வீரர்களாகிய வால்ஷியரும் அவர்கள் தலைவனும், தாம் தம் நாடிழந்து பட்ட அவமதிப்பை ஓரளவு போக்கி, ரோமரிடமிருந்து கோரியோலியை மீட்டு இனி ரோமையே எதிர்த்

தழித்துவிட வேண்டுமென்று சீறிநின்று ஏற்பாடு செய்யும் நேரம் அது. அவர்கள் அண்மைவரை ரோமை ஒரு பொருட்டாக எண்ணியதில்லை. அதை அவர்கள் என்றும் வென்றடக்கியதில்லையாயினும், ரோம் வீரர்கட்குக் கனவிலும் அஞ்சும் பகைவர்களாக அவர்கள் விளங்கி வந்தனர் என்பதில் ஐயமில்லை. 'ஆனல் இன்று எங்கிருந்தோ இக்கோரியோலானஸ் வந்து தோன்றினன், நமது விடுதலைக்கு நமனுகவும் நம் வீரத்துக்கொரு களையாகவும்' என்று அவர்கள் நொந்துகொண்டனர்.

ஆபீதியஸோ ஒன்று ரோமை அழித்து அக் கோரியோலானஸை வெல்வது, அது முடியாவிடின் அவன் கையாலேனும் மாள்வது எனத் தீர்மானித்துவிட்டான். பகைவனுயினும் அவனை ஒத்த வீரர் இம் மனித உலகில் இல்லை என்று அவன் மனம் கூறிற்று. அவனை வெல்வது கூடாதாய்விடினும், அவன் கைப்பட்டு மாள்வதுகூடத் தனக்குப் பெருமையே என்று நினைத்தான் அவன். கோரியோலானஸ் மட்டும் ரோமனுயிராமல் வால்ஷியனுயிருந்தால்! ஆ, அப்போது தன் நாடு எத்தகைய இறும்பூது எய்தும் என்று எண்ணும்போதே அவனை அறியாமல் அவன் கண்களில் நீர் வடிந்தது. 'ஆ, பிறந்தால் அந்தக் கோரியோலானஸாகப் பிறக்கவேண்டும்' என்று அவன் வாய்விட்டுக் கூறினன்.

அந்நேரத்தில் அவன் முன் காவற்காரன் ஒருவன் வந்து, 'ஐயனே, யாரோ ஒருவன்

முக்காடிட்டு மூடிக்கொண்டு நகர்வாயிலண்டை வந்து நின்று துள்ளஸ்ஆபீதியஸைப் பார்க்கவேண்டும் என்கின்ருன்; ரோமன் குரல்மாதிரி இருக்கின்றது; ஆனல் நாங்கள் உறுக்கியும் போகமாட்டேன் என்கிருன்; தள்ளியும் போகமாட்டேன் என்கிருன்' என்ருன்.

'அவனை உள்ளே அழை' என்று கூறிவிட்டு ஆபீதியஸ் பழையபடி முன்னும் பின்னும் நடந்து 'ஆ, கோரியோலானஸ்! நீ ஏன் ரோமனுகப் பிறந்தாய்? அதைச் சொல்வானேன்? ஏ, ஆபீதியஸ், நீ ஏன் கோரியோலானஸ் பிறந்த உலகில் பிறக்க வேண்டும்? உலகில் ஒரு கோரியோலானஸ்தானே இருக்கமுடியும் என்று உனக்கு ஏன் தெரியாமற் போயிற்று' என்ருன்.

அந்நேரம் காவற்காரனுடன் முக்காடிட்ட அவ்வீரன் வந்து நின்ருன். அதனைக் கவனியாது ஆபீதியஸ் பின்னும், 'ஆ, கோரியோலானஸ், கோரியோலானஸ், நீ ஏன் எனக்கெதிராய் நிற்க வேண்டும்? நீயும் நானும்மட்டும் சேர்ந்தால், ஆபீதியஸும் கோரியோலானஸும்மட்டும் சேர்ந்தால் இந்த ஓர் உலகமன்று, ஈரேழுலகமும் ஒரு கை பார்த்துவிடுவோமே' என்ருன்.

அப்போது முன் நின்ற முக்காடிட்ட வீரன், 'ஆம், அப்படிப் பார்த்துவிடத்தான் நானும் வந்திருக்கின்றேன்' என்ருன்.

தன் மனத்தில் வைத்து வாய்விட்டுக் கூறிய எண்ணங்களைக் கேட்டு விடைகூறத் துணிந்தவன்

எவன் எனச் சினந்து அப்பக்கம் நோக்கினன் ஆபீதியஸ்.

உடன் தானே முக்காட்டை நீக்கி நின்றான் கோரியோலானஸ்.

'இது கனவா, நனவா! 'கோரியோலானஸா வது! இங்கு வரவாவது! இது வெறும் உருவெளித் தோற்றமாகவே யிருக்கவேண்டும்' என்று நினைத் தான் ஆபீதியஸ்.

அவன் உடல் வெலவெலத்துத் துடித்தது. அவன் நாக்குப் பேசமுடியாது மரத்தது. கோரியோ லானஸையே உறுத்து இமையாமற் பார்த்துக் கொண்டு வியப்பே உருவெடுத்து வந்ததுபோல் நின்றான்.

அப்போது கோரியோலானஸ் 'ஆபீதியஸ்! என்னை நீயும் வால்ஷியரும் எமனென வெறுப்பீர் கள் என்று அறிவேன். ஆனல் இன்று நான் நீங் கள் வெறுக்கும் ரோமனாகிய கோரியோலானஸாக வரவில்லை. ரோமர் வெறுத்துத் தள்ளிய, ரோமின் பகைவனாகிய கோரியோலானஸாகவே வந்துள் ளேன்' என்றான்.

'கோரியோலானஸ்! ரோமின் பகைவன்! இன்னும் என்னென்ன வியத்தகு செய்திகளெல் லாம் உலகில் நிகழப்போகின்றனவோ!'

கோரியோலானஸ்: 'தாய் நாடே என்னைக் கைவிட்டபின் எனக்கு வாழ்க்கையில் பற்றில்லை யாயினும், நான் அப் பழிக்குப்பழி வாங்கும் எண்ண முடையேன்; அதுவும் தாய் நாட்டின்மீது! அதன்

பகைவர்களாகிய உங்களுக்கு, என்னுடன் பொருத இளஞ்சிங்கங்களாகிய உங்களுக்கு அப் பழி உதவுமாயின், என்னையும் அப் பழியையுங் கருவியாகப் பயன்படுத்திக்கொள்க.'

முதலில் கோரியோலானஸைக் கண்டதும், 'பகைவன் உள் வந்துவிட்டானே, என்ன செய்ய வந்தானே!' என்று நினைத்துப் பரபரப்புடன் வந்து சூழ்ந்து வாள்களை உருவிக்கொண்டு தம் தலைவனைக் காத்து நின்றனர் வீரர். தலைவன் கையும் வாளை உருவவே முனைந்தது.

ஆனல், கோரியோலானஸ் முகத்தில் தென்பட்ட புயலொத்த சீற்றம், அவனது மழை முழக்கொத்த உருக்கமான வேண்டுகோள், அவனுடைய வெறுப்பும் துணிவும் கலந்த தோற்றம் ஆகிய இவற்றைக் கண்டதே, வீரப் பாலுடன் பெருந்தன்மையையுங் கலந்துண்டவனாகிய ஆபீதியஸ் தன் பகைமையனைத்தையும் மறந்து, மடைதிறந்த வெள்ளம்போல் தாவிச் சென்று கோரியோலானஸைத் தழுவிக்கொண்டு, 'ஆ, என் ஒப்பற்ற வீரசிங்கம், ஆ, என் கோரியோலானஸ், உன்னை எதிரியாகப் பெற்றதையே ஒரு பெருமையாகக் கொண்டேன்; உன்னை இனி என் உடன்பிறப்பாகக்கொண்டு மகிழ்வேன்' என்றான்.

பின் அவன் வால்ஷியர் பக்கந் திரும்பி, 'கோரியோலானஸ்போன்ற வீரர் பிறந்ததாலன்றோ அந்த ரோம் இவ்வளவு மேன்மையுற்றது. அவன் நம்மை அடைந்தது நம் நல்வினைப் பயன்.

எதிரியாய் நின்று வால்ஷியர் வீரத்தைக் கண்ட அவனுக்கு, யாம் வீரர்க்கே யுரிய அரிய நட்புணர்ச் சியையும் உடையோம் என்பதை இனிக் காட்டு வோம்' என்றான்.

அவர்களும் அதனை ஏற்று, "கோரியோ லானஸ் வாழ்க, ஆபீதியஸ் வாழ்க" என்று முழங் கினர்.

ரோம் ஞாயிறும், வால்ஷிய ஞாயிறும் அன்று வால்ஷிய வானத்திலேயே ஒருங்கு எழுந்து ஒளி வீசின.

ரோம் மீது படையெடுக்கும் முயற்சி, முன்னி லும் விரைவாய், முன்னிலும் பன்மடங்கு துணிவுட னும் முன்னிலும் பன்மடங்கு முனைந்த எழுச்சி யுடனும் நடைபெறலாயிற்று.

ச. கும்பலைக் கெடுத்த கோவிந்தாக்கள்

கோரியோலானஸ் போன பின் திரிபூணர்கள் தலை தெறிக்க வெற்றி முழக்கம் முழங்கினர். அன்று தான் அவர்கள் தங்கள் முழு வலிமையையும் உணர்ந்தவர்களாகக் கொக்கரித்தனர். 'பெருமக்கள் அன்று தமக்குமுன் தலை வணங்கினர்—அவர்கள் ஒப்பற்ற தலைவன், அவர்கள் அனைவர் பெருமை களும் ஒருங்கே திரண்டு வந்தவன் போன்ற கோரி யோலானஸையே தாங்கள் துரத்தி யோட்டிவிட் டோம்' என்ற நினைவில் அவர்கள் தலைகால் தெரி யாமற் குதித்தனர்.

அப்போது வால்ஷியர் ரோம் மீது படை யெடுக்க ஏற்பாடு செய்கின்றனர் என்று தூதன் ஒருவன் வந்து கூறினன்.

திரிபூணர்கள் அவன் தம்மைக் கேலி செய்கின்ருன் என்று கருதியதோடன்றி, அதற்காக அவனை நையப் புடைத்துச் சிறையிலும் இட்டனர்.

அதன் பின் தூதன் இன்னெருவன் வந்து, 'வால்ஷியர் படை புறப்பட்டுவிட்டது; கோரியோலியை அவர்கள் கைப்பற்றிவிட்டனர்' என்ருன்.

அப்போதும் அவர்களுக்கு நம்பிக்கை வரவில்லை. 'என்ன கட்டுக் கதை! ரோமர்களிடமிருந்து கோரியோலியை மீட்க எவனல் முடியும்' என்ருர்கள். (கோரியோலியை வென்ற வீரனையே தாங்கள் வென்றவர்களாயிற்றே என்று அவர்கள் நினைத்தார்கள் போலும்!)

அப்போது கோரியோலியில் தலைவனயிருந்து தோற்ருேடி வந்த தீதஸ் லார்ஷியஸ் நேராக அலங்கோல உருவுடன் வந்து, 'அறிவிலிகளே, இன்னும் என்ன செய்துகொண் டிருக்கிறீர்கள்? நகருக்கு இடையூறு வந்துவிட்டது! கோரியோலி வீழ்ந்துவிட்டது! இங்கும் படை வருகின்றது!' என்ருன்.

அவன் பின் காமினியஸ் வந்து, 'வீரர்களே, நீங்கள் செய்த வீரச் செய்கையின் பயனை இன்று அடையுங்கள்; வால்ஷியர் முன் இனி என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்? இளஞ் சிங்கத்தை வெறுத் தொதுக்கிய இளம் புலிகளே! இனி உங்கள் கெட்

டிக்காரத் தனத்தைப் பார்ப்போம்' என்று சினந்து கூறினன்.

பெருமக்களும் இப்போது துணிகரமாக அப் பொதுமக்கள் தலைவர்களைக் கண்டிக்கலாயினர். 'இப் பொறுப்பற்ற கும்பல்கள் சொற் கேட்டு, ரோமின் விலைமதிக்க முடியாத மாணிக்கத்தை இழந்துவிட்டோமே' என்று அவர்கள் வருந்தினர்.

அப்போது பின்னும் வேறு தூதன் ஒருவன் வந்து, 'ஐயன்மீர், வால்ஷியரின் கிளர்ச்சிக்கும் முழக்கத்துக்கும் எல்லையில்லை. அவர்கள் முகத்தில் வெற்றிவெறியும் வீம்புநடையுந் தாண்டவமாடு கின்றன. அவர்களிடையே கோரியோலானஸே நேரிற் சென்றிருந்துகொண்டு ரோமை எதிர்க்க உதவுவதாகக்கூடக் கேள்வி' என்றான்.

கோரியோலானஸ் என்ற பெயரைக் கேட்டதே பெருமக்கள் இடியேறுண்ட நாகம்போற் செய லிழந்தனர்.

பொதுமக்களிடையே இச் செய்தி மின் பாய்வதுபோற் பாய்ந்து பரவிற்று. அவர்களுட் பலரும் 'அந்தோ, நாம் செய்த பிழை' என் றிரங்கினர். 'வீரத்தைப் பழித்த நமக்கு இது வேண்டும்' என்றனர் சிலர். 'வாய் வீரர் சொற் கேட்டு வாள் வீரனை இழந்தோம்' என்றனர் மற்றுஞ் சிலர்.

இன்னுஞ் சிலர், 'எமக்குக் கெடுமதி கூறிய அத் திரிபூணர்கள் மீது பழி வாங்குவோம்' என்று எழுந் தனர். ஆனல் அத் திரிபூணர்கள் இப்போது காற்று

எதிர்த்தடிக்கிறதென்று கண்டு, மறைவிடஞ்சென்று பதுங்கிக்கொண்டார்கள்.

ஆயினும், வெள்ளம் அணைகடந்துவிட்டதே! இனி என் செய்வது! இனி, வந்த வினைக்கு இறை இறுத்துத்தானே ஆகவேண்டும்! பெருமக்கள் அங்கு மிங்கும் ஓடி வீரர்களைத் திரட்டிக் கோட்டை மதிலைக் காக்கத் துரத்தி யடித்தனர். படையின் தலைவர்களும் வாயிலில் வந்து கூடினர்.

கோரியோலானஸுடன் போர்செய்ய எவர் தாம் முன்வருவர்! ஆகவே எப்படியும் கோரியோலானஸின் சீற்றத்தை நன்மொழிகளால் தணித்து அவனை அவனது சூளினின்றும் விலக்கவேண்டுமென்று யாவரும் ஒரே மனதாகத் தீர்மானித்தனர். இதற்காகத் திரிபூணர்கள்—அவனை அவமதித்துத் துரத்திய திரிபூணர்கள் பெயராலேயே ஒருவனை அனுப்புவதென்று எண்ணினர். கோரியோலானஸுடன் முன் படைத்தலைமை தாங்கிப் போருக்குச் சென்ற காமினியஸே அதற்குத் தக்கவன் என்று எல்லாருந் தேர்ந்தெடுத்தனர்.

காமினியஸ் கோரியோலானஸை ஒத்த வீரன் அல்லனுயினும், ரோமப் படையை அவனுக்கும் மேலாக நின்று தலைமை தாங்கி நடத்தியவன். ஆனல், படை உயர்வை ஒருபுறம் எறிந்துவிட்டுக், கால்நடையாய் நடந்து வந்து வால்ஷியரிடம் பணிந்து, 'கோரியோலானஸைக் காணவேண்டும்' என்ருன்.

முதலில் வால்ஷியர் 'அதற்கிணங்க மாட்டோம்' என்றனர். ஆபீதியஸ் இதற்குள்ளாகக், கோரியோ

லானஸுக்கு இடங் கொடுத்துவிட்டது பற்றிக் கழிவிரக்கங் கொள்ளலானுன். அவன் வந்ததுமுதல், வால்ஷியர் அனைவருந் தன்னை விட்டுவிட்டு அவனையே தெய்வமாகக் கொண்டாடியதனுல், தன் புகழ், ஞாயிறு தோன்றிய பின் திங்களொளி மழுங்குவதுபோல் மழுங்கக் கண்டான். ஆகவே ரோமருக்கு இடங்கொடுப்பதன் மூலம் அவன் திரும்பிப் போகலாகும் என உய்த்துணர்ந்து அவர்களுக்கு உள்ளே செல்ல இணக்கமளித்தான்.

ஆனல், 'பழி! ரோமின்மீது பழி' எனத் துடித்து நிற்கும் கோரியோலானஸ் காமினியஸ் வந்ததைக் கண்டானில்லை. அவன் காதுகள் காமினியஸ் மொழிகளை ஏற்க மறுத்தன. ஆயினும் தன் முன் மண்டியிட்டு அவன் பணிந்தபோது பழைய நட்பு நினைவு கனிந்தெழலாயிற்று. அவன் காமினியஸைக் கையாலெடுத்து நிறுத்தித் தழுவிக்கொண்டு, 'நண்ப மன்னிக்கவேண்டும்; பழி என் கண்களை மறைக்கின்றது; இப்போது செல்க! ரோம் அழிந்தபின்புதான் நட்பின் ஒளி என் கண்களில் வரும்' என்று கூறி அனுப்பினன்.

அதன் பின் ரோமர், முன் பொதுமக்களை வசப்படுத்திய சொல்லாளனுகிய மெனெனியஸையே அவனிடம் அனுப்பிப் பார்த்தனர். அதனுலும் பயனில்லை. ரோம் மக்கள் மனமுடைந்தனர். வீரர்களோ, 'கோரியோலானஸ் வருவதாயின் நாங்கள் சண்டை செய்யமாட்டோம்; அவனை எதிர்த்துத் துரத்திய திரிபூணர்களும் அவர்கள் கும்பல்களுமே

போய்ச் சண்டை செய்யட்டும்' என்று கூறிவிட்டு விலகி நின்றனர்.

திரிபூணர் பாவம் இப்போது யாது செய்வர்! மறைந்துகிடந்த இடம் வரைத் தம் வினையின் பயன் தம்மை வந்து தாக்குகின்றது; தமது பிழையை இனித் தாமேதான் சரிசெய்ய முயலவேண்டும் என்று கண்டனர். கண்டு, தமது பகைமை, தமது வெற்றிச் செருக்கு ஆகிய அனைத்தையுஞ் சுருட்டி ஒதுக்கி வைத்துவிட்டுக், குனிந்த தலையொடும் குழைந்த உருவொடும் கோரியோலானஸின் வீடு சென்று, அங்குத் திரிபுர எழுச்சிக் காலத்துக் கடவுளர் வரவுக்குக் காத்திருந்த மலைமகளும் திருமகளும் போன்று கவலையே வடிவாக வீற்றிருக்கும் வலம்னியாவையும் வர்ஜீலியாவையுங் கண்டு, அவர்கள் காலடியில் வீழ்ந்து, தமது பொறுக்கொணுப் பிழையைப் பொறுக்கவேண்டுமென்றும், தமக்காக அன்றேனும் ரோம் அன்னைக்காகவேனும் மனமிரங்கிக் கோரியோலானஸின் சீற்றத்தைத் தணித்து அவன் பகைமையினின்று தம்மையும் ரோமையும் பாது காத்தல்வேண்டும் என்றும் அழுது மன்றாடினர்.

வர்ஜீலியா தன் கணவனைத் துரத்திய காதகர்களைக் கண்களால் பார்க்கக்கூடப் பிடிக்காமல் முகத்தைத் திருப்பிக்கொண்டாள். ஆனால் நாட்டுப் பற்றும் வீரமுங் கொண்ட வலம்னியா, தன் மகன் மீதுள்ள பற்றையும் அவன் மீது பழி சுமத்திய அம்மக்கள் மீதுள்ள சீற்றத்தையும் ஒருவாறடக்கிக் கொண்டு அவர்களிடம், 'என்னால் என்ன ஆகும்?

கெடுதல் செய்யும் ஆற்றலுள்ள நீங்களே கையற்ற போது நான் செய்வதென்ன ?' என்ருள்.

திரிபூணர் : 'அன்னையே, உங்களால் இப்போது ஆகாத காரியமன்று நாங்கள் கேட்பது ; குற்றம் செய்த எங்கள் சொல் ஏருவிடினும், நீங்கள் எங்களுக் காகப் பரிந்து கேட்டால் கோரியோலானஸ் கட்டா யம் மனமிரங்குவான் ; பெண்கள் அழ, அதிலும் மனைவியும் தாயும் அழ அவன் பார்த்திருக்கமாட் டான்' என்றனர்.

வலம்னியா சரி என ஏற்றுக்கொண்டு, வர்ஜீலி யாவின் கண்களைத் துடைத்து முடி திருத்தி அவளை யும் உடன்கொண்டு புறப்பட்டாள். அவர்களைப் பின் பற்றி ரோம் நகரப் பெண்கள் அனைவரும்—அந்த ணர் வீட்டுப் பெண்களும், வீரர் பெண்களும், வணிகர் பெண்களும் வேளாளர் பெண்களும் ஏழைப் பொது மக்கள் பெண்டிருமாக எல்லாரும் ஒருங்கு கூடி அணிவகுத்துச் சென்றனர். நகர மூதாட்டிகள் இருமருங்கிலும் வரிசையாக அவர்களைத் துணை தாங்கிச் சென்றனர்.

கரிய உடை உடுத்துக் கலங்கி அழுத கண்க ளோடு தலைவிரிகோலமாய் வந்த அப் பெண்கள் ஊர்வலத்தை நோக்கி எதிரிகளாகிய வால்ஷியர் முதற்கொண்டு வீரமெல்லாம் இழந்து மனங் கனி வுற்று வழிவிட்டனர். படை வீட்டைக் காத்து நின்ற காவலர்கூடக் கோரியோலானஸின் தாய் என்று கேட்டதுமே கை கூப்பி வணங்கி உட் செல்ல விடுத்தனர்.

ரு. வீரத் தாயும் வீர மகனும்

படை வீட்டினுள் தனதிருக்கை அறைக்கு வெளியேவந்து வாளூன்றிய நிலையில் கற்சிலை என நின்ருன் கோரியோலானஸ்.

அவன் முகத்தில் தோன்றிய மாறுதல் ஒவ்வொன்றையும் தம் இரு கண்களும் இமையாடாமல் கவனித்து நின்றனர் வால்ஷிய மக்கள்.

அவன்முன் அவன் மனைவி முதலில் வந்து தலை குனிந்து வேனிலில் தளர்ந்து வாடிய கொடியென நிற்கிருள். அவள் கண்ணீர் அவள் கன்னங்களின் ஒளியையே கரைத்து மார்பகத்தை முற்றிலும் நனைத்துப் பின்னும் வழிகின்றது. அவனது கனிந்த பார்வை ஒன்றிற்கு நெடுநேரம் காத்து நின்றும் பயனில்லாதது கண்டு அவள் மனமழுங்கி விம்மி அழுதாள்.

தானுடாவிட்டாலும் தன் சதையாடும் என்பதற்கிணங்க அவ்வழுகை அவன் உள்ளத்தை ஈர்த்து ஏர்க்காலுழுததுபோல உழுதது. ஆனல் அவன் தன்னை அடக்கி அவள் பக்கமிருந்து தன் கண்களைத் திருப்பிக்கொண்டு "உன் கணவன் ரோமர் தலைவனுன கோரியோலானஸ். அவன் இறந்துவிட்டான். நான் வேறு கோரியோலானஸ். நான் வால்ஷியர் நண்பனுன கோரியோலானஸ். நான் ரோமின் பகைவன். உங்கள் பகைவன். ஆதலால் என்னைவிட்டுச் செல்க" என்ருன்.

வர்ஜீலியா இச் சுடு சொற்கள் கேட்டுத் துடி துடித்து அவன் கால்களில் விழுந்தழுதாள். அவர்கள்

பிள்ளை ஐந்து ஆண்டுகூட நிரம்பாத சிறுவன் கயஸ் அவள் முன்தானையைப் பற்றி நின்று தந்தையின் கடுகடுத்த முகத்தைப் பார்க்கவும் அஞ்சி அம்மா அம்மா என்றழுதான்.

அக் காட்சி கண்டு கல்லும் கரையும். ஆனல் கல்லினும் கடுமையான வஞ்சினம் கோரியோலான ஸின் மனத்திற் குடிகொண்டிருந்தது.

அவன் அவளையும் குழந்தையையும் எடுத்து அப்பால் நிறுத்தி 'நீங்கள் போங்கள்' என்ருன்.

பெற்ற பிள்ளையையும் கண்டு கரையாத அவன் சீற்றத்தைக் கண்டு அவனைப் பெற்ற வீரத் தாயா கிய வலம்னியாகூட அஞ்சினுள். ஆயினும் தன் கட மையை எண்ணி முன்வந்து அவனை நோக்கிக் 'கோரியோலானஸ், பெண்டாட்டியையும் பிள்ளையை யும் கண்டிரங்காத உன்முன் உன்னைப் பெற்ற தாயாகிய நான் வந்து நின்று மன்ருடுகிறேன்' என்று கூறி மகனென்றும் பாராமல், அவனை வணங்கப்போனுள்.

தாய், தன்னை ஈன்றெடுத்த தாயா தன்னை வணங்குவது என்று துடிதுடித்த உள்ளத்தினனுய் அணை மீறிய வெள்ளம்போல் முன் சென்று அவள் கால்களில் வீழ்ந்து 'அன்னையே, எல்லாம் அறிந்த தாங்களும் இப் பணியில் இறங்கி என்னை இருதலைப் பொறியிலிடுவானேன்! எனது தன்மதிப்பு என் பழியில் அடங்கிக் கிடக்கிறது. அதிலிருந்து என்னை விலக்க நீங்கள் முயல்வானேன்! இதற்காகப் பகை வர் இடம் என்றும் பாராமல் இவ்வளவு தொலைவு

தாங்களும் இத்தனை மெல்லியலாரும் கால் நோக நடந்து வந்து மன்றுடும்படி நேர்ந்தது என் நெஞ்சைப் பிளக்கின்றது' என்று கூறி அவள் கால்களைப் பற்றித் தழுவினான்.

அவள் அவன் தலைமீது கைவைத்து வாழ்த்தி, 'நீ ஒரு போர்வீரன். உன்னைப் போர்வீரனாக்கியதும், தன்மதிப்புடையவனாக்கியதும் நான். என் முன் உன் தன்மதிப்பு ஒரு தடையாகாது. மேலும் நான் உனக்கெப்படி அன்னையோ அப்படியே ரோமும் உனக்கு அன்னையாவாள். அவள்மீது போர் தொடுப்பது என் மீது போர் தொடுப்பதுபோலவேயாம். ஆதலால் அவ்வெண்ணத்தை விடு' என்றாள்.

கோரியோலானஸ்: 'தாயே, தாங்கள் கேட்பது இன்னது என்று தாங்கள் அறியீர்கள். தாங்கள் கேட்பின் நான் மறுக்கும் பொருள் யாதுமில்லை. உயிரையே கேட்பினும் நான் மறுக்கமாட்டேன். இந்தக் கணத்திலேயே கொடுப்பேன். ஆனால் இதில் என் தன்மதிப்பு, நட்பு, வாக்குறுதி ஆகிய யாவும் அடங்கிக் கிடக்கின்றன. இவ்வொரு வகையில் தங்கள் ஆணையை மறுக்க நேர்ந்தமைக்கும் தாங்கள் வந்த காரியம் நிறைவேறாமல் மீண்டேக நேர்ந்தமைக்கும் வருந்துகிறேன்.'

வலம்னியா: 'சரி, உன் தன்மதிப்பையும் வாக்குறுதியையும் நீயே வைத்துக்கொள்' என்று சினந்து கூறிவிட்டுச் சரேலென்று திரும்பி வர்ஜீலியாவைப் பார்த்து, 'வர்ஜீலியா, இனி அவன் என் பிள்ளையுமல்லன்; உன் கணவனுமல்லன்;

கயஸ், நீயும் இனி அவனைத் தந்தை என அழைக்க வேண்டாம். அவனுக்கு ரோம் அன்னையின் மதிப்பைவிட ஒரு மதிப்பு இப்போது ஏற்பட்டு விட்டது. ரோம் அன்னையின் பாலுடன் கலந்துண்ட வீரத்தினும் மேலான வீரமொன்று அவனுக்கு இப்போது வந்திருக்கிறது. நாம் இனி அவன் 'பகைவர்களானதனால் பகைவர்களாகவே போவோம்' என்று கூறிவிட்டுப் புறப்பட்டாள்.

கோரியோலானஸ் மனத்தில் இம்மொழிகள் சுறுக்கெனத் தைத்தன. அவன் சட்டென அவள் முன் சென்று நின்று அவளைத் தடுத்தான். வர்ஜீலியாவும் கயஸும் விம்மி விம்மி அழுதனர். ஆனால் அவள் 'நீ ஏன் அழவேண்டும் வர்ஜீ? இனி உன் கண்ணீரை அவன் கவனியான்; தாய் தந்தையர் இருந்தும் தாய் தந்தையரற்றவன்போலக் கரைந்தழும் இக் கையேந்தலைக்கூடக் கவனியாத இக் கல்நெஞ்சனை நினைந்தழுவதை விடு; நாம் செல்வோம்' என்றாள்.

அவள் சொல் ஒவ்வொன்றும் பழுக்கக் காய்ந்த வேல்கள்போல் அவன் நெஞ்சில் பாய்ந்தன. அவன் 'அம்மா, என்மீது ஏன் இத்தனை பழிகளைச் சுமத்த வேண்டும், நான் வேறென்ன செய்ய முடியும்? ஒரு கெடுதலும் செய்யா என்னிடம் இப்படி எல்லாரும் முகம் திருப்பிக்கொண்டு போவானேன்' என்றான்.

அவன் மனம் திரும்புவது கண்டு வலம்னியா 'எங்கள் நிலைமையை நீ நினைத்துப் பார்த்தாயா?

நீ எனக்குப் பிள்ளை! இதோ இக் கற்பரசிக்கு நீ கணவன்! எல்லா மாதர்களும் ரோமின் வெற்றிக்கும் உறவினர் வெற்றிக்கும் வணக்கம் செய்யும்போது நாங்கள் இருவர்மட்டும் ரோமின் வெற்றிக்கும் வணக்கம் செய்ய முடியாமல், உனது வெற்றிக்கும் வணக்கம் செய்ய முடியாமல் தவிப்பதா? நீ ஒரு வீரனுயிருந்து தாயையும் மனைவியையும் தவிக்க விடலாமா? இதுவரை ரோமுக்காக உயிர் துறந்தவர் குலத்திற் பிறந்த நீ, ரோமர் உயிர் கொன்ற பழியையா இத் தீங்கறியா இளம் பாலன் தலையிலும் இவன் வழிவழிக் குடும்பத்தின்மீதும் சுமத்துவது?' என்ருள்.

கோரியோலானஸின் வீர உள்ளம் வெந்தீயிற் பட்ட மெழுகென உருகி வழிந்தது. அவன் 'நீங்கள் கூறும் உண்மைகளை நான் அறியாதவன் அல்லன். ஆனல், என்று உங்கள் ரோம் என்னைத் துரத்தியதோ அன்றே நான் ரோமுக்கு உரியவன் அல்லேனுயினேன். என் கடமையும் ரோமுக்கு அன்று, இவ் வால்ஷியருக்கே. இவர்கள் என் நண்பர்கள். அதோடு ஒப்பற்ற வீரர்கள். தமக்கு உழைத்த நண்பர்களைப் பழித்து நாட்டைவிட்டுத் துரத்தும் கோழைகள் அல்லர்' என்ருன்.

அவன் கூறியது உண்மையாயினும், தன் நாட்டின் குறைகளை எதிரிகள் முன் சொல்கிருன் என்று சீறிக் கண்டிக்க எழுந்த நாவைத், தான்வந்த நோக்கத்தை எண்ணித் தடுத்தடக்கிக்கொண்டு அவள் கூறுவாள்;

'எந்த வீரருக்காவது எந்த கோழையருக்காவது அன்று, இன்று நான் உன் மனங் கரையும்படி வந்து நின்று மன்றாடுவது. அவர்கள் உன் பகைவர்கள் என்பது உண்மையே. ஆனால் உனக்காக அழுவது அவர்கள் அல்லர். உன் தாய், உன் மனைவி, உன் பிள்ளையாகிய நாங்கள் அழுகிறோம். நாங்களல்லமோ உன்னால் பிள்ளையற்றும், துணையற்றும், தந்தையற்றும் தவிப்பதுடன் தாய்நாட்டின் பழியையும் சுமக்க இருக்கிறோம்.'

கோரியோலானஸுக்கு 'ஏன் இப் பெண்கள் முகத்தில் விழித்தோம். ஏன் இவர்கள் மொழிக்குச் செவி கொடுத்தோம்' என்றாயிற்று.

ஆனால் அத் தாயின் துயர்கண்டும்—அவள் பின் நின்று கண் கலங்கியழும் தன் துணைவியின்

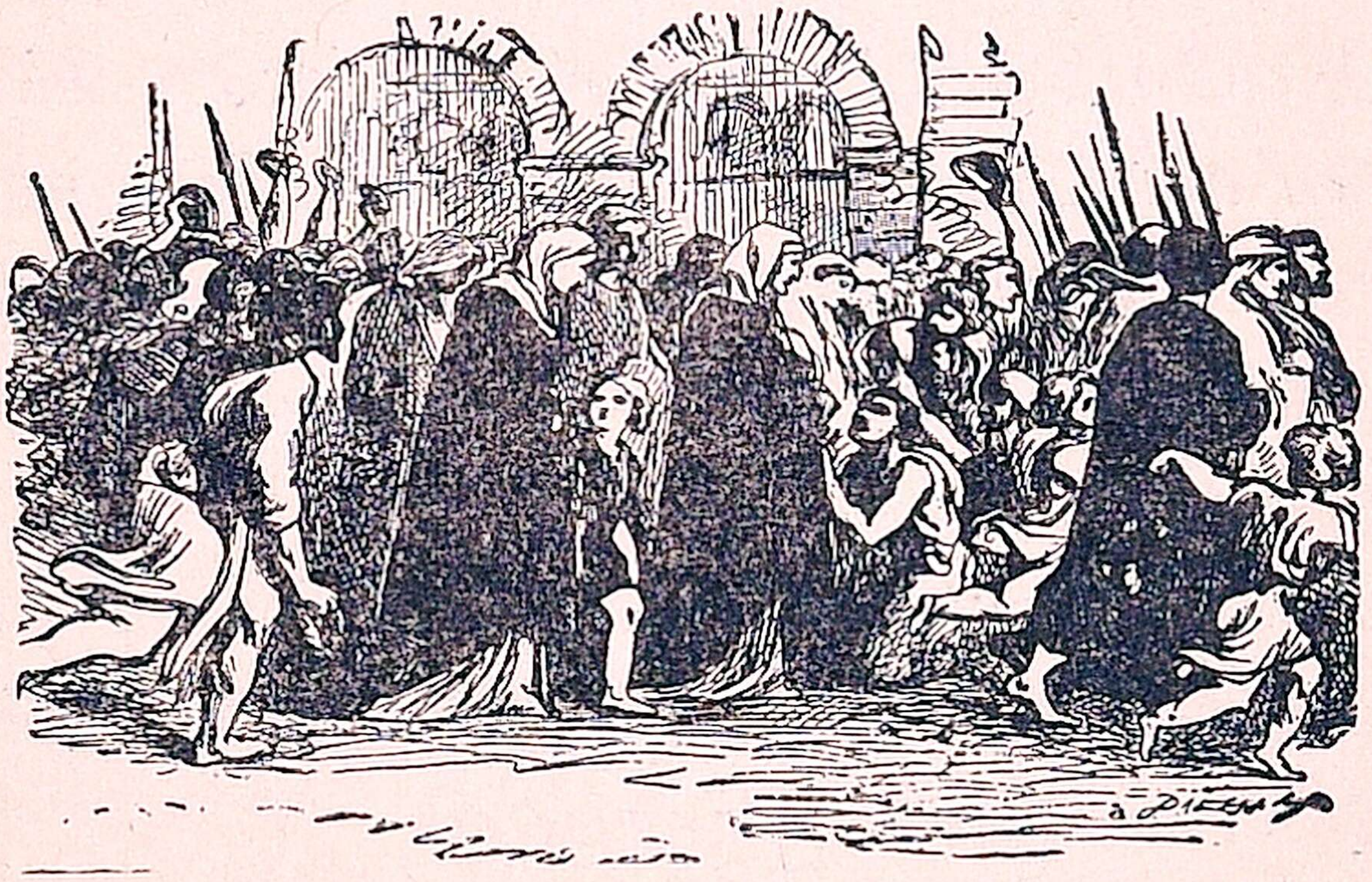

கோரியோலானஸ் தாய்க்காகத் தன்னை மறுத்தல்

அழுகை கேட்டும்—அவ்விருவரையும் மாறி மாறிப் பார்த்துப் பின் தன்னையும் பார்த்து மருளும் தன்

இளஞ் சிங்கத்தையும் அதன் எதிர்காலத்தையும் உன்னியும், அவன் தன் உயிரினும் இனிய பழியை யும் அதனுடன் தன் உயிரையும் துறப்பதென்னும் பேருறுதியைக் கொண்டான்.

'அன்னையே! நீ ரோமின் ஒப்பற்ற புதல்வி என்பதைக் காட்டினுய்! என் தாய் என்பதை மட்டும் காட்டத் தவறுகிருய்; அதனுல் என்ன? நான் மகன்தான் என்பதை நான் காட்டுவேன்.

'அன்னையே! என் மனித உணர்ச்சியை, என் பெருமையைக் குலேத்த ரோம், உங்களே அனுப்பி யது ஏன் என்று இப்போது தெரிந்தது. நீங்கள் ரோமின் உயிருக்கு மன்ருட வரவில்லே. ஒரு ரோமன் உயிருக்கு — என் உயிருக்கு — மன்ருட வந்தீர் கள். அவ்வுயிர்க்கு இனி விலேயில்லே. ஏனெனில் அதனினும் மிக்க மானத்தையே நீங்கள் விலே கொண்டு செல்கிறீர்கள். உயிரையும், உயிரினும் இனிய பழியையும், அப் பழியினும் மிக்கதான என் நண்பர் வால்ஷியருக்களித்த வாக்குறுதியின் நிலே யையும் நீங்கள் கொண்டு செல்கிறீர்கள். நீங்கள் செல்க!

'உங்கள் பெருமைக்கும், உங்கள் குடிப் பெரு மைக்கும், உங்கள் நாட்டுப் பெருமைக்கும் என் உயிர் இரையாவதாக' என்ருன்.

அவன் சொற்களின் பொருள் அவளுக்கோ ஏழை வர்ஜீலியாவிற்கோ விளங்கவில்லே. ஆனல் தம் வேண்டுகோளே அவன் ஏற்ருன் என்று மட்டும் அவர்கள் கண்டனர்.

ரோமின் பக்க நோக்கி அவர்கள் கையெடுத்துக் கும்பிட்டுக் 'கோரியோலானஸ், உன் பெருந்தன்மை கண்டு ரோமின் மனம் குளிர்க' என்று கூறி அந் நற்செய்தியை ரோம் மக்களுக்கு அறிவிக்க மீண்டேகினர்.

௯. முடிவு

அவர்கள் செல்வதைத் தன் உயிர் செல்வதாக எண்ணிப் பார்த்து நின்றான் கோரியோலானஸ். வால்ஷியரும் செய்வதின்னதெனத் தெரியாது திகைத்து நின்றனர். அவன் சொற்களை ஒருவராயினும் முழுமையாக உணரவில்லையாயினும், தாய் வந்த காரியம் வெற்றியாயிற்று என்று மட்டும் கண்டனர்.

உயிரைப் பறிகொடுத்து அதனை மீட்டுக் கொண்டு வரப் போனவர்களுக்காகக் காத்திருந்தவர்களைப்போ லிருந்து கவலையுற் றேங்கிய ரோம் மக்கள், தம் மாதர் அனைவரும் வலம்னியாவின் தலைமையில் மீள்வதைக் கண்டனர். அவள் முகத்தில் வீரக் களை மிளிர்ந்தது. வர்ஜீலியாவிடம் அக் களையில்லையாயினும் அவள் அழுகை ஓய்ந்து அமைந்த தோற்றத்துடனிருந்தாள். சிறுவன் கயஸை அவள் கையிலெடுத்து அணைத்து முத்தமிட்டுக்கொண்டே வருகிறாள். அவர்கள் நடையிலிருந்தே மக்கள், வெற்றி தமதென உணர்ந்தனர். கிட்ட வந்ததும் வலம்னியா 'ரோம் வாழ்க, கோரியோலானஸ் வாழ்க' என்றாள். பெண்கள் அனைவரும் தொடர்ந்து 'ரோம்

வாழ்க! ரோம் வாழ்க! கோரியோலானஸ் வாழ்க!' என்று ஆரவாரித்தனர்.

இதன் எதிரொலிபோலக் கோட்டைமுழுமையுமே, உயிர் வந்ததுபோல் 'ரோம் வாழ்க, கோரியோலானஸ் வாழ்க' என்று ஆரவாரித்திரைந்தது.

வால்ஷியர் படைவீடுமட்டும் ஒளியிழந்தது.

கோரியோலானஸ் வீரமும் அவன் உயிரும் அவன் உடலைவிட்டு விடைகொண்டு சென்றுவிட்டன என்று தோன்றிற்று.

சிங்கம்போன்ற இறுமாப்புடைய அவன் உருவம் சிறியதோர் முயலென ஒடுங்கி நடுங்கிற்று.

அவன் தன் வாளை உறையிலிட்டுவிட்டு நேராக ஆபீதியஸ் இருக்கையை அணுகி அவனிடம் அவ்வாளை உறையுடன் கொடுத்துத் 'தாய்நாட்டின் பகைவன், தன் உறவினர் நாட்டின் துணைவன் ஆவனோ? நான் உங்களுக்கும் பகைவனே. என் உயிரைக் கொள்க' என்றான்.

அவன் வீரனென்று தெரிந்தும் அவன்மீதுள்ள பொறாமை ஒரு புறம், அவனால் அடைந்த ஏமாற்றம் ஒருபுறம் ஆகநின்று ஆபீதியஸையும் அவன் வீரராகிய வால்ஷியரையும் மனித உணர்ச்சியற்றவராகச் செய்துவிட்டது.

படையிழந்து பகையுணர்ச்சியும் இழந்த அவனை அவர்கள் அவன் வாய்மொழிக்கிணங்கவே 'தாய்நாட்டுக்குப் பகைவன், அண்டியவர்க்கும் பகைவன், மனிதவகுப்புக்கே ஒரு கோடரிக்காம்பு' எனக் கூவிக்கொண்டு அவனைச் சூழ்ந்து வாளாலும் ஈட்டி

யாலும் கட்டையாலும் தாக்கி வெட்டியும் குத்தியும் எறிந்தும் அடித்தும் அவனைக் கொன்று அவனுடலைச் சிதைத்தனர்.

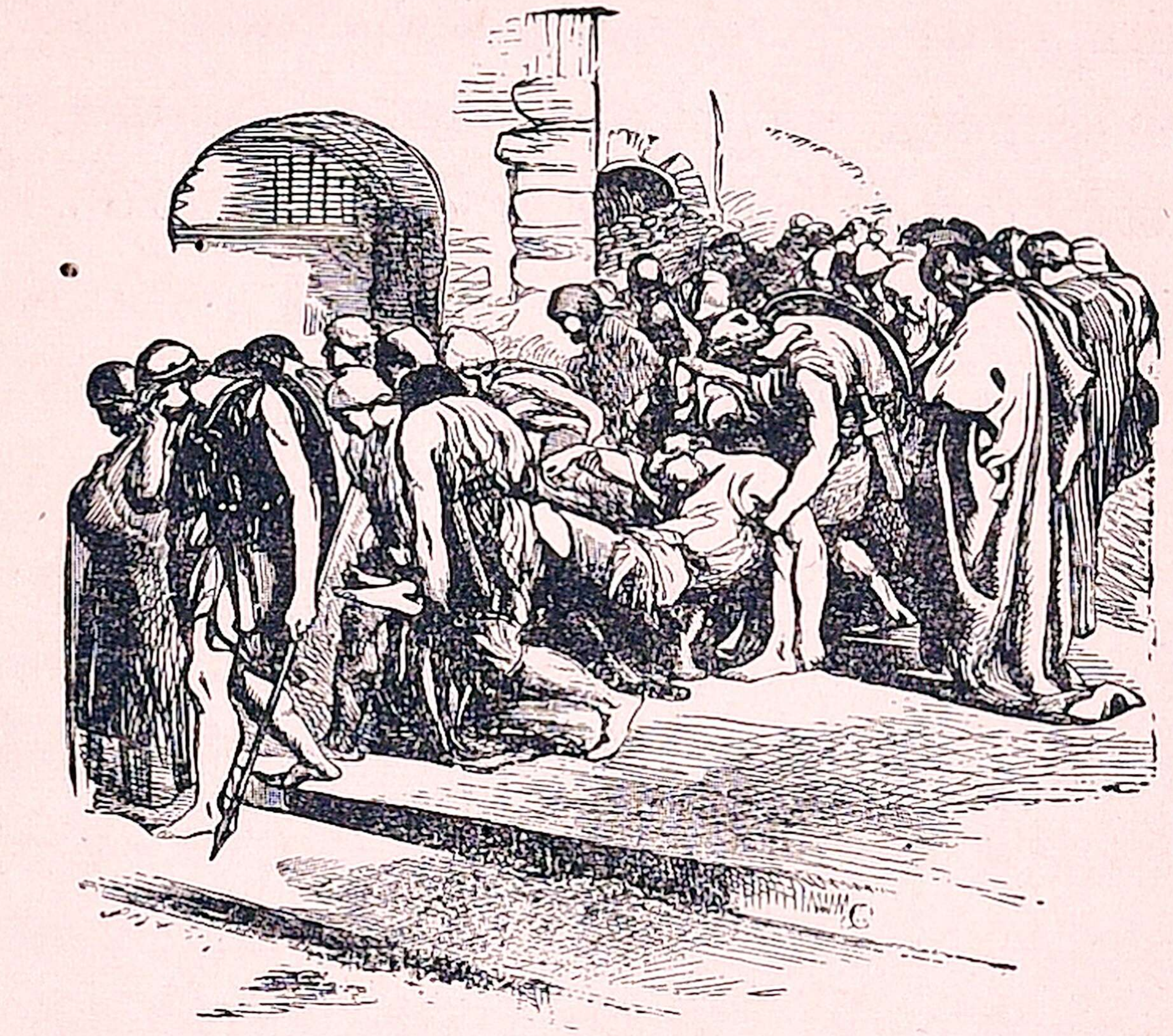

கோரியோலானஸின் முடிவு

பின் அவர்கள் அவன் குடலை ஈட்டியில் குத்திக் கொடியாகப் பிடித்துக்கொண்டு, ரோம்மீது தங்களுக்குள்ள சீற்றமனைத்தையும் அவன்மீதே காட்டி, ரோம் மக்கள் கண்காண ரோம்நகர்க் கோட்டையைச் சுற்றிச்சென்று, 'கோரியோலானஸ் வீழ்க, வால்ஷியர் பகைவன் வீழ்க, வஞ்சக ரோமன் வீழ்க' என்று கதறினர்.

அவன் முடிவறிந்த ரோமர் தீ மிதித்தவர் போலத் துடிதுடித்தனர். வர்ஜீலியா அத் துணுக்குறு செய்தி காதில் விழாமுன் ஒரே அலருய் அலறி வீழ்ந்து மாண்டாள்.

வலம்னியாவும் தன் மகனை—தன் வீரமகனை—நன்றிகெட்ட அந் நகருக்கே பலிகொடுத்த துயர் தாளாது வாளால் தன்னை மாய்த்துக் கொண்டாள்.

வாழ்வுநாளில் பகைத்துக்கொண்ட கோரியோலானஸை இழந்து தாழ்வடைந்து, நாணிழந்த நங்கை போல் நலனிழந்து மாழ்கியது ரோம்நகரம்.

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS
18 SEP 1941
MADRAS

OFFICE ... 18 SEP 1941 MADRAS

௪. அந்தோணியும் கிளியோப்பாத்ராவும்

௧. வென்றி வீரனையும் வென்ற மெல்லியலாள்

கிளியோப்பாத்ரா எகிப்தின் ஒப்பற்ற அரசி. அவள் கரிய நிறமுடையவளாயினும் மாசு மறுவற்ற வடிவழகி. அவள் தன் ஒரு பார்வையால் உலகையே ஆட்டி வைக்கும் திறமுடையவள்.

மக்களை அறியும் நுண் திறத்திலும், அவர்களை மகிழ்ச்சியுள் ஆழ்த்தும் நயத்திலும் அவளுக்கு யாரும் ஈடு அற்றவர். அவள் நாத் திறனோ சொல்லுந் தரமுடையதன்று. உலகின் கவிஞர்களும் நாடக ஆசிரியர்களும் அவளிடமிருந்தே தம் கலைத் திறனைக் கடன் வாங்கவேண்டும்.

எகிப்து நாட்டு மக்கள் மாயத்திற்கும் மந்திரத்திற்கும் பேர் போனவர்கள். அவர்கள்கூட, அவள் நாவசைந்தால் உலகசையும் என்றும், அவள் முக அழகு சற்றுக் குறைந்திருந்தால் உலகின் வரலாறே முற்றிலும் மாறியிருக்குமென்றும் கூறுவராம்.

இங்ஙனம் கூறியதில் வியப்பு எதுவும் இல்லை. அவள் முதலில் மணந்த எகிப்து அரசன் டாலமிக்குப் பின், உலகை வென்ற வீரர்களும் ரோமப் பெருந் தலைவர்களுமான பாம்பியும், ஸீஸரும், ஒருவர் பின் ஒருவராக அவள் கவர்ச்சியுட்பட்டு அவள்

காலடியில் துவண்டு கிடந்தனர். அவர்கள் உலகினர் அஞ்சும் வீரமும் வரலாற்றில் நின்று நிலவும் புகழும் உடையவராயினும், அவள் அழகின்முன், அவள் மாயமிரட்டல்களின்முன், தலை வணங்கி நின்றனரே யன்றி வேறன்று.

ஸீஸருக்குப் பின் ரோமப் பேரரசைத் தன் வீரத்தாலும் தோள் வலியாலும் ஆளும் திறமுடைய

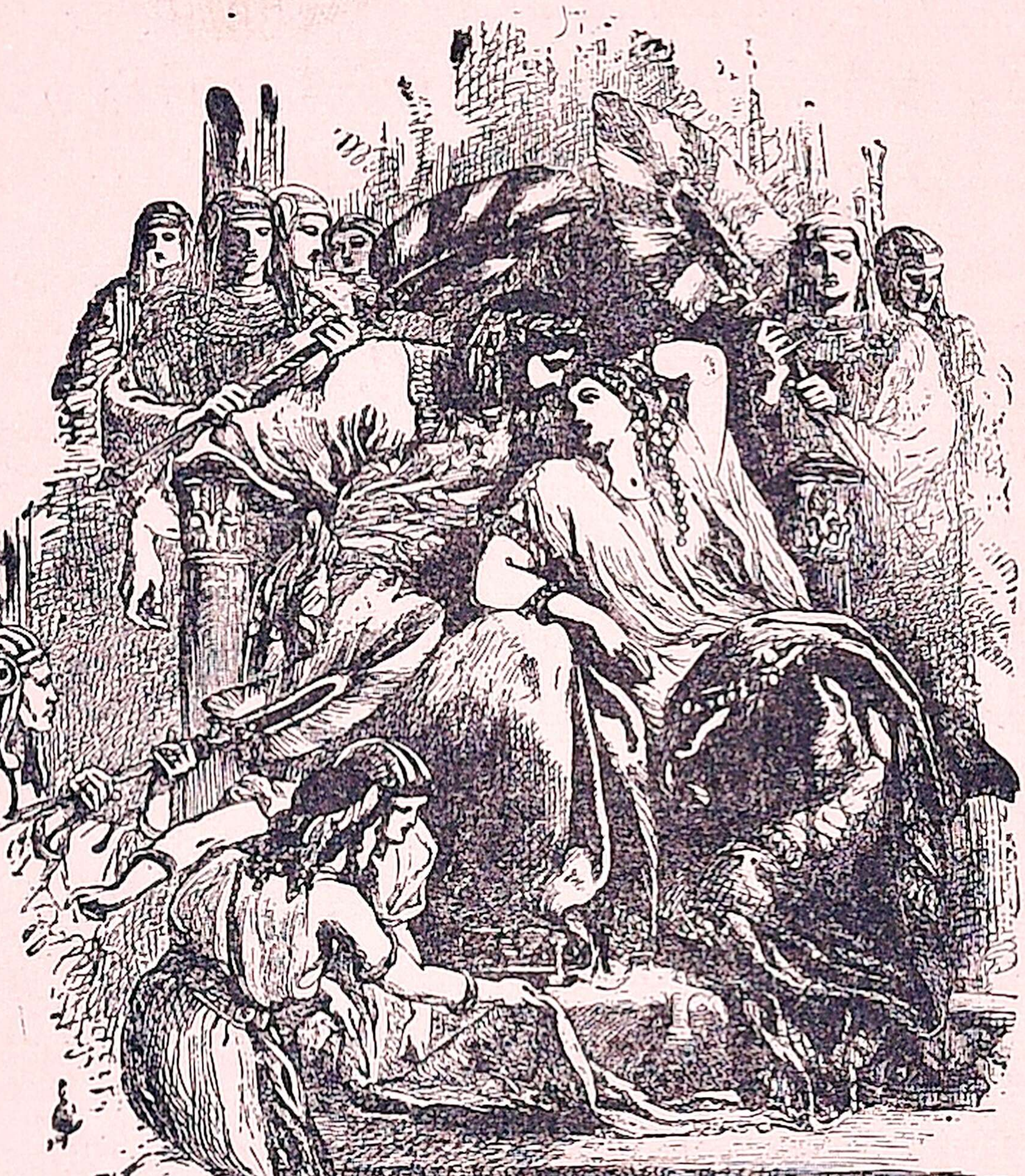

கிளியோப்பாத்ராவும் அந்தோணியும்

வன் அந்தோணி என்பவனேயாவன். ஆனால் அவன் பெருந்தன்மை யுடையவன்; இன்ப வாழ்வி லும், நண்பருடன் கூடிக் குலாவுவதிலும் விருப்புடை

யவனேயன்றி அரசியல் பெருமையை நாடியவன் அல்லன். ஆகவே ரோமின் அரசியல் அவன் காலடியில் கிடப்பினும் அவன் அதனை ஏற்றுப் பேரரசன் ஆகாமல் அதனைக் கைப்பந்துபோல் வைத்து விளையாடினன்.

சீஸரின் மகனுகிய அக்டேவியஸ் சீஸர் அந்தோணியின் மனப்போக்கையும் நாட்டின் நிலேயையும் கண்டு, அவற்றைத் தனது முற்போக்கிற்குக் கருவிகளாகப் பயன்படுத்த எண்ணினன். ரோமப் பெருமக்களுள் செல்வாக்குடைய லெப்பிடஸ் என்பவனேயும், இவ்வெண்ணத்திற்கேற்ப, அவன் தன்னுடன் சேர்த்துக்கொண்டான். இம் மூவரும் ரோமப் பேரரசின்மீது ஒருங்கு ஆட்சி செலுத்துவதாக உடன்படிக்கை செய்துகொண்டனர். ரோமப் பேரரசின் பெயரால் கீழ நாடுகளே வென்றடக்குவதாக அந்தோணி ஏற்றுக்கொண்டான். அதன்படி அவன் சென்று பார்த்தியரும், பாக்தியரும், பாரசீகரும், அயோனியரும் வெருண்டோடும்படி போர் புரிந்து பின் எகிப்தையும் வென்று கீழ் அடக்கினன். ஆயின், அந்தோ! நஞ்சூட்டிய அமிர்தாகிய கிளியோப்பாத்திராவின் வனப்பில் ஈடுபட்டு அவன் தன் வீரமும் உயர்வும் இழந்ததோடு, தன் வெற்றி விழாவை அறவே மறந்து காதல் விழா அயர்வானுயினன்.

அந்தோணிக்குப் பல்வியா என்ற ஒரு மனேவியுண்டு. அவள் மிகுந்த அறிவும் திறமையும் உடையவள் ஆயினும், உணர்ச்சி வசப்பட்ட அந்தோணி

போன்ற ஆடவனைக் கட்டுப்படுத்தப் போதிய கவர்ச்சியற்றவள். அவன் உயர்வையும் வீரத்தையும் அவள் நன்கறிவாள். அவனையொத்த வீரனைக் கணவனுகப் பெற்றதற்காக அவள் இறும்பூது எய்தினுள் என்பதிலும் ஐயமில்லை. ஆயினும் அவள் உயர் குடியுட் பிறந்து பெருமக்களின் அரசியற் சூழ்ச்சிகளை நன்கறிந்தவளாதலின், தன் கணவன் நேர்மையும் பெருந்தன்மையும் உடையவன் என்பது கண்டும் ஸீஸர் அவன் வீரத்தையும் ஆற்றலையும் தன் நலத்திற்காகப் பயன்படுத்துகிருன் என்பது உணர்ந்தும் அவள், அவன்மீது சீற்றங்கொண்டாள்.

அவள் அந்தோணியின் உடன் பிறந்தான் உதவியால் ஒரு சிறுபடை சேர்த்து ஸீஸரை எதிர்த்துப் போரிட்டாள். இங்ஙனம் செய்தது உண்மையில் ஸீஸரின் வன்மையைக் குறைப்பதற்காகமட்டுமன்று; அந்தோணியை ரோமிற்குக் கொண்டுவருவதற்காகவுமே யாம்.

கேவலம், பெண்ணுகிய பல்வியா இங்ஙனம் ஆடவர்களை வீரத்திலும் திறனிலும் மடக்குவது தெய்வத்திற்குப் பொறுக்கவில்லை போலும்! அது இந்த இக்கட்டான நிலையில் அவளைத் தன் பக்கம் அழைத்துக்கொண்டது.

கிளியோப்பாத்ராவின் கண் பார்வை என்னும் நிலவொளியில் அவளது கருங்குழ லென்னும் முகிலிடையே விளையாடி, உலக ஆட்சியையும் ரோம் அரசியலையும் மறந்திருந்த அந்தோணி, பல்வியா இறந்தது கேட்டு வருந்துவதற்கு மாருகத் தன்

இன்ப வாழ்வின் இடையூறு ஒன்று அகன்ற தென்று கருதி மகிழ்ந்தான்.

கிளியோப்பாத்ரா இதுவரை வீரர், அரசர்—பேரரசர் முதலிய பலர் நெஞ்சம் திறைகொண்டு அவர்கட்கு ஆட்படாது நின்றவள் எனினும், அந்தோணியைக் கண்டதுமே அவன்பால் தன் நெஞ்சம் தன்னையு மீறிச் செல்வதை அவள் உணர்ந்தாள். இதுவரையிற் பிறர் நெஞ்சில் வீறுற இருக்கைகொண்டதன்றித் தன் நெஞ்சில் பிறர்க் கிடந்தராத அத் தையலர்மாணிக்கம், இன்று அதே நெஞ்சில்வேறெதற்கு மிடமின்றி அவன் வடிவழகும் பண்பழகும் வந்து நிறைந்ததை உணர்ந்தாள்.

எகிப்தில் அந்தோணி வாழும் வாழ்க்கையைப் பற்றி ரோமிற் பலரும் பலவாறு தத்தம் மனம் போனபடி பிதற்றுவாராயினர். அவற்றைக் கேட்டு மூவர் ஒப்பந்தத்திற் கையெழுத்திட்ட மற்ற இருவரும் மனங்கவன்றனர். அவர்களுக்குப் பொது எதிரியாகிய பாம்பியிடம் அரிய கடற்படை இருந்ததனல், எளிதிற் பேரரசுமுற்றும் சென்று அடக்கியாள முடியாதபடி அவன் அவர்களைத் தடைசெய்துகொண்டிருந்தான். அந்தோணியின் முழுஒத்துழைப்பின்றி அவனை எதிர்த் தடக்கமுடியாதென்று அறிந்து, அவர்கள் அந்தோணிக்கு மேன்மேலும் தூதரை அனுப்பி அரசியல் வாழ்வி லீடுபடுமாறும், ரோம் நகர்வந்து தம்முடன் கலக்குமாறும் வேண்டினர்.

ஆனல் இவ்வரசியல் தூதர்கள் வரவு, அந்தோணியின் காதல் வாழ்வாகிய நறுந்தேனி

டையே அத் தேனைக் குடிக்கவொட்டாமற் கெடுக்க வரும் ஈக்களின் வரவு போன்றிருந்தது. அரிய துயிலு ளாழ்ந்தவன் உடலிற் கொசு கடித்தால் அவன் தூக்கத்தோடு தூக்கமாக அதனை அறைந்து கொன்று மீண்டுந் தூங்குவதுபோல, அவன் முதன் முதல் வந்த தூதனை வரவேற்காமல், அவன் யாரிடமிருந்து வந்தானென்று கூடக் கேட்காமல், பணியாட்கள் மூலமே அவனைத் துரத்திவிட்டான். இதுகேட்டு ஸீஸர் மிகவும் வெகுண்டா னெனினும், இடமும் வேளையு மறிந்து அதனை அடக்கிக்கொண்டு பொறுமையுடன் மீண்டும் மீண்டும் ஆளனுப்பிக் கொண்டே யிருந்தான்.

௨. மணமும் அரசியலுறவுகளும்

அடிமேல் அடி அடித்தால் அம்மியும் நகரும் என்ற உண்மைப்படியோ, பல்வியாவின் பிரிவுச் செய்தியால் ஏற்பட்ட நல்லுணர்ச்சியாலோ, அந்தோ ணியின் மனத்திலுங்கூடச் சிலநாளில் ஒரு வகை யான ஆண்மை யுணர்ச்சியும் மனச்சான்றும் எழுந்து அவனது வாழ்க்கைப் போக்கை—சோம்பல் வாழ்வைக் குறை கூறத் தொடங்கின. பகைச் சிங்கத்தின் உறுமல் கேட்டுப் பெண்சிங்கத்தின் குழைவையும் குட்டிகளின் நடுக்கத்தையும் பாரா மல் வீறிட்டெழும் சிங்கவேற்றைப்போல அவன் கிளியோப்பாத்ராவின் காதலாகிய பட்டுநூல் வலை யை அறுத்தெறிந்து ரோமிற்குப் புறப்பட்டான்.

அந்தோணிமீது, அவன் காதல் நெஞ்சின்மீது-தான் ஆட்சி செலுத்தினும், அதே நெஞ்சிற்கு இன்

ணொரு பகுதி—வீரப்பகுதி உண்டென்றும், அதைத் தான் உறங்கவைக்க முடியுமேயன்றி ஒழிக்க முடியாதென்றும், அது விழித்துவிட்டால் அவனைத் தான் அடக்கியாள முடியாதென்றும் கிளியோப் பாத்ரா நன்கு அறிவாள். இப்போது அவன் வீர உரு எடுத்துவிட்டபடியால் அவள் அவன் முன் காற்றி லாடும் மாந்தளிரென நடுங்கினாள். அவள் ஆணைப்படி, அவள் சேடியர் அவளுக்கு உடல் நலமில்லையென் றும், அவள் சினங்கொண்டுள்ளாள் என்றும், பல வாறு பேசிப்பார்த்தும் அவன் போவதிலேயே முனைந்து நின்றமை கண்டு அவனிடமிருந்து ஊடித் தன் அறைசென்று, அவனைப் பிரிந்த துயர்பொறாது பிதற்றி அப் பிரிவு நாட்களின் ஒவ்வொரு நொடியை யும் ஒவ்வொரு சிறிய ஊழியாக எண்ணிக் கழித்தாள்.

பாம்பியால் அலைக்கழிக்கப்பட்டு நின்ற ஸீஸரும் லெப்பிடஸும் அந்தோணியை ரோமில் கண்டதே, காட்டில் அலைந்து பசியாலும் விடாயா லும் வருந்திய மக்கள்முன் வேடச்சிறுரும் சிறுமிய ரும் இன்முகத்துடன் தேனும் தினைமாவும் ஊனும் கொண்டுவந்தாலெப்படியோ அப்படிக் களிப்புற்ற னர். இதுவரை ஒருவருக்கொருவர் செய்த தீமை களைப்பற்றிக்கூடத் தம் தோழர்களுடன் குத்த லாகப் பேசுமுறையில் எடுத்துக்காட்டிப் பின் இணக்கமுற்று ஒருவருடன் ஒருவர் கூடிக் குலாவ லாயினர். இவ் வொற்றுமை நெடுநாள் நிலைத்திருந் தாலன்றித் தன் காரியங்கள் நடைபெறா என்றறிந்த ஸீஸர், தன் நண்பர்களை அந்தோணியின் மனப்பாங்

கறிந்து தன் ஒன்றுவிட்ட உடன் பிறந்தாளாகிய அக்டேவியாவை அவன் மணக்கும்படி தூண்டச் செய்தான்.

அந்தோணியின் தெளிந்த மனச்சான்று இப்போது கிளியோப்பாத்ராவுடன் தான் நடத்திய சோம்பல்வாழ்வை வெறுத்ததாகலின், இனித் தான் நல் உணர்வுடையவனாய் ஆண்மை வாழ்வு வாழ இத்தகைய மணம் உதவும் என்று நினைத்தான்.

அக்டேவியா மணம்

இதற்கேற்ப அக்டேவியாவும் எளிய குணமும் உயர்ந்த கடமையுணர்வும் உடையவளாய்ச் சூது வாதற்றிருந்தமையால், அவள் அன்று அவனது இப் பரிவுமனப்பான்மைக்கு மிகவும் உயர்ந்தவளாய்க் காணப்பட்டாள். ஆகவே விரைவில் அவ்விருவரையும் ஸீஸர் மணமுடித்து வைத்துவிட்டான்.

அவர்களும் சிலநாள் கிளியோப்பாத்ராவின் மாயவலையினின்றும், ரோமின் அரசியல் சிக்கல்களி

னின்றும் விலகிநின்று தூய மணவாழ்க்கையி லீடு பட்டனர்.

ரோமில் மூவரும் மீண்டும் ஒருங்குசேர்ந்ததும் இணக்கமடைந்ததும் பாம்பியின் வலிமையைக் குறைத்தன. அவர்களை இனி எதிர்ப்பது அரிது என்று கண்டு அவன் அவர்களுடன் உறவுகொண்டு விட எண்ணினன். அதற்கு அவர்களும் உடன் பட்டனர். உடன்படவே பாம்பி தன்னுடன் கப்பலில் வைத்து விருந்துண்ண மூவரையும் வருமாறு அழைத்தான். முக்கனிகளும் தேனும் பாலும் சிற்றுண்டிகளும் அவர்கள் நட்பிற் கறிகுறிகளாக வழங்கப்பட்டன. இனிப் போராட்டமின்றி நால்வரும் தம்முள் ஒருவரையொருவர் சரிசமமாகக்கொண்டு வாழ்வதென்றும், ஒருவர் பங்கில் ஒருவர் புகுவதில்லை என்றும் உறுதி கூறியபின் அவர்கள் பிரிந்தனர்.

ஆனல் அந் நான்கு உள்ளங்களில் ஒன்று மட்டும் இந் நட்பை ஒரு மேலுறையாகக் கொண்டு உள்ளூர நஞ்சைக் கலந்து ஒளித்து வைத்துக்கொண்டிருந்தது. அதுவே ஸீஸரது உள்ளமாகும். உலகை முற்றிலும் தானே ஆளவேண்டுமென்னும் ஒரு எண்ணத்தையும் அதற்கான சூழ்ச்சிகளையும் தந்திரங்களையும் அல்லாமல், நட்பு காதல் நம்பிக்கை ஆகிய இத்தகைய எண்ணங்கள் எதற்கும் அவன் அதில் இடங் கொடுக்கவில்லை. ஆகவே பாம்பி, அவர்களைத் தம் விருந்தினர் என்றெண்ணிக், கப்பலில் அவர்கள் தன்னிடம் வந்து சிக்கியபோது அவர்களைச் சிறை பிடிக்க வேண்டுமென்று கூறிய தன் துணைத்

தலைவன் மொழியைச் சினந்து கண்டிக்கவும், லெப்பிடஸும் அந்தோணியும் தம் நலனை மறந்து அக்டேவியஸ் ஸீஸருக்கு உயர்வும் ஒப்புரவும் நல்கவும்,

ஸீஸர்

ஒருவன் மட்டும் நெஞ்சில் வஞ்சங்கொண்டு அவர்களனைவரையும் பிரித்து அழிக்கும் எண்ணங் கொண்டவனா யிருந்தான்.

ஊழ் இவ்வகையில் அக்டேவியஸுக்குப் பேருதவி புரிந்தது. முதலாவதாகப் பாம்பி தற்செயலாகத் தன் பணியாள் ஒருவன் கையால் கொலையுண்டான். அதைக் கேட்டதும் இனி லெப்பிடஸ் உதவி வேண்டுவதில்லை என்று கண்டு அக்டேவியஸ், அவன் பாம்பியுடன் மறைவாக எழுத்துப் போக்கு வரவு வைத்திருந்தான் என்று பொய்க்

குற்றஞ் சாட்டினன். அக்டேவியஸிடம் நம்பிக்கை வைத்து அவனை ரோமின் தலைவன் என்றே கொண்ட பெருந்தன்மையும் நாட்டுப்பற்றும் மிக்க லெப்பிடஸ், தான் தன் நாட்டுத் தலைவனது நம்பிக்கையை யிழந்ததாகக் கண்டதே தானுகவே தன் நிலையை விட்டு அவனிடம் சிறையாளியாக வந்து நின்றான். அக்டேவியஸ் அப் பெருந்தகை லெப்பிடஸைப் பாராட்டுவதற்கு மாருக அவன் குற்றத்தை வற்புறுத்தி அவனைக் கொலை செய்தான்.

ரோமப் பேரரசின் பங்காளிகளுள் இப்போது அக்டேவியஸுக்கு எதிரியாக மீந்திருந்தவன் அந்தோணி ஒருவனே. தனது மூன்று எதிரிகளிலும் வீரத்தாலும் திறனுலும் தனக்குப் பேரிடர் தரத் தக்க எதிரி அவனே என்பது அக்டேவியஸுக்குத் தெரியும். அதனுல் அவன் தன் தங்கை மூலம் அவனைப் பிணித்து வைக்க எண்ணினன். ஆனல் இப்போது பாம்பியும் லெப்பிடஸும் போனபின், அதுவும் அவன் கிளியோப்பாத்ராவின் வலையில் பிணிப்புண்டிருக்கையில் அவனை எதிர்ப்பது அவ்வளவு கடுமையானதன்று என்றுங் கண்டான். அந்தோணியும்தனது மனச்சான்றுக்கு இடங்கொடுத்த அளவே அக்டேவியாவுக்கு இணக்க முடையவனுயிருந்தான். உள்ளுணர்ச்சியும் இன்ப விழைவும் ஏற்பட்டதே, அவள் அவனுக்குக் கரும்பின் கரிய சாற்றினின்று பிரித்தெடுக்கப் பெற்ற வெள்ளிய சக்கை போலத் தோன்றினுள். அக்டேவியா உலக மெச்சும் மனைவியாதற் குரியவளே யன்றித் தன்

உள்ளங் கவர்ந்தவள் அல்லள் என்று அவன் கண்டு கிளியோபாத்ரா இருந்த இடநோக்கலானான்.

௬. பிரிவும் பிரிந்தவர் கூடலும்

அந்தோணி தன்னுடன் இருந்தபொழுது அவன் தன் காதலுக்கு அடிமை என நினைத்திருந்த கிளியோபாத்ரா, இப்போது உண்மையில் தானே அவன் காதலுக்கு அடிமை என்பதை உணர்ந்தாள். அவள் உடலும் உயிரும் இப்போது இடைவிடாது அவனது தொடர்பு, அவன் தோற்றம், அவன் மொழிகள் இவற்றிலேயே நாட்டமாய் நின்றன. ஊணிலும் உடையிலும் ஆடல்பாடல்களிலும் அவள் கொண்ட விருப்பு அனைத்தும் அந்தோணி என்னும் ஒரு பொருளால் வரும் இன்பத்திற்குக் கருவிகளாக மட்டுமே இப்போது தோன்றின. அவள் சேடியர் எவ்வளவு வேண்டினும் அவள் அவற்றிலோ பிற அரச காரியங்களிலோ மனஞ் செலுத்தாமல், அந்தோணியையே நினைத்து நினைத்துப் பெருமூச்சுவிட்ட வண்ணம் இருந்தாள்.

ரோமில் அந்தோணி எந்நிலையில் இருக்கிறான், என்னென்ன செய்கிறான் என்பதை யறிய, கிளியோபாத்ரா மறைமுகமாக ஒற்றரை அனுப்பியிருந்தாள். அவர்கள் மூலமாக வந்த செய்திகள் அவள் மனத்தைப் பின்னும் மிகுதியாகக் குழப்பின. அந்தோணி தன் காதல் தளையினின்று விடுபட்டதன்றி, அரசியலுள் முழுமனதுடன் ஈடுபட்டு மூவருடன் ஒத்துழைத்தது அவள் மனத்தை வாள் போல் ஈர்த்தது. அதன்பின், அவன் அக்டேவி

யாவை மணந்தான் என்ற செய்தியைக் கேட்கவே, அவளடைந்தசினத்திற்கும் துயருக்கும் எல்லையில்லை.

அச் செய்தி கொண்டுவந்த ஒற்றனையே முதலில் அவள் சினந்து பாய்ந்து கொல்ல இருந்தாள். அவள் பணியாட்களுள் தலைவனான எனோபார்பஸ் அவளுக்குத் தேறுதல் கூறி அவளை அமைதிப் படுத்தினான். அந்தோணி அக்டேவியாவை மணந்தது உண்மையில் ஸீஸருடன் அவனைப் பிணைப்பதன்று, முரணச் செய்வதேயாம் என்று அவன் எடுத்துக் காட்டினான். அதோடு அக்டேவியா அழகற்றவள் என்றும், அந்தோணியின் உள்ளக் கிளர்ச்சிக்கு ஒரு கொடியும் ஈடு செலுத்தக் கூடாதவள் என்றும் அவன் கூறவே, அவள் தன் துயரை மறந்து அந்தோணியை மீண்டும் தன் பக்கம் இழுக்கும் வழியாதென ஆராயலானாள்.

இச்சமயம் அக்டேவியா தன் கணவனைவிட்டு அகன்று தன் தமையனைப் பார்க்கச் செல்கிறாள் என்ற செய்தி வந்தது.

ஸீஸர் இப்போது நேரடியாக அந்தோணியைக் குறை கூறவும், அவன் நண்பர்களைச் சிறைப்படுத்தி ஒறுக்கவும் தொடங்கினான். இவற்றைக் கேட்டும், லெப்பிடஸினிடம் ஸீஸர் நடந்துகொண்ட வகையை அறிந்தும் அந்தோணி அவன்மீது சீற்றங்கொண்டு அதனை அக்டேவியாவினிடமும் காட்டினான். கணவனையும் தமையனையும் ஒருங்கே பற்றிநின்ற அக்டேவியா தமையனை நேரே சென்று திருத்த எண்ணி ரோம்நகர் சென்றாள்.

லெப்பிடஸின் நட்பையும் பெருந்தன்மையை யும் பாராத ஸீஸர் அந்தோணியின் உறவையும் தங்கையின் நல்வாழ்வையுங்கூட எண்ணிப் பாரான் என்பது எதிர்பார்க்கப்படுமன்றோ? அவன் தங்கை வாய்திறக்கும் முன்னகவே, அந்தோணி அவளை ரோமப் பேரரசின் பங்காளியாகிய தன் மனைவி யென்ற முறையில் விருதுகளுடனும் மேள்தாளங் களுடனும் அனுப்பாமல் பணிப்பெண் போலத் தனியே அனுப்பினன் என்று அவன்மீது சீறி னன். அந்தோணிமீது இந்த அவமதிப்பிற்காகப் பழிவாங்குவதெனக் கூறி, அவன் தன் பகை மைக்குப் புதிய சாக்குக் கண்டான். இங்ஙனம் மைத்துனர் இருவரையும் ஒன்று சேர்க்கும் எண்ணத்துடன் வந்த அக்டேவியா அவர்களைப் பிரித்து வைக்கவே உதவியவள்போ லானள்.

அக்டேவியா போனதே, அந்தோணி, தான் இதுவரை வலியுறுத்தி மேற்கொண்டிருந்த செயற்கையாண்மையாகிய போர்வையைக் கிழித்து எறிந்துவிட்டு, முன்னிலும் பன்மடங்கு ஆர்வத் துடன் விரைந்து கிளியோப்பாத்ராவிடம் சென்று சேர்ந்தான்.

“பிரிந்தவர் கூடினல் பேசவும் வேண்டுமோ?” நீரின்றி வெடித்த நிலத்தில் மழைத்துளி விழுந்தா லன்ன அவன் வரவு அவள் நெஞ்சின் துடிப் பையும் ஏக்கத்தையும் அகற்றி அவளை இன்ப உல கேழினும் மேலாம் துறக்க உலகு எய்துவித்தது என்னல் வேண்டும்.

தானின்றி அந்தோணி வாழினும்கூட இனித் தான் அந்தோணியின்றி வாழ முடியாதெனக் கிளியோப்பாத்ரா கண்டாள். ஆகவே அவள் அதுமுதல், எங்கே அந்தோணி இயற்கை வீர உரு எடுத்துத் தன்னைவிட்டு அகன்றுவிடுவானோ என்று அஞ்சலானாள். அதன் பயனாக அவனது வீர உணர்ச்சி எழாதபடி ஓயாது காதல் உணர்ச்சியைத் தூண்டி அவனைச் சுற்றிக் காதற்கோட்டை கட்டுவதே அவளது இடைவிடா வேலையாயிற்று. மறந்துங்கூட அவன் அக்கோட்டையை விட்டகல எண்ணாதபடி செய்வதில் அவள் தன் ஒப்பற்ற திறனையும் மாயவித்தைகளையும் காட்டலானாள்.

பெண்மையே உருவெடுத்து வந்தது போன்ற அப் பெண்ணரசிக்கு இது மிகக் கடுமையான பணியுமன்று. கூடலின் உயிர்நிலை ஊடலே என்பதை யுணர்ந்து அவள் அந்தோணியை ஒரு சமயம் தன் பக்கம் ஈர்ப்பதும் அடுத்த கணமே அவனை வெறுத்துத் தள்ளுவதும்போல் நடித்து அவன் ஆர்வத்தைப் பன்மடங்கு மிகைப்படுத்துவதுமாக இருந்தாள். அவள் வரவும் செலவும், அவள் விருப்பும் வெறுப்பும், புகழ்ச்சியும் இகழ்ச்சியும், நகைப்பும் சினமும், மாறி மாறி ஒளியும் நிழலும்போலவும், உடலும் உயிரும் போலவும், பகலும் இரவும் போலவும் நின்று, அவன் வீரமும் அறிவும் அவனிடம் வருவதற்கு ஓய்வு தராதபடி அவன் மனத்தைத் தாக்கி உரிமைப் படுத்தின.

ஆயின் என்ன? இருந்தாலும் அவளும் பெண்தானே! தனது இம் முயற்சியினல் தன் உயிருக்கும் தன் காதலன் வாழ்க்கைக்கும் உலே வைக்கிருளென்று அவள் அறிந்திலள்! ஜூலியஸ் ஸீஸரது மதிப்பிற்கும் பாம்பியின் அச்சத்திற்கும் இடமான அந்தோணி, தன் காதல் வலைப்பட்டு அக்டேவியஸ் ஸீஸர்போன்ற மோழையும் பாயும் ஏழையாய்விட்டான் என்று அவள் அறிந்திலள்!

அந்தோணி எகிப்தில் கிளியோப்பாத்ராவுடனும், அவள் சேடியர் பேடியருடனும் சூதாடியும், அவளுடன் பொய்கை நீராடியும், பூம் பந்தாடியும், பொற்படகு ஊர்ந்தும், ஆடல் பாடல்கள், கேளிக்கைகள் முதலியவற்றில் கலந்தும் நாள் போக்கிவந்தான். அதே சமயம் அவன் நடைமுறைகள் முற்றிலும் ஒற்றர்மூலம் அறிந்துவந்த ஸீஸர் இதுதான் சமயமென்று கண்டு அந்தோணியின் நண்பர்களை ஒவ்வொருவராக முறியடித்து அழித்தும், அவன் பங்கிலுள்ள நாடுகளை வென்று கைக்கொண்டும் வந்தான். அவற்றைக் காதாற் கேட்டும் மனத்தால் கொள்ளாதவனுய் அந்தோணி சில நாள் கடத்தினுன். பின் "வரட்டும் அவன் எங்கே போகிருன், ஒரு கை பார்க்கிறேன்" என்று உறுக்கி நாள் போக்கினுன். தன் படைத் தலைவர்களிடம் "இன்று புறப்பட்டுச் சென்றெதிர்ப்போம், நாளை புறப்பட்டுச் சென்றெதிர்ப்போம்" என்று கூறி முயற்சியேயின்றிப் பல நாள் கழித்தனன். இங்ஙனமாக எகிப்தும் கீழ் நாடுகளும் நீங்கலாக எல்லாம் ஸீஸர் வசமாயின.

ச. காதலுக்கு வீரம் பலியாதல்

ரோமப் பேரரசின் குழப்பத்தைவிட இப்போது அந்தோணியின் மனத்திலுள்ள குழப்பமே மிகப் பெரியதாயிருந்தது. ஸீஸரின் சிறுமையை அவனது நன்றிகொன்றதனத்தை—அவன் தன்னை அவமதித்த அவமதிப்பை எண்ணும்போதெல்லாம் அவன் தோள்கள் துடித்தன; அவன் மீசைகள் படபடத்தன. அப்போது அவன் இந்தக் கிளியோப்பாத்ராவையும் அவளது எகிப்தையும் சின்னபின்னப்படுத்திவிடுவோமா என்றெழுவான். அடுத்த நொடியே அக் கிளியோப்பாத்ராவின் உருவம்—நகையும் சீற்றமும் மாறி மாறி வந்து நடனமிடும் அவள் முகம், மயிலும் நாண அன்னமும் பின்னிட நடந்துவரும் அவளது ஒய்யார நடை, தேனினுமினிய தெவிட்டா அமிர்தான அவள் குயிலிசை மொழிகள் ஆகிய இவை அவன் மனத் திரையில் வந்து தவழும். அப்போது அவன் தன் வீரத்தையும் தன் அறிவையும் இழந்து 'இவ்வுருவின்முன் ரோமப் பேரரசையும் என் வாழ்வையும்கூடப் பலி கொடுக்கத் தயங்கேன்' என்பான்.

இறுதியில் ஸீஸர் மற்ற நாடுகள் அனைத்தையும் வென்று தன்னை எதிர்க்க எகிப்து நோக்கிவருகிறான் என்று கேள்விப்பட்டதும் அந்தோணி, மேற்பணியாளன் வரவு கேட்டு எழும் குடி வெறிப்பட்ட படைஞன்போல் எழுந்தான். தனது நாடாகிய எகிப்துக்கே இடையூறு வந்தது கண்டு கிளியோப்பாத்ராவும் அந்தோணியின் காதற்புகைக்கு நறுந்தூளிடும்

வேலையை விட்டு எழுந்தாள். விரைவில் அமைச்சர் களுக்கும் படைத் தலைவர்களுக்கும் உத்தரவுகள் பறந்தன. பேடியரும் சேடியரும் அஞ்சி அகல நிற்க வீரரது போர் அவை கூடிக் கலந்தது.

அந்தோணியை விட்டகல விரும்பாமல் கிளி யோப்பாத்ரா தானும் போரில் தன் படைக்குத் தலைவி யாய் வரவேண்டுமென்று விரும்பினாள். அந்தோணி யின் அமைச்சனும் நண்பனுமான எனோபார்பஸ், பெண்டிர் போர்க்களம்செல்வது நன்றன்று என்றும் அதிலும் கிளியோப்பாத்ரா அந்தோணிக்குக் காற் கட்டாயிருப்பாள் என்றும் கூறினான். கிளியோப் பாத்ரா இதனை ஏற்காது அவனை வாயடக்கினாள்.

கிளியோப்பாத்ராவின் இப்பிழைகளால் வந்த தீங்கையன்றி வேறெவ்வகையிலும் வெற்றிக்குரிய முழு வன்மை அந்தோணி பக்கமே இருந்தது. அவனது படை அவ்வளவு வீரமும் நற்பயிற்சியு முடையது; அது அவனிடம் நிறைந்த பற்றுடையது; அவனுக்காக உயிரை ஒரு பொருட்டாக மதியாது போரிடும் இயல்புடையது. அந்தோணியும் ஒப்பற்ற வீரன்; தன் படைகளை வெற்றிமேல் வெற்றியாக நின்று நடத்திய நேரிலாத் தலைவன். ஸீஸரின் படை அந்தோணியின் படைக்கு ஈடுடையதும் வீர முடையது மன்று; ஸீஸரும் வீரத்திலும் தலைமைத் திறத்திலும் அந்தோணிக்கு ஈடு ஆகான்.

கடற்படை வகையில் நிலைமை இதற்கு நேர் மாறானது. ஸீஸர் படை பாம்பியால் பயிற்சி தரப் பட்டது. அந்தோணியின் கப்பற்படையோ எகிப்து

அரசி உலாப்போகும் சமயம் அழகிற்காக உடன் செல்ல ஏற்படுத்தப்பட்டது. ஆகவே நிலத்திற் போர் புரிவது அந்தோணிக்கே நல்லது என்றும் கடலிற் போர்புரிவதே தனக்கு நல்லது என்றும் ஸீஸருக்கு நன்கு புலப்பட்டது. எங்கே அந்தோணி தன்னை நிலத்தில் தாக்கிவிடுவானோ என்று அவனுக்கு உள்ளூர அச்சமாயிருந்தது.

கிளியோப்பாத்ராவின் போக்கு இதிலும் ஸீஸருக்கு நன்மையாகவே முடிந்தது. எனோபார்பஸ் அந்தோணியின் கடற்படையைவிட நிலப் படையே வெற்றியுடன் போர்புரியத்தக்கது என்ற போது, அவள், அவன் தன் நாட்டின் கடற்படையைக் குறைகூறினான் எனக்கொண்டு இதிலும் அவன் கூறியதற்கு நேர்மாறாக அந்தோணியைத் தூண்டினாள். 'தையல் சொற் கேளேல்' என்னும் மூதுரையை மீறி அவனும் அவள் சொல்வதையே மேற்கொண்டு கடலிலேயே சண்டை செய்யுமாறு எனோபார்பஸுக்குக் கட்டளையிட்டான்.

எனோபார்பஸ் கூறியபடியே எகிப்தியக் கடற் படை ஸீஸரது படையுடன் சில மணி நேரங்கூட நிற்க ஆற்றாமல் முறிந்து பின்னிடைந்தோடியது. கிளியோப்பாத்ராவும் உடன்தானே நடுநடுங்கித் தன் கப்பலையும் அவற்றுடன் ஓடும்படி ஆணையிட்டாள். பாவம்! தான் போவது அந்தோணிக்கு உயிர் போவதுபோல் இருக்கும் என்பதை அவள்மறந்தாள்.

இருபடையும் நெருங்கிப் போர்புரியும் வேளையில் அந்தோணியின் கண்கள் தற்செயலாகக்

கிளியோப்பாத்ராவின் பக்கமாகச் சாய அப்போது அவன் அவள் படைகள் உடைந்தோடுவதையும் அவளும் உடனேடுவதையும் கண்டான். கண்டதே அவன் போரும் மறந்தான், புவியும் மறந்தான்; போர்வீரர் நிலையையும் மறந்து ஓடுகின்ற தாய்ப் பசுவைப் பின்பற்றும் கன்றைப்போல அவளைப் பின்பற்றி ஓடினன்.

புறங்கொடா வீரனுகிய அவன் மனத்தில் காதற்பேயிருந்து உயிரினும் மிக்க மானத்தையும் உண்டதென்னல் வேண்டும்!

தலைவன்போனபின் படை என்ன செய்யும்? அது நாலாபக்கமும் சிதறி ஸீஸரது படையின் வாளுக்கும், அம்புமாரிக்கும் இரையாகிச் சீர்குலைவுற்றது. மனஞ்சென்ற வழியும் புலன் சென்ற வழியும் செல்லும் அந்தோணியைப் போலாது அம் மனப்போக்கையும் உலகப்போக்கையும் காற்றையும் பூதங்களையும்கூடத் தான் கருதிய காரியத்திற்குத் துணையாகும்படி தன் கூர் அறிவால் இணைக்கும் ஒப்பற்ற சூழ்ச்சியாளனுகிய அக்டேவியஸ் ஸீஸர் அன்று ஊழ் என்னும் அலையின் உச்சியில் மிதந்து வெற்றிவீரனுய் விளங்கினன்.

ரு. இறுதிப் போர்

உணர்ச்சி வசப்பட்டுப் போரைவிட்டு ஓடிய அந்தோணி, எகிப்து சென்றதும் தன் வீரர் அடைந்த படுதோல்வியையும் அழிவையும் கேட்டு மனமுருகினன். அப்போதுதான் அவனுக்குத் தான்

இழைத்த தீங்கின் முழுவன்மையும் புலப்பட்டது. படவே இஃதனைத்திற்கும் ஏதுவான கிளியோப் பாத்ராவின்மீது அவன் சீறி விழுந்தான். அன்று அவன் கண்களுக்குத் தெரிந்தது அவள் குற்றங் கள் மட்டுமல்ல; அக்குற்றங்கள் பெரிதாக்கப் பட்டும், பல தப்பெண்ணங்கள் சேர்ந்தும், அவள் உடலேபோல் அவள் உளத்தையும் அவன் பார் வைக்குக் கருமையாக்கின. ஆகவே அவளும் தன்னைப்போலவே உணர்ச்சி வசப்பட்டுத்தான் இத்தனை அழிவுகளையும் உண்டு பண்ணினள் என்று கொள்வதற்கு மாறாக அவள் வேண்டு மென்றே தன் நலத்தினால் தூண்டப்பெற்றுத் தன்னை ஸீஸருக்கு உடந்தையாய் நின்று கவிழ்க் கத் தொடங்கினள் என்று சீறினன்.

இன்மொழியால் முகமலரும் மென்மலர்க ளாகிய நங்கையர் செவிகளில் வன்மொழிகள் புகுந் தால் அவர்கள் துன்பத்தைக் கேட்பானேன்! அவ னது சீற்றத்தால் அவன் காதலை இழந்து விட் டோமோ என்ற அச்சம் ஒருபுறம்; இன்னொரு புறம் அவன் தன்னைக் கொல்வதாகப் பாய்ந்தெழும் போது எங்கே தான் அவன் காதலையும் உயிரையும் ஒருங்கே இழக்க நேரிடுமோ என்ற அச்சம் ஒரு புறம் நின்று அவளை வாட்டின.

எப்படியும் தன் உயிரைக் காத்துவிட்டால் அவன்சினந்தணிந்தபின் அவன் தப்பெண்ணங்களை மாற்றிவிடலாம் என்று நினைத்து அவள் ஓடித் தன் இருக்கையறையிற் சென்றொளிந்து கொண்டாள்.

அப்படியும் அந்தோணி அமையாமல் தன்னைக் கொல்லத் தேடுகிறான் என்று கேட்ட கிளியோப் பாத்ரா தான் இறந்துவிட்டதாகவே அவனிடம்கூறி விடும்படி ஆணையிட்டாள். இத்தந்திரம் முற்றிலும் வெற்றிபெற்றது.

அவள் இறந்தாள் என்று கேட்டதுமே அந் தோணியின் சீற்றமெல்லாம் படமெடுத்த பாம்பு மந்திரத்திலடங்குவதுபோல அடங்கி ஒடுங்கிற்று. அவள் எத்தகையள் ஆயினும் அவளில்லா உலகில் தனக்கு எத்தகைய விருப்புக்கும் இடனில்லை யென்று கண்டு அவனும் சாகத் துணிந்துவிட்டான். இதனையறிந்ததும் சேடியர் அவனைத் தேற்றி அவள் உண்மையில் இறக்கவில்லை என்று கூறினர்.

அவர்கள் கூறி வாய்மூடுமுன் கிளியோப்பாத் ராவே நேரில் வந்து அவன் காலில் வீழ்ந்து ‘நான் தங்கள் வாழ்வைத் தொலைத்தவள்; தங்கள் பெரு மைக்கும் தங்கள் காதலுக்கும் ஒவ்வாதவள்; என்னை அதற்காக எப்படித் தண்டித்தாலும் சரி; தாங்கள் காட்டும் வெறுப்பையும் சீற்றத்தையும் மட்டுமே கண்டு அஞ்சுகிறேன். தங்கள் காதலுக் காக உயிர் விடுவதாயின் மகிழ்ச்சியுடன் இறப் பேன்’ என்றாள்.

அந்தோணி அவளைத் தன் நீண்ட கைகளால் வாரி எடுத்தணைத்து ‘என் அரும் பொருளே! நின் அன்பை நோக்க இப்பேரரசும், இவ்வுலகுந்தான் என்ன விலையுடையது! நின் ஒரு புன்முறுவலுக் காக இன்னும் எழுமுறை இவ்வுலகத்தை வென்று

வென் றிழக்க நேரினும் பொருட்படுத்தேன். நீ கவலை கொள்ளவேண்டாம்' என்றான்.

இப்போது கிளியோப்பாத்ராவின் காதல் போயிற்றென்ற சீற்றமும் மறைந்துவிட்டது; அதன் பின் கிளியோப்பாத்ரா போயினள் என்ற வெந் துயரும் அகன்றது. முன்போல் அவளது மதிமுக மும், துணைக்கரங்களும்,இன்மொழிகளும் அவனுக்கு உயிரும் ஊக்கமும் அளித்தன. அவன் அவள் முகத்தை உற்று நோக்கியவண்ணம் "ஆ, இம்முகத் தில் காதல் ஒளியுள்ளளவும் என் உள்ளத்தில் வீர ஒளிக்குக் குறைவில்லை. உன் பெயரால்——உன் காதலின் பெயரால் இன்னும் ஒருமுறை இவ்வுலகை வெல்வேன்" என்றெழுந்தான்.

அந்தோணியை நிழல்போல் தொடர்ந்து உட லுறுப்புக்களோ என்னும்படி மாறுபாடின்றிஅவன் கருத்தறிந்துதவிய அவன் வீரரும், துணைத் தலை வரும் இதுகாறும் அவன் காதற் பெரும்புயலாலும் சீற்றத்தாலும் தன் நிலை இழந்து நிற்பது கண்டு வருந்திச் செயலிழந்து நின்றனர். இப்போது அவன் முகத்தே வீரக்களையைக் கண்டதுமே 'இனித் தயக்கம் வேண்டாம். எம் தலைவர் எழுந் தனர். இனியும் வெற்றி நமதே, உலகம் நமதே" என்று ஆரவாரித்து எழுந்தனர்.

மறுநாளே அக்டேவியஸ் படை எகிப்தில் வந் திறங்கியது. அந்தோணியும் அவன் வீரர்களும் அதனுடன் கைகலந்து தாக்கினர். அக்டேவியஸ் படை அந்தோணியின் படையைவிட எவ்வளவோ

பெரியதாயிருந்தும், அந்தோணியின் ஆற்றலுக்கும் அவன் வீரர்களின் துணிச்சலுக்கும் ஆற்றமாட்டாது பின்னிடைந்தோடிற்று. ஸீஸர் தன் முழுத் திறனையும்காட்டி அவர்களைத் தன் கையாட்கள்மூலம் சாட்டையால் அடித்து ஆட்டுக் கூட்டங்களைப்போல் எல்லைப்புறத்தில் திரட்டிச் சேர்க்கவில்லையானால் அவர்கள் மீட்க முடியாதபடி சிதறியே இருப்பர்.

ஆண்மைமிக்க அந்தோணியின் வீரர் இவ் வெற்றியால் பின்னும் ஊக்கம் அடைந்தனர். அவ் வெற்றியைத் தொடர்ந்து ஸீஸரின் படைகளை ரோம் வரைக்கும் துரத்தியோட்டி அவனை அழிக்க வேண்டுமென்று அந்தோணியின் துணைத் தலைவன் மன்றாடினான். ஆனால் அந்தோணியின் இயற்கைச் சோம்பலும் இன்பவிழைவும் இவ்வின்றியமையாக் கடமையைச்செய்யக் காலந்தாழ்த்தின. வெற்றியைக் கொண்டாடும் வகையில் தன் பொருட்குவை முற்றிலும் தன் வீரர்களுக்கு வாரி இறைத்தும் அவர்களுடன் உண்டாட்டயர்ந்தும் அவன் பொழுது போக்கினான். இதனைக் கண்டும் தன் நன்மொழிகளை அவன் புறக்கணித்ததால் சினங்கொண்டும் அத் துணைத்தலைவன் அன்றிரவே அவன் எதிரியின் பக்கம் சென்று சேர்ந்துகொண்டான்.

இச்செய்தியைக்கேட்ட அந்தோணி அவனிடம் எள்ளளவும் சீற்றங்கொள்ளாது மற்ற வீரர்களிடமும் “அவனைப்போலவே காலநிலைக்கொப்ப நீங்கள் நடந்துகொள்வதே எனக்கு விருப்பம்’ என்று கூறினான். அதோடு ஸீஸர் பக்கம் சென்றவன்

தனது ஆத்திரத்தில் விட்டுப்போன பொருள்களை அவனிடமே சேர்க்கும்படி கட்டளையிட்டான். உண்மையில் அந்தோணியினிடம் நேசம்கொண்டு சீற்றத்தாலேயே எதிர்க்கட்சியில் சென்று சேர்ந்த அத்துணைத்தலைவன் இதுகேட்டுத் தன் நன்றியின்மையையும் தன் தலைவன்பெருந்தன்மையையும் நினைத்துக் கண்ணீருகுத்தான்.

அந்தோணியும் அவன் வீரரும் இருந்த நிலைமையினை ஒற்றர்மூலம் அறிந்த ஸீஸர் தன்படையை இரவோடிரவாகத் திரட்டிக் குடிமயக்கத்திலும், துயில் மயக்கத்திலும், தம்மை மறந்திருந்த அந்தோணியின் படைவீரர்மீது பாய்ந்தான். கொஞ்ச நேரத்திற்குள் அந்தோணியின் படை இருந்த இடம் தெரியாது அழிந்தொழிந்தது. எஞ்சிய சில வீரரும், அந்தோணியும், கிளியோப்பாத்ராவும் அரும்பாடு பட்டுத் தப்பியோடித் தம் அரண்மனை சேர்ந்தனர்.

கூ. முடிவு

வீரர் துணைத்தலைவருட் பலர் இன்னும் அந்தோணியை நீங்காது பின் தொடர்ந்து வந்தனர். செத்தாலும் அவனுடன் சாவதைவிடத் தமக்கு உயர்ந்தபேறு வேறில்லை என்றே அவர்கள் நினைத்தனர். ஆனல் அந்தோணி தன்னல் இதுவரை அவர்கள் கெட்டதுபோதும் என்று நினைத்துத் தன் பொருட்குவையனைத்தும், துணிமணியனைத்தும் அவர்கட்கே கொடுத்து 'இவையனைத்தும் உங்கள் வெற்றியால் வந்த பொருள்களே. என் அறியா

மையால் இழந்தவைபோக மீதத்தையேனும் உங்களிடம் சேர்க்கிறேன். எடுத்துக்கொண்டு நச்சுமரமாகிய என்னைவிட்டகல்வீர்! எனக்கு நீங்கள் செய்யும் கடமையை எனது விருப்பத்தினும் எத்தனையோ மடங்கு நீங்கள் செய்து தீர்த்துவிட்டபடியால் இனி உங்களிடம் எத்தகைய கடமையையும் நான் எதிர்பார்க்கவில்லை. என் பெயர் சொல்வதே இனித் தீங்கு விளைவிக்குமாதலால் அதனை மறந்து காலத்துக்கேற்ப நடந்துகொள்ளுங்கள். எனக்கு வேண்டியதெல்லாம் என் நண்பர்களாகிய உங்கள் நல்வாழ்வே' என்றான்.

தன் வெற்றி நாள் முழுமையும் காதலுக்காக உயிரைப் பலியிட்ட இப்பெருந்தகையாளன், தோல்வியிலும் நட்பிற்காகத் தன்னைப் பலியிடுவதைக் கண்டு வீரரனைவரும் கண்ணீருகுத்தனர். அவனை விட்டுச் செல்ல அவர்கள் எவரும் விரும்பவில்லையாயினும் அவன் மீண்டும் மீண்டும் வற்புறுத்திய தன் பேரில் ஒவ்வொருவரும் பிரியா விடைபெற்றுக் கால் முன்னும், மனம் பின்னும் இழுக்க அவனை விட்டுச் சென்றனர்.

ஸீஸர் இப்போது உலகப் பேரரசனாக விளங்கினான். எகிப்தும் அவன் காலடியில் பட்டுவிட்டது. ஆனால் அவன் அந்தோணியிருக்குமளவும் தன் நிலை உறுதி யுடைத்தன்று என அறிந்து அவனையும் அவனுக்கு உடந்தையாயிருந்த கிளியோப்பாத்ராவையும் உயிருடன் கைப்பற்றிச் சிறையுள் வைக்க எண்ணினான். ஆனால் இறக்கும் தறுவாயிலும்

சிங்கவேற்றை மக்கள் அணுக அஞ்சுவதுபோல அவனையும் கிளியோப்பாத்ராவையும் நேரில் அணுக அஞ்சித் தூதர் மூலம் ஸீஸர் அவர்கள் மனநிலை யறிந்துவரும்படி ஏவினன்.

அந்தோணி தனக்குப் பரிவு வேண்டியதில்லை என்றும் தன் துணைவர்களையும் கிளியோப்பாத்ராவையும் மட்டும் மதிப்புடன் நடத்தினால்போதும் என்றும் கூறினன். பின் அவன் கிளியோப் பாத்ராவை நோக்கி இனித் தன்னை விட்டுவிட்டு ஸீஸரை நயந்து நல்வாழ்வு பெறுவதே அவளுக்கு நல்லது; தனக்கும் அதுவே மனதிற்குகந்ததென வேண்டினன்.

இதுகாறும் பெண்மையின் மென்மையையே காட்டிய கிளியோப்பாத்ரா இச்சொற் கேட்டதே அரசியின் பெருமிதத் தோற்றங்கொண்டு தலை நிமிர்ந்து ஸீஸர் தூதனை நோக்கி—'அரசி கிளியோப் பாத்ரா அந்தோணி ஒருவன் முன் மட்டுமே பெண் ஆவள்; பிறருக்கு அரசியேயாவாள். அரசி என்ற நிலையில் வாழ முடியவில்லையாயின் அரசியாகவே சாக அறிவாள்' என்று கூறி அனுப்பிவிட்டுப் பின் அந்தோணி பக்கமாகத் திரும்பி, 'என் அரசே, நீங்கள்கூட என் காதலை இங்ஙனம் பழிக்கப் பொறுக்கேன். அந்தோ நான் கரிய எகிப்தியரிடைப் பிறந்து ஸீஸர் முதலிய பலருடன் உறவாடியதை நினைத்தன்றோ என் அந்தோணி என்னை இவ்வளவு இழிவாக மதிக்க இடமேற்பட்டது! என் அந்தோணி யைக் காணுமுன் நான் யாதாயினும் ஆகுக! அந்த

அரும்பொருளைக் கண்டபின், அதன் காதலின் பெருக்கையும் ஆழத்தையும் உயர்வையும் அளவிட்டறிந்தபின், அஃதின்றி நான் வாழ்தல் கூடுமோ? அந்தோணியை ஒத்த மதயானையைப் பிணித்த இக் காதற் கரங்கள் இனி ஸீஸரையொத்த குள்ளநரியையும் பிணிக்க முற்படுமோ? என்னே என் அந்தோணி மனத்துட்கொண்ட கருத்தின் போக்கு!' என்றாள்.

அதுகேட்ட அந்தோணி 'சரி, அப்படியாயின் உன் முடிவு என்ன?' என்றான்.

அவள் 'உங்கள் உடலுடன் என் உடலைச் சேர்த்து உங்கள் உயிருடன் என் உயிரும் உடன் வரச் செய்வதே' என்றாள்.

அவள் காதலின் உயர்வையும், அதன் முழு வலியையும், அதன் வீறையும் அன்றுதான் அவன் கண்டான்.

அவன்முகம் எல்லையில்லாத பேரின்பக் கதிர் வீசி ஒளிர்ந்தது. அவ்வொளிகண்டு கிளியோப்பாத்ராவும் காதற்கடலின் கரைகண்டவளானாள். அவள் 'இனிப் பிறப்பிறப்பும் இன்பதுன்பமும் மாறிமாறி அலைபோல் வந்துவந்து மோதும் இவ்வாழ்க்கைக் கடலைக்கண்டு நான் மலைவடையேன். என் அந்தோணியே அரிய அந்-தோணியாகக் கொண்டு அதனைக் கடப்பேன்' என்று கூறி அவனைத் தழுவி முத்தமிட்டாள்.

வாழ்க்கை முற்றிலும் பிறர் அடையும் இன்பத்தினும் அவ்வொரு நொடியில் அவர்கள் அடைந்த இன்பம் பெரிதென்னலாம்.

அங்தோணி கிளியோப்பாத்ராவை அன்று மணந்த மணமகளினும் உயர்வாக எடுத்தணைத்து முடிநீவி 'இறைவன் உன்னைக் காக்க! உன்னால் பிறவியின்பயன் பெற்றுவிட்ட எனக்கு இனி என்ன குறை! உன் காதல் நிறைவுடன் மாளக் கிட்டிய இம் மாள்வு வாழ்வினும் நிறைவுடையது! இனி நான் ரோமனாக நின்று உயிர்விடவேண்டும். நீயும் டாலமி

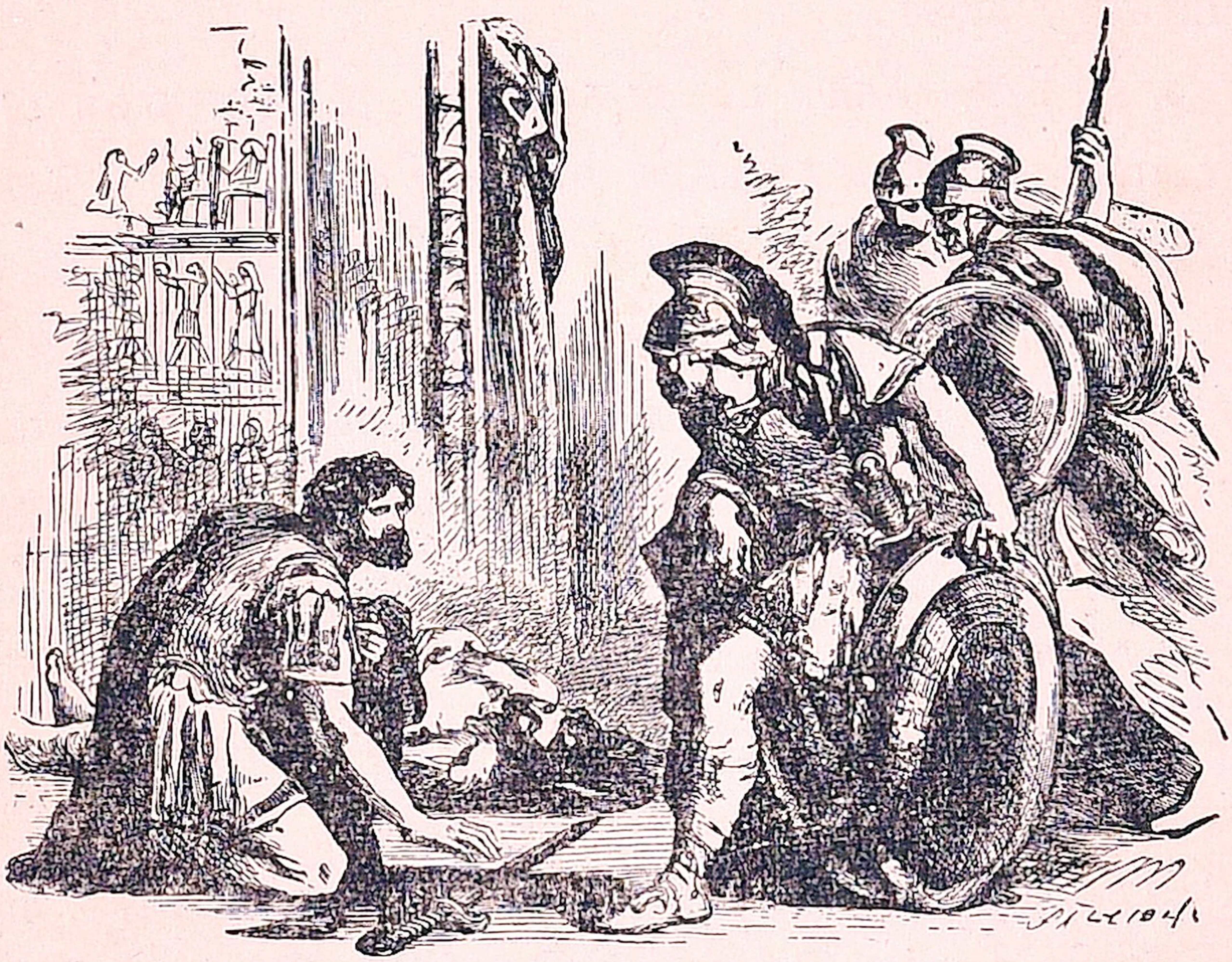

அங்தோணியின் முடிவு

களின் வழித்தோன்றல் என்ற தகுதிக்கும் ரோமன் காதலி என்ற தகுதிக்கும் இணங்க நிறைவாழ்வெய் துவாய்! காதற்கடவுளின் பாதுகாப்புக்கு உன்னை விடுத்துச் செல்கின்றேன்' என்றுகூறி அவளைவிட் டகன்று வெளியிடம் சென்று தன் வாளாலேயே தன்னை மாய்த்துக்கொண்டான்.

அவன் இறந்தது கேட்ட கிளியோப்பாத்ரா உயிரிழந்த உடல்போல் செயலற்று நின்ருள். பின் தேறித் தன் காதற்கடனுற்ற எண்ணுமளவில் ஸீஸரின் தூதன் வந்து பலவகை இனிய மொழிகளால் அவளை வயப்படுத்த முயன்ருன். அவள் அவனை அசட்டையாகப் பார்த்துத் தன் இறுதி விருப்பங்களை ஸீஸருக்கு உணர்த்துமுறையில் அவனிடம் கூறினுள்.

'எனக்கு ஸீஸர் பரிவதாயின் அதனை என் புதல்வனிடமும், என் காதலன் நண்பரிடமும் காட்டுக!

'நான் அந்தோணியின் உயிரே உயிராய் அவன் வாழ்வே வாழ்வாய் வாழ்ந்தவள்; அதுபோல் அவன் மாள்வே மாள்வாய் மாளத் துணிந்துவிட்டேன். ஸீஸர் நாடிய ரோமப் பேரரசையும், ஸீஸர் நாடிய எகிப்தையும் இழப்பதில் எனக்கு வருத்தமில்லை. அந்தோணி இல்லா உலகை ஸீஸர் ஆளட்டும். நான் அந்தோணியையும் அவன் வாழும் உலகையுமே ஆளப்போகிறேன்.

'காதல்தளையால் கட்டுண்டிருந்த சிங்கத்தைப் பின்பற்றி நான் செல்லுகிறேன். சிறுமைப்பட்ட சூழ்ச்சி வலையால் உலகைக் கவர்ந்த ஸீஸர் இவ் வெற்றுலகை ஆளட்டும்.'

இவ்வாறு பெருமிதத்துடன் கூறிவிட்டு அவள் தன்னிடமே ஒரு சிறுபெட்டியில் கரந்து வைத்திருந்த கொடிய நச்சுப்பாம்பு ஒன்றை யெடுத்து 'இதுகாறும் பிள்ளைபோல் உன்னை வளர்த்தேன். இப்போது நன்றி மறவாது என் காதற் கனியுடன்

என்னைச் சேர்ப்பிப்பாய் என்று கூறி, அதன் நஞ்சை உடலில் ஏற்றாள். அரைநொடியில் அந்தோணியின் உடலுடன் அவள் உடல் கிடப்ப உயிர் அந்தோணியை நாடிச் சென்றது.

இறுதியில் அக்டேவியஸ் ஸீஸர் வந்து காதலரசனும் காதலரசியுமாய் மாள்விலும் பணியாது வீறுடன் விளங்கிய அத் துணைவரைக் கண்டான். ஒரு நொடி அவன் உலகியல் அறிவுகூடக் கலங்கியது. தனது தன்னலத்தாலும் ரோமின் சீர்குலைவாலும் இதுகாறும் இறந்த ஒப்பற்ற ரோமத் தலைவர்களை எண்ணிப் பார்த்தான். வீரத்துக்கு இறையாகிய ஜூலியஸ் ஸீஸரென்ன, ஒழுக்கத்தின் உயர் குன்றாகிய புரூட்டஸென்ன, நட்பின் அணிகலமாகிய காஸியஸென்ன, கடைசியில் காதலின் ஒப்பற்ற சிகரமாகிய இவ் வீர அந்தோணியென்ன, இப் பெருந்தகை ரோமவீரர் அனைவரும் மாண்டனரே! ரோமின் பெருவாழ்வின் ஊற்றுக்களான இவர்கள் போனபின் பாலையாய்விட்ட இப் புன்மை உலகோ இப் பாவியேனுக்குக் கொடுத்து வைத்தது என்று மனமாழ்கிக் கண்ணீருகுத்தான்.

உலகப் பேரரசை வென்ற வெற்றிவீரனது வெற்றியைச் சிறுமைப்படுத்தின காதற்பேரரசனும் பேரரசியும் ஆகிய அவ் இருவருடைய உயர்தனிக் குணங்களை எண்ணி எண்ணி எகிப்தியரும் ரோமரும் ஆற்றொணாத் துயரெய்தினர்.

2063

ஷேக்ஸ்பியர் கதைகள்

முதற் புத்தகம்

1. வெனிஸ் வணிகன், 2. விரும்பிய வண்ணமே, 3. மாக்பெத்.

விலை அணா 6

இரண்டாம் புத்தகம்

1. புயற்காற்று, 2. லியர் மன்னன், 3. ஹாம்லெத்.

விலை அணா 8

மூன்றும் புத்தகம்

1. நடுவேனிற் கனவு, 2. ஸிம்பலின், 3. கார் காலக் கதை, 4. ஒதெல்லோ.

விலை அணா 8

நான்காம் புத்தகம்

1. பன்னிரண்டாம் இரவு, 2. சிறுபிழையால் நேர்ந்த பெருந் தொல்லை, 3. சரிக்குச் சரி, 4. ரோமியோ ஜூலியட்.

விலை அணா 8

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட்,
6, பவழக்காரத் தெரு, சென்னை.